

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΒ'

Τετάρτη 31 Ιανουαρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 31 Ιανουαρίου 2001, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.07', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως δυσπιστίας που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και ενενήντα έξι (96) Βουλευτές του Κόμματός του, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο κ. Γεώργιος Τσούρνος, Βουλευτής Αργολίδας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή η διαπίστωση ότι χάθηκαν περίπου τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια στο χρηματιστήριο. Κοινή είναι επίσης η πεποίθηση όλων ότι το ελληνικό χρηματιστήριο δεν λειτούργησε ελεύθερα, έτσι όπως λειτουργούν τα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια, σαν εργαλείο ανάπτυξης της οικονομίας, με την άντληση των αναγκαίων κεφαλαίων.

Η Κυβέρνηση που στα λόγια έχει κάνει σημαία της τον εν γένει εκσυγχρονισμό των θεσμών, η Κυβέρνηση που υπερηφανεύεται ότι μας εναρμόνισε στα επιτόκια με τα ισχύοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έδειξε το ίδιο ενδιαφέρον για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του χρηματιστηρίου. Αντίθετα, θέλησε να παίξει το ρόλο κηδεμόνα προς ανήλικο και ο ρόλος αυτός πήγασε από τη σκέψη ότι το χρηματιστήριο μπορούσε να γίνει -όπως και έγινε- εργαλείο αύξησης της κομματικής πελατείας. Έτσι, με τους μηχανισμούς που διαθέτει, τη σχεδόν διορισμένη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, τις κρατικές τράπεζες, τα αποθεματικά των ΔΕΚΟ και των ασφαλιστικών ταμείων, παρενέβη και δημιούργησε προεκλογικά τεχνητή άνθηση, όπως δημιουργεί ο γιατρός πρόσκαιρη βελτίωση της υγείας ασθενούς με τη χορήγηση ισχυρής δόσης αντιβιοτικών, όπως ο αθλητής χρησιμοποιεί ουσίες ντόπινγκ την ημέρα των αγώνων.

Λίγο πριν τις εκλογές όλοι μετρούσαν καθημερινά πόσο πλουσιότεροι εγένοντο με τη μεθοδευμένα ραγδαία και τεχνητή αύξηση της τιμής των μετοχών του χαρτοφυλακίου των. Πρέπει να θυμίσουμε την τότε διακήρυξη του Πρωθυπουργού ότι το χρηματιστήριο ήταν ο καθρέπτης της οικονομίας και ότι οι επενδυτές έπρεπε να προσδοκούν ακόμη μεγαλύτερα κέρδη. Καλλιέργησε, εξεμεταλλεύθη τη ροπή των Ελλήνων προς τον εύκολο

πλουτισμό. Ήταν και αυτό ένα πολιτικό παιχνίδι, ανάλογο με τα οράματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της περιόδου 1974-1981, τότε που έλεγε: "Ο λαός θέλει, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να θεραπεύσει πάσα νόσο και πάσαν επιθυμίαν".

Την αδυναμία αυτή της Κυβέρνησης εντόπισαν οι γνωστοί επιτήδριοι, οι οποίοι βρήκαν εύκολα συνεργάτες για να θέσουν στη διάθεση του ελληνικού λαού μετοχές "φούσκες", να προβούν σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και τα αντληθέντα χρήματα αντί να διατεθούν για επενδύσεις, διετεθήσαν για άλλους σκοπούς.

Στις έντονες επισημάνσεις της Νέας Δημοκρατίας για το εκκολαπτόμενο σκάνδαλο, με την ενορχηστρωμένη προπαγάνδα των φιλικών τους Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, κατηγορούσαν τη Νέα Δημοκρατία ότι υπονόμει το χρηματιστήριο.

Τελικά, ο στόχος για την Κυβέρνηση επετεύχθη. Το κόμμα του χρηματιστηρίου αντάμειψε πλουσιοπάροχα με ψήφους και με χρήμα που εύκολα απεκτήθη, ώστε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έστω και με μικρή διαφορά, να έρθει πρώτο κόμμα, να γίνει κυβέρνηση. Μετά τις εκλογές άρχισε η ελληνική οικονομία να δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο. Από τις 6.500 μονάδες σέρνεται σήμερα στις 3.000 μονάδες.

Ο κ. Έρβερτ παρουσίασε πίνακα τριάντα τεσσάρων μετοχών, οι οποίες στο διάστημα από 3.1.2000 μέχρι 3.1.2001 παρουσίασαν απώλειες 93% έως 84% της αξίας τους. Αυτός είναι ο καθρέπτης της οικονομίας μας, όπως έλεγε ο κ. Πρωθυπουργός. Θα συμφωνήσω σε αυτό με τον κύριο Πρωθυπουργό και θα συμπληρώσω ότι αυτός είναι ο καθρέπτης της ελληνικής κοινωνίας, όπως τον θεμελίωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παιδεία, υγεία, ανάπτυξη, εκσυγχρονισμός, αξιοκρατία, όλα ίδια γεύση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταφέρω την κραυγή αγωνίας των χιλιάδων μικροεπενδυτών της Αργολίδας την οποία εκπροσωπώ, οι οποίοι ευρίσκονται σε απόγνωση, αφού το οικονομικό αυτό κτύπημα ήρθε σε μία περίοδο που η φτώχεια στο νομό αυξάνει με γεωμετρική πρόοδο.

Τα γεωργικά προϊόντα: λάδι, καπνός, πορτοκάλια πωλούνται σε εξευτελιστικές τιμές που δεν καλύπτουν ούτε το κόστος παραγωγής. Ο νομός από τέταρτος που ήταν προ ετών στο κατά κεφαλήν εισόδημα, σήμερα είναι τεσσαρακοστός τέταρτος. Τα χρέη πνίγουν τους αγρότες. Η Κυβέρνηση χορήγησε δάνεια για αγορά μετοχών, δεν χορήγησε δάνεια για αγορά τρακτέρ. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός του κυρίου Πρωθυπουργού. Πριν δέκα χρόνια, όταν ήμουν Δήμαρχος, ουδείς κάτοικος του Ναυπλίου ενδιαφερότο να προσληφθεί ως εργάτης καθαριότητας στον Δήμο. Σήμερα, χρειάζεται παρέμβαση Υπουργού για μια θέση στην υπηρεσία καθαριότητας. Αυτή είναι η Αργολίδα της δήθεν ανάπτυξης. Και το εξοργιστικό είναι ότι για ένα σκάνδα-

λο 35 τρισεκατομμυρίων η Κυβέρνηση δεν θέλει να διενεργήσει έλεγχο, να ενημερώσει τον ελληνικό λαό πού πήγαν τα 35 τρισεκατομμύρια, πόσα από αυτά διατέθηκαν για παραγωγικές επενδύσεις. Η άρνησή της αυτή, επιβεβαιώνει τη συνενοχή της.

Στην Αργολίδα δεν δημιουργήθηκαν νέες θέσεις εργασίας. Οι επιχειρηματίες στερεότυπα απαντούν ότι απολύουν προσωπικό, αφού συρρικνώνονται οι επιχειρηματικές τους δραστηριότητες. Μόνο η κομματική νομενκλατούρα της Κυβέρνησης ευημερεί, πλουτίζει και προκαλεί. Δημιουργήσατε μια νέα τάξη δισεκατομμυριούχων με τα χρήματα που δεν σας ανήκαν. Το χρηματιστήριο χρηματοδότησε αυτήν τη νέα τάξη. Ας ευγνωμονούν όλοι τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή που μπήκαμε στην τότε ΕΟΚ με τα χρήματα της οποίας επιδοτείτε πρόσκαιρες θέσεις εργασίας. Όταν τελειώσουν και αυτά, θα φανεί το πραγματικό πρόσωπο της οικονομικής ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο σκάνδαλο της κατ'ουσίαν κλοπής μέσω του χρηματιστηρίου των 35 τρισεκατομμυρίων του ελληνικού λαού, δεν πρέπει να κλείσει με την αυριανή ψηφοφορία ανεξαρτήτως του όποιου αποτελέσματος. Εκτιμώ ότι δεν θα παραιτηθεί ο αρμόδιος Υπουργός, διότι εκτελούσε εντολές του κυρίου Πρωθυπουργού, που είχαν γίνει αποδεκτές απ'όλη την Κυβέρνηση. Πρέπει να αναληφθεί σταυροφορία απ'όλους για τη συγκέντρωση όλων των στοιχείων του οικονομικού εγκλήματος, έτσι ώστε σύντομα να εκδοθεί μια μαύρη βίβλος στην οποία θα καταγραφούν όλοι εκείνοι, δράστες, συνεργοί και ηθικοί αυτουργοί, ώστε να γνωρίσει ο ελληνικός λαός ποιοι θησαύρισαν από τα χρήματα των μικροεπενδυτών, οι οποίοι με αφάνταστες στερήσεις τα είχαν αποκτήσει, για να αποδειχθεί και το πραγματικό μέγεθος της συνενοχής του κυρίου Υπουργού των Οικονομικών και της Κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Ο κ. Λοβέρδος έρχομαι στο λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω να δώσω μια απλή πληροφορία: 'Ότι δηλαδή, με όσα στοιχεία έχω, μπορώ να πω ότι μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, σε όλες τις χώρες της Ευρώπης που έχουν πολίτευμα όπως το δικό μας, όταν γίνονται προτάσεις δυσπιστίας εναντίον Υπουργών, οι κυβερνήσεις καλύπτουν τους Υπουργούς τους. Ακόμη και σε περιπτώσεις δοσιλόγων, όπου μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έγινε μομφή εναντίον τους γι'αυτούς ακριβώς τους λόγους, ακόμη και τότε, κυβερνήσεις, όπως αυτές του Βελγίου ή της Ολλανδίας, κάλυψαν τους Υπουργούς τους.

Αυτό είναι γνωστό σε όλη την Ευρώπη, έχει συμβεί και στην Ελλάδα στις λίγες εκείνες φορές που μια πρόταση μομφής στράφηκε εναντίον Υπουργού και όχι συνολικά εναντίον της Κυβέρνησης.

Με αυτό το δεδομένο, προσπαθεί κανείς να καταλάβει τι νόημα έχει η μομφή που χθες το βράδυ ασκήθηκε...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Την υποστήριξη, θέλετε να πείτε. Τα συνδέετε τα δύο πράγματα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : ...εναντίον του κ. Παπαντωνίου με ποια ακριβώς λογική έγινε αυτό, όταν ταυτοχρόνως από τους δύο πρώτους που υποστήριξαν την πρόταση μομφής από πλευράς Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Αλογοσκούφη και τον κ. Κωστόπουλο, από τα λεγόμενά τους, από την ανάπτυξη που έγινε εδώ, ήταν σαφές πως προς την Κυβέρνηση απευθύνονταν, πως για κυβερνητικά λάθη μιλούσαν.

Δεν καταλάβαινε κανείς από τον προφορικό λόγο και από τις αναπτύξεις στη Βουλή συγκεκριμένα από όλους τους ομιλητές που πέρασαν απ' αυτό το βήμα, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ο στόχος είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, γιατί η μομφή απευθύνεται εναντίον του.

Είναι επίσης δεδομένο ότι οι προτάσεις μομφής, πέραν του ατομικού τους χαρακτήρα ή του συλλογικού εναντίον της Κυβέρνησης, απορρίπτονται, διότι οι Βουλές λειτουργούν με κριτήριο και το φαινόμενο της κομματικής πειθαρχίας. Γι' αυτό -επειδή όλα αυτά είναι πασίγνωστα- λέγεται πως όταν παρ' όλα αυτά κατατίθεται μια πρόταση μομφής, κάποιο ειδικό λόγο θα έχει αυτός που την καταθέτει, κάτι θέλει να πει είτε στην Εθνική Α-

ντιπροσωπεία είτε στο λαό, ο οποίος διά των μέσων ενημέρωσης παρακολουθεί.

Προσπάθησα να καταλάβω ακούγοντας χθες τη συζήτηση μέχρι το τέλος ποιος ήταν αυτός ο ειδικός λόγος. Το μυαλό μπορούσε να πάει από γενικές πολιτικές σκέψεις ακόμη και σε αυτήν την πολιτική σκακιέρα και να δει μήπως είναι μια κίνηση -ματ όπως φιλοδοξεί να είναι- παγίδευσης της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού. Και λες: Αν είναι αυτό, πώς δεν φοβούνται ότι η πολιτική σκακιέρα που έχει αυτήν την κίνηση έχει και την αντίθετή της; Πώς δεν καταλαβαίνουν ότι η διακριτική ευχέρεια περνάει αποκλειστικά από εδώ και πέρα στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό, που έχουν όσες εναλλακτικές λύσεις θέλουν για ν' απαντήσουν μετά ακριβώς από την απόρριψη -που είναι βέβαια γιατί είμαστε αργαίως-, την Πέμπτη το βράδυ, αυτής της πρότασης μομφής;

Πώς δεν σκέφτονται ότι έχουμε αυτό που κάθε λογικός πολιτικά άνθρωπος μπορεί να το καταλάβει, να το συλλάβει και να το προβλέψει με ασφάλεια; Τι θα πουν αν μέσα στις ευχέρειές μας είναι μια κίνηση μεγαλύτερης έντασης από τη δική τους ή μια αδιαφορία για οτιδήποτε λένε ή κάνουν εδώ, με ευκαιρία την πρόταση μομφής;

Εγώ οκτώ μήνες που είμαι εδώ ποτέ μου δεν μίλησα σκληρά, αλλά όσοι καταθέτουν εξοντωτική πρόταση μομφής, πρόταση εναντίον ενός ανθρώπου πρέπει να καταλάβουν ότι ωθούν τα αντανάκλαστα για σκληρούς λόγους από όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ : Κακώς προβλέπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Δεν αρχίσαμε καλά απόψε! Συνεχώς κάνετε διακοπές. Αφήστε τον ομιλητή να εκφραστεί ελεύθερα. Σας παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Προσπαθώ, λοιπόν, να σκεφθώ μήπως όλα αυτά δεν ισχύουν και πως είναι λάθος η δική μου εντύπωση περί απόπειρας εγκλωβισμού, με μια λάθος κίνηση, στην πολιτική σκακιέρα. Και μήπως υπάρχει άλλος λόγος. Μήπως ισχύει αυτό, κύριοι συνάδελφοι, που λέγεται πάντα για τις προτάσεις δυσπιστίας, ότι δηλαδή επειδή είναι γνωστό ότι το φαινόμενο κομματικής πειθαρχίας δεν επιτρέπει την υιοθέτησή τους, όσοι τις καταθέτουν στοχεύουν στο να επικοινωνήσουν με την κοινή γνώμη; 'Ότι στοχεύουν με το θόρυβο που προκαλεί μια πρόταση μομφής στο να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη, ο Έλληνας πολίτης εν προκειμένω, και να του περάσουν κάποια μηνύματα;

Εδώ όμως όλοι οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας μιλούσαν, εκφράζοντας υποτίθεται μια συνολική άποψη στο εκλογικό ελληνικό σώμα, στον ελληνικό λαό και στην κοινή γνώμη, ότι δηλαδή όλοι αυτοί στρέφονται εναντίον του συγκεκριμένου Υπουργού. Ο κ. Αλογοσκούφης είπε πως τα λόγια του δεν μετρούν πια, ότι κάνουν κακό στην εθνική οικονομία, ότι οι δηλώσεις του δεν είναι ευνοϊκές και δημιουργούν αντίθετες καταστάσεις απ' αυτές που θέλει. Μα αν είναι έτσι, αν η επιρροή της κοινής γνώμης δεν έχει νόημα διότι αυτή είναι ήδη επηρεασμένη, έχει ήδη αποσαφηνίσει, έχει ήδη ξεκαθαρίσει, γνωρίζει πολύ καλά ποιος είναι αυτός ο Υπουργός και η δραστηριότητά του, τότε γιατί κατετέθη αυτή η πρόταση μομφής; Αν είναι λυμένο το θέμα στη κοινή γνώμη, όπως απ' αυτό το βήμα έλεγαν χθες, τότε τι νόημα έχει η πρόταση δυσπιστίας;

Δεν μπορεί πραγματικά κανείς να βρει ποια είναι η αιτία για την οποία, όπως και άλλα πράγματα συμβαίνουν εδώ τους τελευταίους μήνες- και αυτή η πρόταση μομφής κατατέθηκε. 'Όπως γίνεται δηλαδή επί οκτώ-εννιά μήνες που ζω τη Βουλή με τις ονομαστικές ψηφοφορίες -που δεν καταλαβαίνεις για τις μισές γιατί τις καταθέτουν- με τις σχετικές προτάσεις ή με τις περίφημες διακοπές των εργασιών της Βουλής από μονολόγους του Αρχηγού της Αξωματικής Αντιπολίτευσης που καταθέτει την άποψή του -την υβριστική τις πιο πολλές φορές- και φεύγει χωρίς ν' ακούει μετά τις απαντήσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ : ...φτάνει πια η υποκρισία...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ : Υπό την έννοια αυτήν και με την ίδια ακριβώς λογική κατατίθεται σήμερα και αυτή η πρόταση, η οποία διέκοψε τις εργασίες της Βουλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ : Χαθήκανε τριάντα πέντε τρισεκα-

τομμύρια (35.000.000.000.000) δραχμές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα τα πω αυτά που θέλω, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Να μη γράφεται στα Πρακτικά καμία διακοπή από τον κ. Αδρακτά, γιατί το πράττει κατ' εξακολούθηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Διέκοψε, λοιπόν, τις εργασίες μας όταν αυτές αφορούσαν στην υγεία πρώτων και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος δεύτερων. Σήμερα θα είχαμε προχωρήσει στα άρθρα 14, 15 και 24 και αντί αυτού σχολιάζουμε μια πρόταση δυσπιστίας, την αιτία της οποίας ο πολιτικός αναλυτής δεν μπορεί να καταλάβει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συγγνώμη, κύριε Λοβέρδο.

Ακούστε, κύριε συνάδελφε. Νομίζω ότι κι εσείς πρέπει να σεβαστείτε τον Κανονισμό. Σας παρακαλώ! Γιατί αυτός ο εκνευρισμός;

Συνεχίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άρα, λοιπόν, σκέφτεται κανείς ότι - επειδή άκουσα τι λένε οι συνάδελφοι και όσα και να είναι αυτά τα τρισεκατομμύρια εν πάση περιπτώσει, λίγα ή πολλά - είναι το μεγάλο κόστος που κάνει το θέμα του χρηματιστηρίου να είναι πραγματικά στην ημερήσια διάταξη της θεσμικής πολιτικής και όχι της μικροπολιτικής. Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά που ακούγονται αυτήν τη στιγμή απ' αυτήν την πλευρά είναι σωστά, εγώ θέλω να αναρωτηθώ μήπως τελικώς μέχρι στιγμής κακώς σκέφτομαι και η πρόταση δυσπιστίας έχει κάποιο ρόλο να παίξει, κάτι να διαδραματίζει τελικώς.

Όταν διάβασα χθες το κείμενο συμπεράνα από πρώτη άποψη ότι είναι το πιο κοντινό στις συνταγματικές διατάξεις κείμενο πρότασης μομφής που έχω δει μετά τη Μεταπολίτευση. Πραγματικά το δισέλιδο κείμενο είναι πάρα πολύ κοντά στην απαίτηση και του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής να είναι πολύ συγκεκριμένος ο λόγος για τον οποίον κανείς φτάνει σ' αυτό το ύψιστο μέσον κριτικής του έργου της Κυβέρνησης ή μεμονωμένα των Υπουργών. Φαντάστηκα ότι το κείμενο αυτό συμπυκνώνει έναν πολιτικό λόγο που θα αναπτυχθεί εδώ, που θα είναι αιχμηρός και θα προβλημάτισε. Και αν όχι εμάς, θα προβλημάτιζε την κοινή γνώμη. Και από τον πρώτο αγορητή της Νέας Δημοκρατίας, τον επαίοντα μάλιστα περί τα οικονομικά κ. Αλογοσκούφη, ξαφνικά κατάλαβα ότι πολύ σωστά καχύπτοτα σκεφτόμουν και πως τίποτα δεν έχει να ειπωθεί από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο πλαίσιο αυτής της πρότασης μομφής.

Και τι δεν είπε: Δεύτερος γύρος συζήτησης για τον Προϋπολογισμό. Και όχι μόνο του κ. Αλογοσκούφη, αλλά και του κ. Κωστόπουλου και του κ. Τσιπλάκου που άκουσα μετά και άλλων συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Δεύτερος γύρος περί του προϋπολογισμού, περί στρεβλής οικονομικής πολιτικής που δεν εξασφαλίζει την ανάπτυξη, περί φοροεισπρακτικής λογικής, και αυτής όχι και τόσο ικανής, απάνθισμα από διάφορα, τα οποία έχουν ήδη ειπωθεί.

Νομίζω ότι η πρόταση μομφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο μέτρο που δεν συγκεντρώνεται, δεν συμπυκνώνεται στο συγκεκριμένο και οι συζητήσεις στη Βουλή δεν αναπτύσσονται γύρω από το συγκεκριμένο, στο μέτρο που αντίθετα διαχέεται σε συνολικά φαινόμενα πολιτικής, στο μέτρο που χάνεται μέσα σε γενικές πολιτικές θεωρήσεις χάνει και την αυτοτελή της θεσμική σημασία. Δεν είναι τίποτα. Είναι μια συζήτηση περί την οικονομική πολιτική και αυτή η συζήτηση είναι ντροπή να γίνεται τώρα στο Κοινοβούλιο. Έγινε όταν ήταν η ώρα. Μπορεί να γίνει στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, ή να γίνει σε μελλοντικά σχέδια νόμου. Δεν μπορεί μετά το Δεκέμβριο -ούτε ένας μήνας καλά-καλά δεν έχει περάσει- να ξανασυζητάμε την οικονομική πολιτική της χώρας, μέσω μιας πρότασης δυσπιστίας.

Η πρόταση μομφής εάν δεν μπορεί, εάν δεν καταφέρνει να επικεντρωθεί στην αιχμή της, αν δεν εξηγεί για ποιο λόγο ζητείται η απομάκρυνση μιας κυβέρνησης ή ενός μέλους της, τότε είναι έξω από τα θεσμικά πλαίσια που το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής της έχουν ορίσει. Και υπό αυτήν την έννοια

πέρα από το ότι η δική μας παράταξη έχει αρραγή ενότητα, την οποία θα δείτε να εκφράζεται, την απορρίπτουμε και για λόγους θεσμικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν διερμηνεύω σωστά αυτά που είπε ο αγαπητός επιστήμων πρώτα και ύστερα πολιτικός κ. Λοβέρδος, αλλά επιτρέψτε μου να νιώθω ότι σε στοιχειώδες επίπεδο σας αντιλαμβάνομαι.

Εκείνο το οποίο αντελήφθην, είναι λίγο πολύ ότι η Νέα Δημοκρατία έχοντας καταθέσει πρόταση μομφής, συμβάλλει και σε θεσμικές ανωμαλίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Στο Σώμα απευθυνθείτε, κύριε συνάδελφε, γιατί οι ερμηνείες ομιλιών συναδέλφων που επιχειρείτε μπορεί να δημιουργήσουν μια σειρά παρεμπόδιση ζητήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κωδικοποιώντας αυτά που είπατε, κύριε Λοβέρδο, σε συνδυασμό με αυτά τα οποία ακούστηκαν διαρκούς της συζήτησής από όλα τα κυβερνητικά στελέχη, μας προτρέπετε και προτάσεις μομφής να μην κάνουμε και γενικότερα τον κοινοβουλευτικό έλεγχο να μην ασκούμε, με την επίκληση -προσέξτε και πείτε μου αν διερμηνεύω λάθος- ότι υπάρχουν μάλιστα και στατιστικά διεθνή στοιχεία, μετά τον β' Παγκόσμιο Πόλεμο που οδηγούν, πού; Ότι κατά καιρούς οι υποβληθείσες προτάσεις μομφής απορρίπτονται και οδηγούν τελικά σε συσπείρωση των κυβερνήσεων των οποίων τα μέλη εγκαλούνται, διά των συγκεκριμένων υποβαλλομένων προτάσεων μομφής. Αυτή είναι η κωδικοποίηση των όσων εγώ αντελήφθην από την παρέμβασή σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτή ήταν εισαγωγική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο.

Κύριε Τσιπλάκη, έκανα έκκληση να μην αναφέρεστε σε ομιλία συναδέλφου. Αν αρχίσει τώρα ο κύριος συνάδελφος να λέει ότι τον παρερμηνεύσατε και ζητήσει το λόγο επί προσωπικού, θα αρχίσουμε τώρα να εμπλεκόμαστε με παρεμπόδιση ζητήματα. Σας παρακαλώ να αναφέρεστε στην ομιλία σας, στις δικές σας απόψεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Δεν αναφέρεται σε ομιλίες δικών μας εισηγητών ο κύριος συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι το χρόνο που μου "φάγατε", θα μου τον δώσετε.

Θέλω να καταλήξω στο ότι εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να γίνεται ουσιαστική συζήτηση. Προτρέπετε λοιπόν τη Νέα Δημοκρατία, γενικότερα τα κυβερνητικά στελέχη να λειτουργήσουν κατά υπεύθυνο τρόπο, διότι το ζήτημα του χρηματιστηρίου είναι ζήτημα ζωτικής σημασίας για την πορεία του τόπου και υπό αυτήν την έννοια εμείς δεν πρέπει να υποσκάψουμε αυτήν την αναπτυξιακή διαφαινόμενη πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Για άλλη μία φορά διάσταση λόγων και έργων. Δάσκαλε που δίδασκες και λόγο δεν εκράτεις. Ταυτότητα λόγων και έργων είναι το ζητούμενο στην πολιτική σκηνή. Ας κάνουμε, λοιπόν μια συγκριτική, προσέγγιση τι κάνατε εσείς κατά καιρούς στο ζήτημα του χρηματιστηρίου, που είναι το προκείμενο θέμα και τι κάναμε εμείς.

Εμείς τα τελευταία χρόνια δεν είμαστε στην Κυβέρνηση και ιδίως την περίοδο της φρενήρους ανόδου. Όταν, όμως, διαπιστώναμε ότι υπήρχε συγκεκριμένο πρόβλημα, ενθυμηθείτε, είτε Μιλτιάδης Έβερτ ήταν αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας είτε τώρα Κωνσταντίνος Καραμανλής, και επισκέψεις αυτοπροσώπως στο χώρο του χρηματιστηρίου κάναμε και δηλώναμε αυτοσυγκράτηση και ταυτόχρονα προτείναμε συγκεκριμένα μέτρα. Τι κάνατε εσείς; Υπάρχει μία πραγματικότητα, η οποία αποτυπώνεται, αν θέλετε να μιλήσουμε και λίγο νομικά, σ' αυτό το "δικόγραφο" που είναι η πρόταση μομφής.

Ερχόμαστε και επισημαίνουμε συγκεκριμένα πράγματα και αιτιολογούμε γιατί είστε υπεύθυνοι γι' αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση του χρηματιστηρίου. Και τι λέει ο στοιχειώδης νους, όχι μόνο αν θέλετε με την έννοια τη δικονομική στην κοινοβου-

λευτική διαδικασία, αλλά επαναλαμβάνω κατά την κοινή νοημοσύνη. Τι πρέπει να κάνετε εσείς που είστε οι εγκαλούμενοι. Να πείτε ότι σύμφωνα με τα όσα μας προσάπτετε στο κατηγορητήριο, εμείς διαφωνούμε και αμυνόμενοι, αντιπροτείνουμε το τάδε, τάδε, τάδε. Και αν θέλετε ενισχυτικά και υποστηρικτικά σ' αυτά τα οποία λέτε, ελάτε να μας κάνετε και αυτές της γενικότερης φύσεως πολιτικές προσεγγίσεις, ότι εμείς ως Νέα Δημοκρατία είμαστε υπεύθυνοι παρ' ότι εσείς κυβερνάτε.

Εγώ θα σας έλεγα ότι είναι η κοινή λογική και η δικονομική επιβαλλόμενη κοινοβουλευτική διαδικασία σε ένα τέτοιο τρόπο συμπεριφοράς, αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που συμπεριφέρεστε έτσι. Διαχρονική σας συμπεριφορά είναι ο τρόπος αντιμετώπισης όλων των κοινοβουλευτικών μέσων και ενεργειών της Νέας Δημοκρατίας.

Είμαι, λοιπόν, συγκεκριμένος. Δεν κάνετε παρέμβαση προεκλογική; Υπάρχει κανείς Έλλην πολίτης που είτε προεκλογικά, την περίοδο των ευρωεκλογών είτε εκλογικά την περίοδο των εθνικών εκλογών να μην πιστεύει ότι δεν κάνετε παρέμβαση; Σας λέμε μέσα στο συγκεκριμένο "κατηγορητήριο" με συγκεκριμένες ημερομηνίες σε συγκεκριμένα δημόσια μέσα όπου καταχωρήθηκαν οι δηλώσεις, τι είπε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Η ουσία των όσων είπε, δεν είναι ότι το ελληνικό χρηματιστήριο θα βρεθεί στο αποκορύφωμα των ευρωπαϊκών χρηματιστηρίων; Δεν επεκαλέστη προεκλογικά στα εθνικές εκλογές ότι αυτή η κατάσταση νεοκρίσης θα σταματήσει και προσέξτε αιτιολόγηση. Παρ' ότι ήταν ο κατ' αρχήν αρμόδιος που έπρεπε με συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία να δικαιολογήσει αυτήν την ανοδική προοπτική μετά τις εκλογές, επεκαλέστη μέσα ενημέρωσης γραπτά. Η τάδε -λέει- εφημερίδα του εξωτερικού προβλέπει ανοδική τάση για το ελληνικό χρηματιστήριο. Προσέξτε προσέγγιση των αρμοδίων και κυρίως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας σ' ένα μείζον σημασία ζήτημα.

Αυτή δεν είναι η προσέγγισή σας; Την αμφισβητεί κανείς;

Επίσης, αμφισβητείτε το γεγονός ότι υπάρχει ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας του 1998, η οποία θα έπρεπε έως τώρα να υλοποιηθεί; Αμφισβητεί κανείς ότι η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει κατά καιρούς συγκεκριμένες προτάσεις τις οποίες δεν έχετε υιοθετήσει;

Εμείς περιμένουμε απαντήσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα και μη λαϊκίζετε, σας το λέγω ευθέως, κατά το συνήθη τρόπο, διότι η επίκληση ότι σας ψηφίζει ο λαός δεν μπορεί να έχει διαχρονικό, να ξέρετε, κριτήριο. Και δεν μπορεί αυτή η επίκληση μάλιστα να έχει και αυθεντικότητα, με την έννοια ότι επειδή μας ψηφίζει ο λαός σημαίνει ότι όλα είναι σωστά.

Να είστε βέβαιοι ότι πέραν των κατά καιρούς μεθοδεύσεών σας, ενόσω συνεχίζετε αυτήν τη συμπεριφορά και ενόσω κυρίως βιώνει ο λαός συγκεκριμένα, υπαρκτά προβλήματα, ιδίως στο ζήτημα του χρηματιστηρίου, θα έλθει η ώρα της δικαίωσης των προτάσεων, των απόψεων και της συμπεριφοράς της Νέας Δημοκρατίας, διότι δεν είχατε ούτε την ευαισθησία να πείτε στον κόσμο ευθαρσώς και αιτιολογημένα ότι μόνο το περίσσειμά του πρέπει να παίζει στο χρηματιστήριο. Αντίθετα, εσείς με λαμβανόμενα κατά καιρούς μέτρα και σε επίπεδο τραπεζικό, του δίνετε και δάνεια και έρχεσθε τώρα να πείτε ότι κακώς έπαιξε ο λαός. Το χρηματιστήριο είναι ένα ρίσκο. Έπρεπε να είχε προβλέψει ο λαός ότι μπορεί να κερδίσει, μπορεί όμως και να μην κερδίσει. Αλλά οι επίσημες θέσεις, οι εκφρασθείσες από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ήταν ότι όλοι θα κερδίσουν και η ελληνική οικονομία και οι εταιρείες και οι μέτοχοι. Κανείς δεν θα βγει χαμένος.

Υπ' αυτές, λοιπόν, τις συνθήκες, που εσείς διαμορφώσατε, είναι δυνατόν να επιζητείτε ευθύνες από τη Νέα Δημοκρατία και κυρίως απ' αυτούς που έπαιξαν στο χρηματιστήριο;

Το ζήτημα, λοιπόν, του χρηματιστηρίου, στη φάση που βρίσκεται, είναι ένα ευρύτερο πολιτικό ζήτημα. Το έχει πει η Νέα Δημοκρατία πάρα πολλές φορές. Και είναι πολιτικό ζήτημα υπό διπλή έννοια, δηλαδή, της εφαρμογής μιας ολοκληρωμένης οικονομικής πολιτικής, αλλά και της θεσμικής θωράκισης του χρηματιστηρίου, που διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία φωνάζει.

Από πλευράς οικονομικής πολιτικής, τι κάνετε τόσα χρόνια; Ολοκληρώσατε, λέτε, την ονομαστική σύγκλιση και τώρα επιζη-

τείτε την πραγματική σύγκλιση. Ποια είναι τα αίτια, αν θέλετε, και σε διεθνές επίπεδο αναζητούμενα, που η οικονομία της Ελλάδας δεν πήγε στην πρόποσα κατεύθυνση;

Απελευθέρωση αγορών. Φθάσατε να κάνετε απελευθερώσεις αγορών κατά κολοβό τρόπο και μάλιστα στα καταληκτικά ορισθέντα υπό της Ευρωπαϊκής Ένωσης όρια. Μα, τα όρια, όταν τίθενται, έχουν κάποια άλλη σημασία, ότι είναι τα απώτατα όρια, που σημαίνει εγκαίρως με βάση αναμφισβήτητες οικονομικές αρχές, όταν μπορείς να προβείς σε συγκεκριμένες ενέργειες, όπως είναι η απελευθέρωση των αγορών, το κάνεις και δεν περιμένεις την τελευταία στιγμή, επιζητώντας μάλιστα και προθεσμίες. Τι κάνετε, λοιπόν, στην οικονομική πολιτική; Άρατε τα πάμπολλα αντικίνητρα στην επιχειρηματικότητα; Έχετε πρόγραμμα για την αγροτική περιφέρεια, με συγκεκριμένα μάλιστα μέτρα και έργα υποδομής σημαντικά -όλα αυτά είναι δεδομένα- ή στην υγεία, στην παιδεία κλπ.;

Όλα αυτά έχουν σχέση με το κύριο αντικείμενο, που είναι η αναπτυξιακή πορεία της χώρας και που επιτυγχάνεται, βεβαίως, διά οικονομικών αλλά και συναφών μέτρων σ' αυτούς τους τομείς που προανέφερα.

Από πλευράς τώρα θεσμικής θωράκισης του χρηματιστηρίου. Τι έλεγε μια ζωή η Νέα Δημοκρατία; Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς πρέπει να είναι πραγματικά ανεξάρτητη. Όμως, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που διορίζεται, ανέχθηκε -κι έχουμε συγκεκριμένη εμπειρική πραγματικότητα- σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις για συγκεκριμένους λόγους τη συγκάλυψη τέτοιων μεθοδεύσεων, οι οποίες οδήγησαν εδώ που οδήγησαν.

Τι άλλο έλεγε επίσης η Νέα Δημοκρατία; Να ελέγχουμε τα αντιλούμενα κεφάλαια που πηγαίνουν. Πρέπει να εισαγάγουμε νέους τίτλους, νέες εταιρείες στο χρηματιστήριο, με βάση αντικειμενικούς όρους.

Διάβασα μια ωραιότατη μελέτη, που δημοσιεύθηκε αυτές τις μέρες στις εφημερίδες, του κ. Έμπερτ, ο οποίος λέγει συγκεκριμένα και αιτιολογημένα ότι εσείς καταργήσατε ορισμένα διαχρονικά αντικειμενικά κριτήρια για την εισαγωγή νέων εταιρειών, είτε με την έννοια της δημοσιοποίησης ισολογισμών των τελευταίων πέντε ετών είτε με την έννοια δημοσιοποίησης ισολογισμών που εμφανίζουν κάποια ίδια κεφάλαια. Αυτή είναι η κατάσταση.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η θεσμική θωράκιση του χρηματιστηρίου, σε σχέση με μια αλλιώτικη οικονομική πορεία, υπεύθυνη, συνεπή, βασισμένη σε αντικειμενικά παραδεγμένες αρχές -από πλευράς Νέας Δημοκρατίας είναι συγκεκριμένη- θα λύσει εν μέρει το πρόβλημα σ' αυτήν τη φάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Σας παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Και θα σας έλεγα ενδεικτικά - και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε - το εξής: Οι νομοτεχνικές ατέλειες που υπάρχουν στο υπάρχον πλαίσιο φάνονται και από το ν.1969/1991 στο άρθρο 72 που τιμωρεί τις ανακριβείς δηλώσεις, δημοσιοποιήσεις, πληροφορίες και από φορείς της χρηματιστηριακής αγοράς και που -προσέξτε- για την τιμωρία αυτών των πράξεων απαιτείται έγκληση μόνο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Δηλαδή ορθώνεται φράγμα και στον αρμόδιο εισαγγελέα στην περίπτωση που έχει συγκεκριμένα στοιχεία να παρέμβει.

Αυτά σας τα καταθέτω, διότι κατέθεσα σχετική ερώτηση όπου ερωτώ τον αρμόδιο Υπουργό πόσο προβληματίζεται επί αυτών των θεμάτων για να κάνει τις αναγκαίες νομοτεχνικές παρεμβάσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τσιπλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα μέτρα για την προστασία των μικροεπενδυτών στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Ο κ. Λωτίδης έχει το λόγο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας δεν αμφισβητεί το δικαίωμα της Νέας Δημοκρατίας, που προκύ-

ππει από τον Κανονισμό της Βουλής, να καταθέτει πρόταση μομφής, όπως επιχειρήθηκε λίγο ή πολύ στρεψοδικώς από τον προηγούμενο συνάδελφο να παρουσιαστεί απαντώντας στην τοποθέτηση του συνάδελφου κ. Λοβέρδου. Και βεβαίως είναι απόλυτα νομιμοποιημένο δικαίωμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το να καταθέτει πρόταση μομφής. Το πότε, όμως, την καταθέτει, το σε τι στοχεύει και το αν μπορεί να επιτύχει τον επιδιωκόμενο και προβαλλόμενο επίσημα στόχο, αυτό είναι μιας άλλης τάξης πρόβλημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Σας ρωτάμε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κανένας, δεν υποστηρίζει ότι πρέπει, κύριε Κατσαρέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να συνεχίσετε αυτήν την τακτική, όταν σηκώνεται ένας ομιλητής από την πλειοψηφία να τον διακόπτετε συνεχώς.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: ...να ρωτάτε την Κυβέρνηση ή την πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινή διαπίστωση σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά και έξω από αυτήν την Αίθουσα, ότι για την κρίση στο χρηματιστήριο αυτό που χρειάζεται είναι λιγότερη πολιτική και περισσότερη οικονομία. Οικονομία και στο πολιτικό λόγο.

Και ενώ όλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, συμφωνούμε σε αυτήν την πολύ απλή διαπίστωση, σήμερα, χθες και αύριο συζητούμε την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Αναμφίβολα πρόκειται για μια από τις πιο σκληρές πολιτικές παρεμβάσεις, τη σκοπιμότητα της οποίας πολλοί μπορούν να ερμηνεύσουν. Το βέβαιο πάντως είναι ότι αυτή η πρωτοβουλία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν είναι από αυτές που μπορούν να συμβάλουν στη βελτίωση του κλίματος και να εισφέρουν κατά τι στην ανάκαμψη του χρηματιστηρίου.

Είναι βέβαιο, κύριοι συνάδελφοι -και το γνωρίζουν οι πάντες- ότι δεν υπάρχει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα που να πιστεύει -ακόμα και αν προσχωρήσει στην άποψή σας ότι αποκλειστικά υπεύθυνος για ό,τι συμβαίνει στο χρηματιστήριο τους τελευταίους μήνες είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας- ότι μπορεί ο Πρωθυπουργός να αποδοκιμάσει τον Υπουργό του και να προχωρήσει στην αντικατάστασή του. Το εξήγησε αναλυτικά προηγούμενος ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος. Δεν έγινε ποτέ και επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. οσάκις υποβλήθηκε τέτοια πρόταση μομφής. Και δεν θα γίνει και τώρα. Αναμφίβολα, λοιπόν, προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι πρόκειται περί πολιτικού παιχνιδιού.

Για του λόγου το αληθές δεν έχετε παρά να ανατρέξετε στα σημερινά φύλλα όλου του πολιτικού φάσματος, αλλά και στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης, για να δείτε πώς παρουσιάζουν την κίνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ως πολιτικό παιχνίδι. Κανένα μέσο ενημέρωσης δεν ερμηνεύει τη συγκεκριμένη κίνηση ως προσπάθεια να βελτιωθεί κατά τι το κλίμα. Όλα τα μέσα αυτό το οποίο υποστηρίζουν, αυτό το οποίο ερμηνεύουν και αναλύουν σήμερα, είναι πως προσδοκά η Νέα Δημοκρατία μέσα από την κίνησή της αυτή να προσπορίσει πολιτικά οφέλη προσποτιούμενη ότι ενδιαφέρεται για τους μικροεπενδυτές.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια μέσα;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Όλα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι όλα.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Διαβάστε τα, κύριε Παυλόπουλε.

Μετά από όλα αυτά, προκύπτει με απόλυτη σαφήνεια το ερώτημα που εκ των πραγμάτων τίθεται: Τι πραγματικά επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία; Είναι απλώς μια ακόμα σπασμωδική κίνηση απότοκος του εκνευρισμού στον οποίο βρίσκεται ή πρόκειται για κίνηση που υπαγορεύεται από εσωκομματικές σκοπιμότητες; Και δεν είναι άραγε υπερβολικές και υπονομευτικές οι αιτιάσεις της Νέας Δημοκρατίας περί πλήρους απαξίωσης του θεσμού; Είναι γεγονός ότι το χρηματιστήριο πληρώνει και τις αμαρτίες της κομματικής αντιπαράθεσης. Βεβαίως έγιναν λάθη και από την πλευρά της Κυβέρνησης και με δηλώσεις. Όμως, είναι τραγικό λάθος, κύριοι συνάδελφοι, να συντηρούμε και να κορυφώνουμε αυτές τις κομματικές αντιπαράθεσεις για το χρηματιστήριο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Ποιος;

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Πολλοί από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Έβερετ.

Είναι γνωστό ότι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας -μια που με προκαλείτε- επισκέφτηκε τη Σοφοκλέους, το χρηματιστήριο την περίοδο της μεγάλης ανόδου. Εγώ ως πολίτης και όχι ως Βουλευτής θα περίμενα τώρα την περίοδο της πτώσης να επισκεφθεί τη Σοφοκλέους και για να δηλώσει εκεί τη στήριξη του και με κάθε τρόπο να προσπαθήσει να συμβάλει και αυτός προκειμένου να αποκατασταθεί η ηρεμία στο χρηματιστήριο.

Μολονότι λοιπόν ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Θα σας απαντήσω και σ' αυτό, κύριε Κατσαρέ.

Μολονότι, λοιπόν, από καθαρά οικονομική διάσταση των επιπτώσεων της κρίσης που είναι ακόμα στα πρώτα στάδια και ασφαλώς αναστρέψιμη η Νέα Δημοκρατία προκρίνει πρακτικές και πρωτοβουλίες όπως είπαμε πιο πριν, οι οποίες торπιλίζουν την όποια προσπάθεια αποκατάστασης της ηρεμίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πραγματικός κίνδυνος που βρίσκεται μπροστά μας απορρέει από τη γενική απαξίωση των ελπίδων και των προσδοκιών που προκαλούν τέτοιου είδους ή όποιες άλλες κινήσεις πολιτικής σκοπιμότητας.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το εικονικό διαζύγιο μεταξύ της ευημερούσας οικονομίας και της φθίνουσας χρηματιστηριακής αγοράς δεν μπορεί να συνεχίζεται στο διηνεκές χωρίς συνέπειες στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Μήπως τελικά αυτός είναι ο πραγματικός στόχος της Νέας Δημοκρατίας; Μήπως επιχειρείτε να επιτύχετε τη γενίκευση της απογοήτευσης και της οργής;

Άκουσα με προσοχή όλες τις απαντήσεις των αγορητών της Νέας Δημοκρατίας. Μολονότι η πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Αγνοείτε τη βασιμότητα αυτών που λέμε, γι' αυτό αντιδράμε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κύριοι συνάδελφοι, μη με αναγκάσετε να κάνω ονομαστικές αναφορές. Παρακαλώ.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Μολονότι, λοιπόν, η πρόταση δυσπιστίας επικεντρώνεται στη χρηματιστηριακή κρίση, επιχειρείται εκ συστήματος η αμφισβήτηση των επιτευγμάτων της συνολικής οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Ζητάτε, δηλαδή, να αλλάξει μία οικονομική πολιτική που ενέταξε τη χώρα στην ΟΝΕ, που μείωσε τον πληθωρισμό, τα ελλείμματα και πέτυχε και επιτυχάνει μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης.

Ποια πολιτική να ακολουθήσουμε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Αυτή που με την ψήφο του αποδοκίμασε δύο φορές ο ελληνικός λαός; Όλοι θυμούνται την περίοδο 1990-1993, το πέρασμά σας από την εξουσία, γιατί άλλη πολιτική δεν έχετε.

Μιλάμε για ένα πολύ σοβαρό ζήτημα το οποίο δεν προσφέρεται από κανέναν για αντιπολιτευτικές κορώνες. Υπάρχει πράγματι ζήτημα που οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε χωρίς να κινδυνολογούμε και να προκαλούμε πανικό. Να συμμεριστούμε όλοι την ανησυχία και την αγωνία των χιλιάδων μικροεπενδυτών που ζητάνε από εμάς λιγότερη πολιτική και περισσότερη οικονομία.

Το ελληνικό χρηματιστήριο, ως αναπτυσσόμενη αγορά, έχει τη δική του δυναμική. Ας το αφήσουμε να ξαναβρεί το δρόμο του. Τα θεμελιώδη μεγέθη της ελληνικής οικονομίας, ευνόησαν και ευνοούν την ανάπτυξη και την ανάκαμψή του. Η δυναμική του όμως σε κάποια χρονική στιγμή είναι αλήθεια ότι έλαβε και κερδοσκοπικές διαστάσεις και χαρακτηριστικά.

Αυτό όμως δεν έχει να κάνει μόνο με κάποιες πιθανές αστοχίες από την πλευρά της Κυβέρνησης, αλλά με τις παρεμβάσεις, τις πρωτοβουλίες και τις αστοχίες που εσείς πολλές φορές διαπράττετε.

Κύριοι συνάδελφοι, αντίστοιχα παραδείγματα χρηματιστηριακών αναταραχών, ακόμα και στις πιο δυναμικές οικονομίες αναφέρθηκαν και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και από πολλούς συναδέλφους χθες και σήμερα.

Μήπως μπορείτε να μου πείτε εάν στην Πορτογαλία, στο Βέλ-

γιο, στην Ελβετία και σε κάποιες άλλες χώρες η εκεί αξιωματική αντιπολίτευση είχε την ίδια στάση και συμπεριφορά: Μπορείτε να μου πείτε εάν κατατέθηκε πρόταση μομφής από τις αντιπολιτεύσεις των χωρών αυτών; Όχι βέβαια. Όσο και αν αναζητήσετε δεν θα βρείτε κάτι τέτοιο, γιατί επέδειξαν και επιδεικνύουν μία συμπεριφορά τέτοια η οποία συμβάλλει στις προσπάθειες που κάνουν οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών για την ανάκαμψη του χρηματιστηρίου.

Η κερδοσκοπία όπως γνωρίζετε είναι εγγενές χαρακτηριστικό όλων των διεθνών χρηματαγορών ως συνέπεια και της παγκοσμιοποίησης και της κατάργησης των συνόρων. Αφορά αυτό όχι μόνο τα χρηματιστήρια, αλλά και τα εμπορεύματα και το συνάλλαγμα.

Μη λησμονείτε, κύριοι συνάδελφοι, και λόγω της τεχνολογίας ότι καθημερινά μετακινούνται, αλλάζουν χέρια πολλά δισεκατομμύρια δολάρια. Και οι επενδυτές πολλές φορές συμπαράσπονται σε ένα νέο ουτοπικό και επενδυτικό μοντέλο έστω και αν γνωρίζουν ότι αυτό ενέχει μεγάλο ρίσκο. Ενδεχομένως, κύριοι συνάδελφοι, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί -και όχι μόνο ενδεχομένως- να μην απέδωσαν τα αναμενόμενα. Βεβαίως και πρέπει να επιφέρουμε βελτιώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

Ταυτόχρονα όμως οφείλουμε να προστατεύσουμε το χρηματιστήριο ως μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Αντλήθηκαν πολλά κεφάλαια από την ελληνική χρηματαγορά, τα οποία τροφοδότησαν και πρέπει να τροφοδοτήσουν την ανάπτυξη. Αλλά πρέπει να διαμορφώσουμε το αντίστοιχο οικονομικό περιβάλλον. Η Κυβέρνηση με την πολιτική της το πράττει. Η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική της και την τακτική της επιχειρεί φοβάμαι να το υπονομεύσει. Η καταστροφολογία που συνοδεύει κάθε παρέμβαση για το χρηματιστήριο της Νέας Δημοκρατίας δεν πλήττει την Κυβέρνηση, πλήττει την ανάπτυξη και την εθνική οικονομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Υπερέβητε το χρόνο.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Για να δούμε την αντίφαση, χρεώνετε εσείς...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε του λίγο χρόνο παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Λωτίδη, παρακαλώ ολοκληρώστε. Είναι και άλλοι συνάδελφοι να ομιλήσουν.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, χρεώνετε αποκλειστικά στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας την κακή πορεία της οικονομίας. Και αν ακόμα είναι έτσι κι αν προσχωρήσει ο οποιοσδήποτε στην άποψή σας, ότι δηλαδή ευθύνεται ο Υπουργός, δεν νομιμοποιείσθε να το κάνετε ηθικά και πολιτικά για τον απλό λόγο: Σας θυμίζω ακόμη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Ακόμη και σε περιόδους ανόδου του χρηματιστηρίου και τότε καταγγέλλατε την Κυβέρνηση. Οποία αντίφαση λοιπόν! Επιλέξτε, επιτέλους. Δεν μπορεί να φταίει η Κυβέρνηση όταν πέφτει το χρηματιστήριο και δεν μπορεί να μην πιστώνεται η Κυβέρνηση όταν το χρηματιστήριο ανεβαίνει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς ανέβηκε έτσι το χρηματιστήριο είναι το θέμα.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώσατε, κύριε συνάδελφε. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Μετά απ' όλα αυτά είναι σαφές ότι καταψηφίζω την πρόταση μομφής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Έμπερτ έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και χθες και σήμερα παρακολουθήσαμε τους αγορητές της Συμπολιτεύσεως, τους κυβερνητικούς Βουλευτές να υπερασπίζονται τον κ. Παπαντωνίου. Διερωτώμαι: Δεν αισθάνεσθε, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι της Συμπολιτεύσεως, την ανάγκη να υπερασπιστείτε το ένα εκατομμύριο διακόσιους χιλιάδες συμπολίτες μας που έχασαν μέσα σε ένα χρόνο είκοσι πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές; Δεν αισθάνεσθε την ευθύνη απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους να ζητήσει ένας τουλάχιστον από σας συγγνώμη για ό,τι συνέβη;

Ουδέποτε στο παρελθόν έγινε μέσα σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα τόσο μεγάλη, άδικη αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος. Αυτό για να συμβεί στο παρελθόν χρειαζόντουσαν δεκαετίες. Και κατόρθωσε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάτω από την πολιτική του κ. Παπαντωνίου στο χρηματιστήριο να οδηγήσει σε μια τόσο μεγάλη, άδικη αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος σε ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Ανεβαίνετε χωρίς αίσθημα ευθύνης στο Βήμα της Βουλής και λέτε: "Τίποτα δεν συνέβη. Γιατί ζητάτε με πρόταση μομφής να φύγει ο κ. Παπαντωνίου από την Κυβέρνηση;"

Μα, αν δεν είναι ο κ. Παπαντωνίου ο υπεύθυνος γι' αυτό το χάλι, πείτε μας τότε εσείς ποιος τελικά είναι ο υπεύθυνος, διότι κάποιος υπεύθυνος πρέπει να υπάρχει και κάποιος πρέπει να πληρώσει γι' αυτό το μεγάλο κοινωνικό και οικονομικό αδίκημα το οποίο συνέβη στην πατρίδα μας. Εμείς θα δεχθούμε τη δική σας πρόταση. Επιλέξτε εσείς τον εγκληματία αυτού του μεγάλου αδικήματος και εμείς θα τον δεχθούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά δεν μπορείτε να λέτε στον ελληνικό λαό ότι τίποτα δε συνέβη, όταν μέσα σε ένα διάστημα δύο ετών χάθηκε το αποταμιευτικό κεφάλαιο ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων συμπολιτών μας. Συγκρατήστε αυτόν τον αριθμό και συγκρατήστε τα είκοσι πέντε τρισεκατομμύρια (25.000.000.000.000) δραχμές τα οποία χάθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιμένουμε μέχρι τη λήξη της αυριανής συνεδρίασης για να μας πείτε εσείς τον εγκληματία. Εμείς υποστηρίζουμε ότι βασικός υπεύθυνος είναι ο κ. Παπαντωνίου και όχι μόνο βέβαια, αλλά κάποιος τελικώς πρέπει να πληρώσει για το αδίκημα το οποίο έγινε. Επιλέξτε τον εσείς, να σταματήσει η πρόταση μομφής κατά του κ. Παπαντωνίου και να ακολουθήσουμε εσάς. Δεν πρέπει όμως να τελειώσει η συνεδρίαση γι' αυτό το θέμα χωρίς να υπάρχει ένας υπεύθυνος.

Περιμένε ο κ. Καραμανλής εσείς οι ίδιοι να κάνετε ανασχηματισμό της Κυβερνήσεως και μέσω ενός ανασχηματισμού να δείξετε ότι καταλάβατε, ότι πήρατε το μήνυμα της κοινωνίας. Δεν θαλήσατε να το δείξετε. Περιφρονείτε τον ελληνικό λαό. Περιφρονείτε το ένα εκατομμύριο διακόσιους χιλιάδες συμπολίτες μας που έχασαν τις αποταμιεύσεις τους. Περιφρονείτε εκείνους τους οποίους οδήγησατε στο δανεισμό, διότι εσείς προτρέψατε -ο κ. Παπαντωνίου και οι υπόλοιποι Υπουργοί- να πάνε οι συμπολίτες μας, οι αποταμιευτές στο χρηματιστήριο, να δανεισθούν από τις τράπεζες. Ποιος θα πληρώσει αυτό το χρέος, μπορείτε να μου το πείτε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από πέρσι το Γενάρη με επανειλημμένες ανακοινώσεις που καταθέσαμε στον ελληνικό λαό και τις οποίες δημοσίευσαν όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Τις καταθέτω στο Σώμα για να διαπιστώσετε ότι οι περισσότερες από αυτές δεν είχαν κανένα στοιχείο κριτικής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Έμπερτ καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς βλέπαμε την κυβερνητική απραξία και λέγαμε: "Λάβετε μέτρα". Αυτό κάναμε το Γενάρη, το Φεβρουάριο, το Μάρτιο, τον Απρίλιο, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, μετά τις εκλογές και το μόνο που απαντούσε η Κυβέρνηση διά επανειλημμένων δηλώσεων του κ. Παπαντωνίου ήταν ότι όλα πάνε καλά.

Δεν ήταν τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το έγκριτο περιοδικό "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" υποχρεώθηκε να βγει το προηγούμενο Σάββατο και να αναδημοσιεύσει επανειλημμένες δηλώσεις του κ. Παπαντωνίου στις οποίες έλεγε: "Ο δείκτης του χρηματιστηρίου θα φθάσει τις επτά χιλιάδες μονάδες". Δεν είναι έγκλημα αυτό;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Δεν τις έφθασε;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ: Τι είπατε; Μπορείτε να μου πείτε πού βρίσκεται σήμερα; Έχετε την αίσθηση του εγκλήματος; Τολμάτε να λέτε ότι τις έφθασε; Δεν αισθάνεσθε την ευθύνη αυτού του πράγματος;

Εμείς, λοιπόν, κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Όταν όμως είδαμε ότι πλέον δεν αντιλαμβάνεσθε την έκταση του προβλήματος, υποχρεωθήκαμε να καταθέσουμε πρόταση μομφής κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Ποιον άλλον θέλατε να κρίνουμε;

Ζητήσαμε και την παρέμβαση των εισαγγελικών αρχών και θα δούμε πού θα οδηγηθούν για το έγκλημα που διαπράχθηκε προεκλογικά. Αυτό, όμως, δεν είναι θέμα ποιον θα κρίνει η Βουλή, θα τον κρίνουν οι εισαγγελικές και οι δικαστικές αρχές. Τι άλλο αδίκημα πρέπει να γίνει για να ξεσηκωθεί όχι μόνο η Αντιπολίτευση αλλά όλος ο ελληνικός λαός και να ζητήσει κάποιος να τιμωρηθεί;

Επαναλαμβάνω: Τιμωρήστε τους εσείς. Επιλέξτε τους εσείς.

Πάντως το να φύγουμε από αυτήν την Αίθουσα, να κλείσει η συνεδρίαση επί της προτάσεως μομφής της Νέας Δημοκρατίας και να πείτε ότι τίποτα δεν συνέβη, ότι όλα πάνε καλά, αυτό δείχνει πόσο αισθάνεσθε, κύριοι συνάδελφοι, την ευθύνη που πρέπει να σας διακατέχει για όσα διαπράξατε με δική σας προτροπή εις βάρος των επενδυτών του χρηματιστηρίου.

Αφήσατε ορισμένους επιτηδείς να πλουτίσουν. Δεν είναι τυχαία τα ονόματα που παρουσίασα προχθές σε μια ανακοίνωσή μου. Κοιτάξτε πού ήταν η τιμή των μετοχών τους πριν από ένα χρόνο και πού βρίσκεται σήμερα. Ποιος τα πλήρωσε αυτά τα χρήματα;

Μπήκανε στο χρηματιστήριο με μια ολόκληρη επιχείρηση. Πούλησαν τις μετοχές και στη συνέχεια πούλησαν τα πιο κερδοφόρα τμήματα αυτών των επιχειρήσεων σε άλλες εταιρείες δικές τους και έμειναν οι μέτοχοι με τα κουφάρια. Επανελημμένες ανακοινώσεις έγιναν στις εφημερίδες οικονομικές και πολιτικές ότι θα γίνουν νέα επενδυτικά έργα, για να επενδύσουν οι απλοί πολίτες, για να τους έχουν εμπιστοσύνη διότι θα κάνουν αναπτυξιακά προγράμματα. Ελέγξατε ποτέ αν έγιναν όλα αυτά; Τι έκανε τόσο καιρό ο κ. Παπαντωνίου; Ποιον έλεγχο ήσκησε; Εκάλεσε τους υπευθύνους του χρηματιστηρίου για να τους ρωτήσει τι γίνεται για όλες αυτές τις επενδύσεις που διαφημίζονται; Ποια έγιναν και από ποιους; Ήλεγξε τους ορκωτούς λογιστές που καλούσαν αυτές οι εταιρείες και να τους ρώτησε τι γράφουν οι εκθέσεις τους; Ποια ήταν τα θεσμικά μέτρα τα οποία πήρατε;

Τίποτα από όλα αυτά δεν κάνατε. Σήμερα έρχεσθε και λέτε ότι δεν φταίει η Κυβέρνηση για το χρηματιστήριο και ότι δεν πρέπει να ασχολούμεθα με το χρηματιστήριο. Ο κ. Παπαντωνίου που τα λέει αυτά ησυχάζει με το χρηματιστήριο και προέτρεπε τους πολίτες να αγοράζουν μετοχές, όταν ο δείκτης ήταν στις 5.500 μονάδες. Τώρα λέει ότι δεν ξέρει τίποτα.

Γι' αυτόν το λόγο και μόνο, γι' αυτήν την απάτη που έγινε εις βάρος του ελληνικού λαού ζητάμε να απομακρυνθεί ο κ. Παπαντωνίου από τη θέση του. Εσείς οι ίδιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έπρεπε να ζητήσετε την αποπομπή του, γιατί το αδίκημα το οποίο διέπραξε θα έρθει να κτυπήσει τη δική σας πλάτη, τη δική σας πόρτα. Αρκετά έχει κτυπήσει την πόρτα και την πλάτη του ελληνικού λαού. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Η κυρία Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κύριοι συνάδελφοι, ατύχησε διπλά η Νέα Δημοκρατία καταθέτοντας την πρόταση δυσπιστίας εναντίον του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Ατύχησε και ως προς το πρόσωπο που επιδίωξε να πλήξει και ως προς το χρόνο που επέλεξε για να καταθέσει την πρότασή της.

Είναι ανάγκη να ομολογήσουμε ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας θα πρέπει να έχει ιδιαίτερες συμπάθειες στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό γιατί δεν μπορεί να δικαιολογηθεί διαφορετικά η ευκαιρία που του προσέφεραν να μπορέσει μέσα στο άπλετο φως της δημοσιότητας να ξεκαθαρίσει καταστάσεις και έντεχνα δημιουργημένες εντυπώσεις που εδώ και αρκετό

καιρό έρπονται στο παρασκήνιο με στόχο την προσωπική του φθορά και κατ'επέκταση τη φθορά της Κυβέρνησης.

Βέβαια, ίσως να μην είναι τόσο οι συμπάθειες, αλλά το δέος που νιώθουν απέναντι στον πολιτικό άνδρα που βασιζόμενος στη διορατικότητα του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου και στην ακατάβλητη εμμονή του Κώστα Σημίτη κατόρθωσε να θεμελιώσει το μεγαλύτερο οικονομικό επίτευγμα στην μεταπολεμική Ελλάδα. Γι' αυτό και χρησιμοποιούν ακραίες εκφράσεις όπως "καπετάνιος του γλυκού νερού", γιατί δεν μπορούν να ζουν κάτω από το βάρος αυτής της αναντίρρητης επιτυχίας και της διεθνούς αναγνώρισης του Υπουργού, που το φάντασμά της τους κυνηγά στις γωνιές του σκοτεινού Μεσαιωνικού πύργου της Νέας Δημοκρατίας.

Ατύχησαν ακόμα και ως προς το χρόνο που υπέβαλαν την πρόταση δυσπιστίας, σήμερα που είναι εμφανής η γραμμή της Κυβέρνησης να πληρώσουν όλοι, όσοι ευθύνονται για τις δραματικές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί στο χρηματιστήριο, το βαρύ τίμημα των πράξεών τους.

Η δικαιοσύνη όλοι μας ξέρουμε ότι είναι ένας θεσμός που από τη φύση του κινείται με κάποια βραδύτητα. Όμως ο χρόνος της υποχρεωτικής αδράνειας έχει ήδη παρέλθει και η δικαιοσύνη της χώρας μας, με τη συνδρομή όλων των συναρμόδιων οργάνων του χρηματιστηρίου, κινείται για την τελική εκκαθάριση όλων των ποινικών κολάσιμων πράξεων που συνέβησαν τα δύο τελευταία χρόνια στο χρηματιστήριο. Μόνο το προηγούμενο δεκαήμερο είχαμε τις αποφάσεις για τρεις προφυλακίσεις που απεφεύχθησαν με την καταβολή εγγύησης που ξεπερνά το μισό δισεκατομμύριο.

Τα αρμόδια όργανα του χρηματιστηρίου παρεμβαίνουν σε κάθε περίπτωση παρεκκλίσεων και δεν περνά βδομάδα που να μην ανακοινώνεται κάποια άρση λειτουργίας χρηματιστηριακών εταιρειών ή επιβολή αυστηρών προστίμων προς κάθε έναν που θα θελήσει να υπερβεί το θεσμοθετημένο πλαίσιο λειτουργίας του χρηματιστηρίου.

Όλα αυτά δεν έχουν κατά κάποιο τρόπο έναν επιθετικό χαρακτήρα που προσπαθεί να αποσείσει ευθύνες. Αποτελούν το απαραίτητο εκείνο πλαίσιο ενεργειών που θα επιβάλει προς όλους τους εμπλεκόμενους στο χρηματιστήριο το σεβασμό προς το θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο που διέπει όλες τις συναλλαγές στο χρηματιστήριο.

Οι ενέργειες αυτές αποδεικνύουν την αμετακίνητη θέση της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, να επικρατήσει διαφάνεια σε όλες τις χρηματιστηριακές πράξεις και ενέργειες, να εξασφαλιστεί μία απαραίτητη αξιοπιστία που είναι ο μόνος όρος και η μόνη προϋπόθεση για τη διασφάλιση των συμφερόντων ιδιαίτερα των μικροκαταθετών.

Η διαφάνεια, λοιπόν, και η αξιοπιστία αποτελούν τον απαραίτητο παράγοντα για την αναβάθμιση της ελληνικής χρηματιστηριακής αγοράς. Ακριβώς λοιπόν αυτόν τον κρίσιμο χρόνο που βρίσκεται σε εξέλιξη η προσπάθεια της Κυβέρνησης για την αναβάθμιση του χρηματιστηρίου και η μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης για την εξασφάλιση της απαραίτητης αξιοπιστίας για το χρηματιστήριο, επέλεξε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να καταθέσει την πρόταση δυσπιστίας, γεγονός που μας βάζει σε σκέψεις. Μήπως ο στόχος της είναι να ανακόψει αυτήν την πορεία; Μήπως επιχειρεί να θέσει στο απυρόβλητο τους "παπαγάλους" και τα "παπαγαλάκια", τους πλασιέ των μετοχών "φούσκες", τους κερδοσκόπους και τους εκμεταλλευτές των οικονομικών χιλιάδων νοικοκυριών;

Είναι κρίσιμα τα ερωτήματα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, που είτε το θέλουμε είτε όχι θα πλανώνται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και θα απαιτούν αξιόπιστες απαντήσεις. Και όσο δεν λαμβάνουμε αυτές τις απαντήσεις θα αρχίσουν να αποκτούν το χαρακτήρα της βεβαιότητας.

Η πρόταση δυσπιστίας δεν πρέπει να αποπροσανατολίζει ούτε στιγμή την Κυβέρνηση από το έργο που έχει αναλάβει για την εξυγίανση του χρηματιστηρίου. Θα πρέπει να ελέγξουμε με κάθε αυστηρότητα τι απέγιναν τα κεφάλαια που άντλησαν από το χρηματιστήριο, είτε οι νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις είτε οι ενταγμένες επιχειρήσεις με τις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου

με βάση το συγκεκριμένο επενδυτικό πρόγραμμα.

Θα πρέπει με κάθε αυστηρότητα να ελέγξουμε εάν αυτά τα κεφάλαια επενδύθηκαν και μάλιστα με αξιολόγηση των προβαλλομένων επενδύσεων και να υποχρεώσουμε σε επιστροφή των κεφαλαίων εκείνων που λιμνάζουν στις τσέπες κάποιων επιτηδεϊών.

Μόνο με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσουμε να αυξήσουμε την εσωτερική αξία των επιχειρήσεων, που αργά ή γρήγορα θα αποτυπωθεί στο ταμπλό της Σοφοκλέους και θα υποχρεώσουμε τους επιχειρηματίες να στηρίξουν τις μετοχές.

Ο δρόμος που μας περιμένει σίγουρα είναι δύσκολος, όταν μάλιστα θα πρέπει να υπερπηδήσουμε όλα εκείνα τα εμπόδια που τίθενται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Όμως εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε αυτόν τον σκληρό και δύσκολο δρόμο με συνέπεια και εμμονή, για να δικαιώσουμε όλους εκείνους τους μικροεπενδυτές που προσέφεραν τις οικονομίες τους για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για δεύτερη μέρα σήμερα ακούμε μια αντιπαράθεση που γίνεται με αφορμή το χρηματιστήριο Αθηνών και τις οδυνηρές επιπτώσεις που είχε για εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας. Ακούμε μια συζήτηση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όπου δεν μπορώ να μην αναφερθώ ότι η ίδια ακριβώς συζήτηση μεταφέρεται και στα κανάλια αποσιωπώντας οποιαδήποτε άλλη φωνή. Γι' αυτό αυτή η αντιπαράθεση κατά την άποψή μας γίνεται χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο. Όχι γιατί δεν λένε τα κανάλια την άλλη φωνή, αλλά η αντιπαράθεση που αυτές τις μέρες ακούγεται μέσα εδώ στη Βουλή δεν έχει περιεχόμενο. Θα εξηγήσω γιατί.

Ειπώθηκε από πολλούς ότι γίνεται μια βίαιη αναδιανομή του πλούτου. Είναι αναδιανομή ή είναι κλεψιά; Γιατί δεν λέμε την αλήθεια; Είναι κλεψιά. Δεν υπάρχει καμία αναδιανομή. Παίρνει με μοχλό, με εργαλείο το χρηματιστήριο Αθηνών τις αποταμιεύσεις των μικροεπενδυτών και τις εναποθέτει θεσμικά πια και με το νόμο στα σεντούκια της πλουτοκρατίας.

Δεύτερον, που θέλω να πω: Είναι μοχλός ανάπτυξης, όπως λέει η Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία ο θεσμός του χρηματιστηρίου; Από πού βγαίνει; Η εμπειρία μέχρι τώρα τι λέει;

Ας πάρουμε το 1999 ή τα προηγούμενα χρόνια που είχε τρομερή ανάπτυξη το χρηματιστήριο. Λέγεται εδώ ότι είναι δεκάδες τρισεκατομμύρια αυτά τα οποία διακινήθηκαν μέσα στο χρηματιστήριο και πήγαν στους επιχειρηματίες ιδιαίτερα στους μεγάλους επιχειρησιακούς ομίλους, στις τράπεζες και βέβαια σε αετονύχηδες. Τι επένδυση έγινε αυτό το διάστημα; Θέλετε να σας διαβάσω ορισμένα στοιχεία για το πώς ακριβώς κινήθηκε η οικονομία αυτήν την περίοδο;

Η βιομηχανική παραγωγή παρουσίασε αύξηση 0,5%, δηλαδή μισή μονάδα, για να δούμε πόσο έχει να κάνει και με την απασχόληση αλλά και με την ανάπτυξη. Η επίσημη ανεργία αυξήθηκε εκείνο το διάστημα και είχε πάει στο 11,8%. Φυσικά είναι στραγγαλισμένα τα νούμερα από την Κυβέρνηση που δίνει τα στοιχεία, γιατί η επίσημη ανεργία και σήμερα που λέμε ότι είναι στα 13% έχει φτάσει στα 17%, τουλάχιστον έτσι λένε τα συνδικάτα και τότε πρέπει να ήταν γύρω στο 15% με 16%.

Όσον αφορά τα χρέη των πολιτών, κυρίως αυτών των εργαζομένων που ασχολήθηκαν με το Χρηματιστήριο κλπ., αυξήθηκαν προς τις τράπεζες κατά 60%. Έφτασαν στα τρισεκατομμύρια. Εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις εξακολουθούν να βολοδέρνουν μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας και δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν ούτε τις τρέχουσες υποχρεώσεις. Το αγροτικό εισόδημα έπεσε 2%. Φυσικά δεν είναι ανάγκη να πω για το όριο της φτώχειας κλπ.

Κύριοι Βουλευτές, το θέμα για μας είναι πολιτικό και είναι και βαθιά ταξικό. Δεν είναι μοχλός ανάπτυξης, είναι ένα εργαλείο παραπέρα συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης κεφαλαίων εις όφελος της πλουτοκρατίας και εις βάρος γενικά της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, ιδιαίτερα των εργαζομένων.

Υπάρχει καμία πολιτική; Γιατί αυτό πρέπει να βγει σήμερα

σαν συμπέρασμα μεταξύ σας, γιατί εμείς έχουμε κατασταλάξει. Όλο αυτό το διάστημα είναι για μας μια επιβεβαίωση αυτού που έχουν πει οι θεωρητικοί μας ότι το χρηματιστήριο είναι το πορνείο του καπιταλισμού.

Από τη συζήτηση εδώ, λοιπόν, θα βγει κάτι θετικό για σας; Θα μπορέσει το χρηματιστήριο να κρατήσει τέτοιες ισορροπίες, ώστε να εμποδίζει το μεγάλο ψάρι να τρώει το μικρό; Ακούστηκε καμία τέτοια πρόταση; Θα μπορέσει τουλάχιστον να αποδειχθεί ότι το χρηματιστήριο είναι δίκαιο για όλους;

Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Μην το ψάχνετε. Ο καπιταλισμός είναι πάρα πολύ άγριος και αδιστακτός. Και είναι αυτό που λέμε ότι όποιος μπορεί να φάει τον άλλο θα τον φάει. Γι' αυτό πρέπει να βγουν πολλά διδάγματα, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους.

Πέρα από αυτό εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλουμε να κάνουμε τις εκτιμήσεις μας για τη συζήτηση που γίνεται σήμερα. Γιατί και τα δύο κόμματα θέλετε να εμφανίσετε ότι ο καπιταλισμός μπορεί να είναι καλός για όλους. Υπάρχει δυνατότητα με μια σωστή διαχείριση -λέει η Νέα Δημοκρατία- και με άλλα θεσμικά μέτρα να μπορέσει πραγματικά το χρηματιστήριο να ανακάμψει δήθεν εις όφελος αυτών οι οποίοι έχασαν τις αποταμιεύσεις, αλλά και της ανάπτυξης της χώρας. Το ΠΑΣΟΚ από την άλλη μεριά, ό,τι είχε να πει για το χρηματιστήριο το είπε με τις πράξεις και έχουμε τα γνωστά αποτελέσματα.

Για μας, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, υπάρχει το εξής: Η Κυβέρνηση καίγεται από το ενδεχόμενο να υποστεί μεγάλο πολιτικό στραπάτσο από αυτήν την υπόθεση και την εξέλιξη που έχει το χρηματιστήριο. Κάποτε λάνσασε φύκια για μεταξωτές κορδέλες και τώρα οι συνέπειες είναι πολιτικές και η Κυβέρνηση έχει ευθύνες.

Η Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση θέλει να αξιοποιήσει αυτές τις πτωτικές τάσεις και παράλληλα -κατά την άποψή μας- δίνει ανά πάσα στιγμή εξετάσεις στην άρχουσα τάξη για το ότι το χρηματιστήριο θα παραμείνει ένα προπύργιο εκμετάλλευσης, ένα προπύργιο πλουτισμού και δεν θα πρέπει να δοθεί τελικά ο πραγματικός χαρακτήρας που έχει το χρηματιστήριο για τα λαϊκά στρώματα.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία επιστρατεύει σήμερα το κατεστημένο -όχι όλα βέβαια, αλλά τη συντριπτική τους πλειοψηφία- θέλουν να λησμονηθούν οι τεράστιες ευθύνες που έχουν για όλο αυτό το διάστημα. Γιατί έχουν ευθύνες που επί τόσους μήνες ήταν ο αποτελεσματικότερος κράτης διαφήμισης του χρηματιστηρίου και έσπρωχναν τον κόσμο στη συμμετοχή. Και γι' αυτό θέλουν να αποφυγούν τις τεράστιες ευθύνες. Παράλληλα θέλουν να υπάρχει με κάθε ευκαιρία μια αναθέρμανση των χρηματιστηριακών συναλλαγών.

Δεν υπάρχει άλλοθι για κανέναν σας, κύριοι συνάδελφοι. Έχετε τεράστιες ευθύνες και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Ως Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ, φυσικά έχει περισσότερες ευθύνες. Μπερδεύετε όμως τον κόσμο, τον αποπροσανατολίζετε και δεν του δίνετε τις πραγματικές διαστάσεις που έχει σήμερα το χρηματιστήριο και για την ανάπτυξη και για τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Εμείς έχουμε βγάλει τα συμπεράσματά μας, ξέρετε την άποψή μας για το χρηματιστήριο, την έχουμε πει κατ' επανάληψη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είμαστε κλεισμένοι γύρω από μια ηθικοπλαστική αντίληψη ότι είναι κατάρρα από το ΚΚΕ για όποιον παίζει. Γιατί κάτι τέτοια ακούγονται.

Πολλοί άνθρωποι αποπροσανατολίζονται από τις προπαγανδιστικές κορώνες της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και τρέχουν για έναν εύκολο πλουτισμό. Θα πρέπει όμως εμείς να ξαναπούμε ότι δεν πρέπει να παραβλέπει κανείς αυτό το υπαρκτό πρόβλημα που υπάρχει σήμερα σε όλους εκείνους οι οποίοι χειραγωγήθηκαν από αυτήν την προπαγάνδα, συμμετείχαν και έχασαν όλα αυτά που έχουν χάσει. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι το κύριο και σημαντικό για τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αυτό που λέει το ΚΚΕ εδώ και δυομιση χρόνια για το Χρηματιστήριο Αθηνών, από τότε δηλαδή που δεν τολμούσε κανείς να πει την αλήθεια για το χρηματιστήριο.

Φυσικά και όταν τη λέγαμε εμείς δεν ήταν δυνατόν να ακου-

στεί απ' αυτούς που συμμετείχαν γιατί από τα ίδια τα πράγματα ήξεραν ότι το Κ.Κ.Ε. είναι ενάντια σε αυτό το θεσμό. 'Αρα, "το λέει το Κ.Κ.Ε., είναι αντίθετο στο θεσμό, δεν το λαμβάνουμε υπόψη", αλλά έπεσε στην παγίδα των σειρήνων.

Ποια είναι η δική μας αντίληψη, αγαπητοί φίλοι; Οι εργαζόμενοι κατ' αρχήν οφείλουν πρώτο και κύριο και πάνω απ' όλα να γνωρίζουν ότι το καλύτερο χαρτί της μετοχής είναι γι' αυτούς η ίδια τους η δουλειά, η απασχόληση και ένας μισθός, ο οποίος θα μπορέσει να του δίνει τη δυνατότητα αξιοπρεπούς ζωής. Το κέρδος, αγαπητοί φίλοι, δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο, από την πάλη και τον αγώνα των εργαζομένων για limit, όπως λένε και στο χρηματιστήριο, από τις συνθήκες ζωής, το δικαίωμα στην εργασία, στις καλύτερες αμοιβές, στη διεύρυνση των λαϊκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων. Γιατί εκεί πρέπει να είναι ο πραγματικός στόχος σήμερα των εργαζομένων: Πολιτικός, πολιτική καταδίκη και κύρια διεκδικήσεις, όχι μόνο για τα κεκτημένα, για παραπέρα αύξηση των δικαιωμάτων, που σήμερα πραγματικά βάλονται μέσα από τη γενικότερη πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση και που στηρίζει και η Νέα Δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Ο κ. Μακρυπιδής έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την πρόταση δυσπιστίας, που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία στο πρόσωπο του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, εμείς, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση στο σύνολό της, με ευχαρίστηση τη δεχθήκαμε. Τη δεχθήκαμε, γι' αυτό και άμεσα είπαμε να κουβεντιαστεί μόλις κατατέθηκε, γιατί είναι ένα πεδίο η οικονομία, που έχουμε σοβαρή δράση, με-γάλα αποτελέσματα, θετικά αποτεύγματα. Αυτά τα γνωρίζει ο ελληνικός λαός και είναι ένας τομέας, προνομιακός που μας έχει επιβραβεύσει με την ψήφο και με τη στήριξη του χρόνια τώρα.

Με ευχαρίστηση το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση δεχθήκαμε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας. Κι αυτό γιατί έτσι αποδεικνύεται η απουσία πολιτικής πρότασης της Νέας Δημοκρατίας, που παραμένει μόνο σε τεχνάσματα διαδικαστικά του Κανονισμού της Βουλής. Αποδεικνύει ότι η Νέα Δημοκρατία δεν διαφωνεί με την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης στο σύνολό της, αλλά μόνο σε έναν τομέα και ενός Υπουργού. Αποδεικνύει την αδιαφορία της για το χρηματιστήριο και γενικότερα για την οικονομία. 'Ετσι δίνει τη δυνατότητα στο ΠΑΣΟΚ να αποδείξει και να απαντήσει για το τι πραγματικά συμβαίνει στην οικονομία σήμερα. Και αυτό κάνουμε.

Με την πρόταση μομφής, έχω την εντύπωση ότι η Νέα Δημοκρατία κερδίζει πρόσκαιρα πολιτικές εντυπώσεις. Πολιτική όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι οι εντυπώσεις, είναι η ουσία και η προσπάθεια για αλλαγές στην κοινωνία, πράγμα που η Νέα Δημοκρατία δεν έχει. Δεν έχει πρόταση και δεν μπορεί να πάει σε αλλαγές και σε βελτίωση και του βιωτικού επιπέδου του λαού και των δομών της κοινωνίας.

Η Νέα Δημοκρατία με την πρόταση δυσπιστίας επικεντρώνεται, όπως είπα, όχι στο σύνολο της οικονομικής πολιτικής, εάν και από τους δύο εισηγητές αυτό φάνηκε ότι γίνεται με την τοποθέτησή τους, αλλά στο πρόσωπο και μόνο.

Η Νέα Δημοκρατία, χωρίς συναίσθηση της ευθύνης της ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, αφού συζητήθηκε πρόσφατα ο προϋπολογισμός και το σύνολο της οικονομικής πολιτικής -πριν από ένα μήνα- και ακούστηκαν οι απόψεις και η Κοινοβουλευτική Ομάδα στο σύνολό της, υπερψήφισε και τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό, που σημαίνει ότι έδωσε έγκριση στην οικονομική πολιτική. Δεν καταλαβαίνω τι μεσολάβησε τον τελευταίο μήνα και κατατέθηκε πρόταση δυσπιστίας.

Μάλλον καταλαβαίνουμε πολύ καλά. Η Νέα Δημοκρατία μέσα από τη συγκεκριμένη πρόταση έρχεται να λύσει εσωτερικά της προβλήματα, να ακολουθήσει μια δήθεν σκληρή αντιπολιτευτική τακτική και εν όψει του συνεδρίου της και εν όψει γενικότερων εξελίξεων στο χώρο της κεντροδεξιάς με τη δημιουργία νέου κόμματος Αβραμόπουλου. Λάθος επιλογή όμως αν θέλει να λύσει τα εσωτερικά της ζητήματα πάνω στον ευαίσθητο τομέα της οικονομίας και δη στο θέμα του χρηματιστηρίου. Και από τη μια κόπτεται για τους μικροεπενδυτές, τους εκατοντάδες χιλιά-

δες και από την άλλη όταν για τρεις μέρες συζητούμε σήμερα και στη Βουλή -και όχι μόνο- αλλά και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης το θέμα του χρηματιστηρίου, δημιουργούμε προβληματισμούς και επιφυλάξεις και στην αγορά και στους μικροεπενδυτές αλλά και γενικότερα προβλήματα στην οικονομία.

Η Νέα Δημοκρατία όλη τη δεκαετία του '90 χρησιμοποιεί τα ίδια επιχειρήματα καταστροφολογίας μηδενισμού, ισοπέδωσης. Το 2001 δεν είναι όμως η αρχή της δεκαετίας του '90. Δεν θα βρει κάτι νέο, ένα σύγχρονο επιχείρημα να καταθέσει; Όμως δυστυχώς είναι αγκυλωμένη στο παρελθόν της και όσον αφορά τις θέσεις και τις απόψεις και όσον αφορά την τακτική της. Γι' αυτό φροντίζει και ο ελληνικός λαός να την έχει τοποθετημένη στη θέση που της αρμόζει.

Με τη συγκεκριμένη πρόταση δυσπιστίας επικεντρώνεται στο πρόσωπο του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου. Υπάρχει πρόβλημα στο χρηματιστήριο; Πρόταση δυσπιστίας. Δηλαδή, αν αύριο έχουμε πρόβλημα, όπως φαίνεται κατ' αυτούς, στην αναδιάρθρωση του ΕΣΥ, στον τομέα της υγείας, θα έχουμε αντίστοιχη πρόταση δυσπιστίας στον Υπουργό Υγείας στον κ. Παπαδόπουλο; Αν μεθαύριο έχουμε ζητήματα στο ασφαλιστικό, στο συνταξιοδοτικό, θα υπάρξει αντίστοιχη πρόταση δυσπιστίας στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων;

'Αρα ακολουθεί μια τακτική καταγγελιολογίας, μηδενισμού και ισοπέδωσης, γιατί ακριβώς, επαναλαμβάνω, δεν έχει ολοκληρωμένη πρόταση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Προβλεπόμενο θεσμικό όπλο είναι η πρόταση δυσπιστίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Βεβαίως είναι και το ανέφερα στον κανονισμό λειτουργίας αλλά τα ζητήματα τα πολιτικά δεν αντιμετωπίζονται με διαδικασίες Κανονισμού της Βουλής αλλά με πρόταση ολοκληρωμένη στην κοινωνία, αυτό που δεν μπορείτε δέκα χρόνια τώρα να κάνετε γι' αυτό είστε καταδικασμένοι εκεί που είστε στην Αντιπολίτευση.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών είναι και ομολογείται απ' όλους ο πιο πετυχημένος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών τις τελευταίες δεκαετίες, πέραν του ότι είναι ο μακροβιότερος. Να φύγει από Υπουργός Εθνικής Οικονομίας γιατί έχει ευθύνη για το χρηματιστήριο, να παραμείνει ως Υπουργός Οικονομικών; Αυτό είναι το ερώτημα γιατί έχει και τις δυο ιδιότητες. 'Αρα ας φύγει ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να παραμείνει ως Υπουργός Οικονομικών. Ξέρετε γιατί; Γιατί δεν τολμάτε στον τομέα της φορολογικής πολιτικής να θέσετε σε αμφισβήτηση τα επιτεύγματα που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια.

Ο κ. Αλογοσκούφης εξήγησε την ομιλία του-καταγγελία κατά τα 3/4 στον τομέα της φορολογικής πολιτικής. Να ανοίξουμε αυτό το κεφάλαιο; Το είπαμε με την ευκαιρία του προϋπολογισμού. Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιο ήταν το επίπεδο της φορολογίας το 1990-1993 και γενικά η οικονομία και ο πληθωρισμός και το δημόσιο χρέος και το έλλειμμα, τα επιτόκια και ο ρυθμός ανάπτυξης.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τις θέσεις και τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας σ' αυτόν εδώ το χώρο, όταν μιλούσε το '94 για πρόγραμμα απόκλισης όσον αφορά την ένταξή μας στη ΟΝΕ. Και σήμερα μιλάει για την ένταξή μας ως κάτι το αυτονόητο αυτό το μεγαλύτερο επίτευγμα της τελευταίας εικοσαετίας. Σήμερα παραβλέπει ότι αυτό ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένου προγραμματισμού, θέλησης, πολιτικής βούλησης και ικανότητας Υπουργών, στελεχών και Κυβέρνησης και δεν έγιναν όλα αυτά με κάποιο αυτόματο πιλότο.

Δεν είναι η ώρα να αναπτύξουμε ξανά τη φορολογική πολιτική της Κυβέρνησης, τη φορολογική και γενικότερα οικονομική πολιτική που ακολούθησε το σύνολο της οικονομικής ομάδας της Κυβέρνησης με επικεφαλής τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. 'Εχουμε φορολογική πολιτική που πριν από δέκα χρόνια θα ήταν αδιανόητο να υπάρχει, τόσο ραγδαία μείωση των φορολογικών συντελεστών, τόσο αύξηση του αφορολογητού ορίου μισθωτών και των συνταξιούχων, άμβλυνση της φορολογικής επιβάρυνσης μικρομεσαίων που η λαίλαπα του 1990-1993 με επικεφαλής τους Μάνο, Παλιαοκρασσά και Αν-

δριανόπουλο σάρωσε όλους τους μικρομεσαίους και μισθωτούς.

Αν σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, ζητάτε με την πρόταση δυσπιστίας να καθαιρεθεί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, εμείς τι έπρεπε να κάνουμε το 1990-1993; Κάναμε το πολύ απλό, το όντως αυτονόητο, πρακτικό και ουσιαστικό. Διαμορφώσαμε συγκεκριμένη πρόταση, την οποία θέσαμε υπόψη του ελληνικού λαού και μας υπερψήφισε ο ελληνικός λαός στις εκλογές του 1993, πράγμα που δεν μπορείτε να κάνετε εσείς σήμερα.

Θα μπορούσα να προσθέσω και μία σειρά άλλα επιχειρήματα, αλλά έχουμε και μνήμη εμείς και κρίση ο ελληνικός λαός.

Ψηφίστηκαν δώδεκα νομοσχέδια, αγαπητοί συνάδελφοι, που αφορούσαν το χρηματιστήριο, τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, την αναβάθμιση των λειτουργιών και των ελεγκτικών του μηχανισμών. Όντως σε αυτήν την προσπάθεια έγιναν και λάθη και παραλείψεις και είμαστε έτοιμοι και να τα διορθώσουμε και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Σήμερα το χρηματιστήριο και η πορεία του αδικεί την πολύ καλή πορεία της οικονομίας.

Αν, κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με την πρόταση δυσπιστίας επιζητεί ανθρωποθυσίες, επιζητεί ως "θύσια της Ιφίγένειας" τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών στο βαθμό του ότι επιδιώκει αέρα στα πανιά της αντιπολιτευτικής της τακτικής τον τρωικό πόλεμο, έχω να της πω ότι έχει κάνει λάθος επιλογή και ως προς το χρόνο και ως προς το πεδίο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκρότηματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Η πρώτη μου απορία, κύριε Υπουργέ, είναι τι λουλούδια στείλατε στον κ. Καραμανλή για την εξυπηρέτηση που σας έκανε αυτές της ημέρες. Προσπαθώ να κατανοήσω γιατί αποφασίστηκε η ηρωοποίηση του κ. Γιάννου Παπαντωνίου. Από χθες πράγματι δεν έχω ακόμη συνειδητοποιήσει για ποιο λόγο αποφάσισε η Νέα Δημοκρατία να τον ηρωοποιήσει. Γιατί έπρεπε να ακούσω τους εντός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κορυφαίους επικριτές του να τον στηρίζουν και μάλιστα εντόνως. Άκουγα με καθημερινή κλιμάκωση Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εκτός εκσυγχρονιστικού μπλοκ, να κατηγορούν τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας με καταγισμό απαξιωτικών προσδιορισμών. Θυμάμαι πριν από δύο ημέρες γνωστό Βουλευτή του Κινήματος της Β' Περιφέρειας Αθηνών να περιφέρεται από κανάλι σε κανάλι και να λέει ότι με τις αλχημείες του Υπουργείου τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές άλλαξαν χέρια και από τους μη προνομιούχους πήγαν στις σαράντα οικογένειες. Και τον άκουσα χθες αναγκαστικά να είναι υπέρ του κ. Παπαντωνίου και της πολιτικής της Κυβέρνησεως. Άκουσα ακόμη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανθρώπους, οι οποίοι μετά βδελυγμίας στους διαδόρους της Βουλής απαρνούνται τον κ. Παπαντωνίου, και έρχονται μέσα στην Αίθουσα και τον υποστηρίζουν.

Δηλαδή, με άλλα λόγια, κατόρθωσε η Νέα Δημοκρατία το ακατόρθωτο. Την εσωτερική φαγούρα και φαγομάρα που ροκνίζει με γεωμετρική πρόοδο την Κυβέρνηση Σημίτη να τη μετατρέψει σε συσπείρωση και δυναμική. Βρισκόμαστε, λοιπόν, σήμερα μπροστά στην ωριοποίηση, μερίμνη της Αξιοματικής Αντιπολιτεύσεως, ενός ήδη αποδιοπομπαίου αποτυχημένου στη συνειδητή των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Υπουργού. Δώσαμε τη δυνατότητα της εκμετάλλευσής του κ. Παπαντωνίου μιας ηρωικής εξόδου. Σας λέω ότι την Παρασκευή το βράδυ, με τα εύσημα της ψήφου εμπιστοσύνης που θα εξασφαλίσει, παραιτείται και φεύγει και αναδεικνύεται ως υψίστη προσωπικότητα, αυτός ο οποίος ευθύνεται για την ουσιαστική πτώχευση εκατοντάδων χιλιάδων νοικοκυριών. Κάνετε το θύτη θύμα, τον στραβό αετομάτη, το σάπιο έγκυρο. Εξασφαλίσατε απαλλακτικό βούλευμα σε έναν εγκληματία ονείρων και προσδοκιών πολλών μη προνομιούχων Ελλήνων. Του εξασφαλίσατε μακροβιότητα σε ένα Υπουργείο από το οποίο είχε εξοφλήσει και το γνώριζε και ο ίδιος ότι ήταν παρελθόν και το έλεγε και στις συνεντεύξεις του.

Δώσατε στον κ. Σημίτη το τέλειο άλλοθι να σφυρίζει αδιάφορα. Από εκεί που έψαχνε τρόπο να ξεμπλέξει μαζί του, χωρίς να

ακυρωθούν τα περί θριαμβευτικής εισόδου στην Ο.Ν.Ε., τώρα του προσφέρατε στο πιάτο τη λύση που επιθυμούσε.

Κι όμως, υπήρχε δρόμος, αν θέλατε να στείλετε στο σπίτι του τον κ. Παπαντωνίου, με το γεμάτο έπαρση χαμόγελό του, εκτός και αν δεν το θέλετε, εκτός και αν σας εξυπηρετεί να μείνει εκεί και όπου θέλει να πάει το χρηματιστήριο. Γιατί ο δρόμος που ακούστηκε δημοσίως και αγνοήθηκε από την Αξιοματική Αντιπολίτευση, ήταν ο πιο βατός και αποτελεσματικός. Αλλεπάλληλες, αλληλοδιάδοχες αγωγές και μηνύσεις κατά του προσώπου του από τους εγκλωβισμένους του χρηματιστηρίου. Μπαράζ αιτήσεων άρσης ασυλίας απ' όλους τους εισαγγελείς όλης της χώρας. Με μουσικές ψηφοφορίες, κυρίες και κύριοι, όπου θα βρισκόταν ο κ. Παπαντωνίου προ εκπλήξεων από το δικό του κόμμα, κι έτσι θα διασυρόταν και ο εκσυγχρονισμός και ο ίδιος και ο κ. Σημίτης. Έτσι θα καταστρεφόταν η εικόνα του εκσυγχρονισμού.

Τώρα πλέον η χρυσή ευκαιρία για θανατηφόρο χτύπημα κατά του Σημιτισμού πέταξε διά παντός. Τώρα φέρατε τους απέναντι στο Σημίτη και Παπαντωνίου, να πορεύονται μαζί τους χέρι χέρι.

Αυτό βεβαίως, κυρίες και κύριοι, χρειαζόταν πολλών βαθμών ευφροσύνης για να επιτευχθεί και άλλη μία φορά δείξατε ότι με την υπογραφή σας πόσο στηρίζετε πράξεις μπουόμερανγκ.

Σας ερωτώ ευθέως: Πώς κάποιος από εσάς θα τον καταδικάσουν αύριο το βράδυ και πόσο μετέωρη είναι η υπογραφή τους, όταν πριν από πέντε μήνες στο "πόθεν έσχες" δήλωναν εκατοντάδες εκατομμύρια από κέρδη στο χρηματιστήριο; Δηλαδή, από τις αλχημείες Παπαντωνίου ενθουλακώσατε, κάποιος από εσάς δισεκατομμύρια εις βάρος ανήμπορων πολιτών. Και θέλατε να δεχθούμε ότι οι τύψεις για τις αυτοκτονίες πρέπει να βαρύνουν μόνο τον κ. Παπαντωνίου κι όχι εσάς που τα πήρατε, τα ενθουλακώσατε από τη χασούρα κάποιων παρασυρμένων, από τις εγκληματικές μεγαλοστομίες του κυρίου Υπουργού; Εσείς, δηλαδή, δεν έχετε μερίδιο στις τύψεις; Δεν είσατε εσείς οι ίδιοι που ακυρώσατε με τις παρεμβάσεις σας την πρωτοβουλία που πήραν ο Γεώργιος Σούρλας, που όλοι ξέρουμε πως είναι σήμερα εκτός Κοινοβουλίου και ειλικρινώς ημέτερος και ένας δύο ακόμα, να μην έχει το δικαίωμα ο πολιτικός και ο Βουλευτής να παίζει στο χρηματιστήριο, γιατί δεν έχει την ίδια πρόσβαση πληροφοριών που έχει ο άλλος από την Κυπριαρχία ή από τη Θεσπρωτία; Είναι ψέματα αυτό; Όσο καιρό, δηλαδή, τα παίρνατε κι εσείς μαζί με τον κ. Παπαντωνίου, ήταν καλά;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Τον πόλεμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εναντίον του Παπαντωνίου τον έχουμε ξεκινήσει εμείς από το 1996 με αλλεπάλληλες ερωτήσεις, με αλλεπάλληλα δημοσιεύματα, με αλλεπάλληλες συνεντεύξεις και εκπομπές.

Τότε, κάποιος εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, εναρμονίζοντο πλήρως με τις αλχημείες του Παπαντωνίου. Έχετε αλήθεια τη δύναμη εσείς, της Νέας Δημοκρατίας -γιατί βεβαίως του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχουν τη δύναμη- να στείλετε τις καραμπινάτες κομπίνες του χρηματιστηρίου στον εισαγγελέα; Είσατε έτοιμοι να βγάλετε στη φόρα και να στείλετε στο εδώλιο του κατηγορουμένου τον σούπερ ασφαλιστή για το μεγάλο κόλπο της Γενικής ή δεν το ξέρετε, κυρίες και κύριοι, ότι μπήκε μέσα στη Γενική με οκτακόσιες δραχμές, την πήγε στις δεκαέξι χιλιάδες δραχμές με τη διαφήμιση, τις δημόσιες σχέσεις και τις πρες κόμπερανς, εγκατέλειψε στις δεκαέξι χιλιάδες τη Γενική, για να ξανακατρακυλήσει στις εφτακόσιες. Αυτοί, λοιπόν, που ακολουθήσαν το πομπώδες όνομα, τι φταίνει; Έχετε τη δύναμη να τον στείλετε στον εισαγγελέα; Δεν έχετε τη δύναμη, κυρίες και κύριοι.

Έχετε την όρεξη να στείλετε στο εδώλιο του κατηγορουμένου την κόρη του Διοικητού της Εθνικής Τραπέζης και όσες μεθοδεύσεις έκανε αυτή με τις μετοχές, που ξεκινούσαν την κούρσα απ' το χιλιάριο, για να φτάσουν στις εκατόν είκοσι χιλιάδες δραχμές με τις αθρόες αγορές και τη στήριξη που έκανε η Εθνική Τράπεζα και οι άλλες θυγατρικές εταιρείες; Δεν το κάνουνε.

Έχετε το θάρρος επιτέλους να αρπάξετε από το γιακά τον κ. Γιάννη Κωστόπουλο και τον κ. Σπύρο Λάτση για τις μεθοδεύσεις

και τα παιχνίδια που κάνουν οι τράπεζες στους στο χρηματιστήριο και εν γένει στην οικονομία; Δεν το έχετε αυτό το θάρρος.

Έχετε την καρδιά να βγάλετε στην επιφάνεια τις καραμπινάτες κομπίνες των μεγαλοκατασκευαστών των δημοσίων έργων, της διαπλοκής; Θυμάστε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ήλθε ολόκληρος νόμος για να αποποινικοποιήσουμε τα τιμολόγια "μαϊμού", που είχαν; Δεν το κάνετε, κύριοι, γιατί είναι και δικός σας μέσα εκεί. Το είδατε σήμερα στις εφημερίδες. Είδατε και το "ΕΘΝΟΣ" και "ΤΑ ΝΕΑ" των μεγαλοκατασκευαστών. Πρώτο θέμα το πλουτώνιο και όχι αυτό που συζητάμε στη Βουλή. Αλλά πώς να μην είναι πρώτο θέμα το πλουτώνιο, όταν αυτοί οι ίδιοι έγιναν "πλουτώνιο" από το κόλπο του χρηματιστηρίου;

Με κάτι τέτοιες συμπεριφορές της Κυβέρνησης και κάτι τέτοια τερτίπια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ετοιμάζεται πυρετωδώς από τους πατρώνους η κλωνοποίησή σας. Λένε σήμερα 16%. Ως όνος ο κλώνος λακτίζει προς κάθε κατεύθυνση, και σεις δείχνετε να το απολαμβάνετε, ίσως γιατί έχετε κάποιο κοινό DNA.

Ο λαός όμως, δεν αντέχει άλλο σε τέτοιου είδους μεθοδεύσεις. Δεν θα αντέξει όλα αυτά τα οποία γίνονται στο χρηματιστήριο και αλλού. Εμείς θα προχωρήσουμε σε ρήξη και ανατροπή. Και μια και δεν τολμήσατε εσείς στη Νέα Δημοκρατία με τα τρία εκατομμύρια ψηφοφόρους και τους εκατόν είκοσι πέντε Βουλευτές ή όσοι έχουν μείνει τέλος πάντων, θα το τολμήσουμε εμείς ένα μικρό κόμμα. Κατεβάστε τον κόσμο στη Σοφοκλέους. Αυτό θα δείξει, κυρίες και κύριοι, τι μπορεί να γίνει και τι πρέπει να γίνει. Τολμήστε το. Εμείς μια φορά στο έγκλημα του χρηματιστηρίου δεν προσφέρουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Βλασσόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με τη πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννου Παπαντωνίου, ατύχησε πολλαπλώς. Γιατί η πρόταση είχε άλλους στόχους, ασφαλώς την Κυβέρνηση και πρωτίστως την εθνική μας οικονομία. Αλλά η Νέα Δημοκρατία δεν τόλμησε να στραφεί ευθέως κατά της Κυβέρνησης που έχει νωπή τη λαϊκή εντολή. Δεν τόλμησε επίσης να στραφεί κατά της εθνικής οικονομίας γιατί δεν αποτελεί προνομιακό πεδίο αντιπαράθεσης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αφού η οικονομία μας βρίσκεται από καιρό σε απογείωση. Έτσι προτίμησε να προσωποποιήσει την πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού.

Πράγματι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας κατατίθεται σε μια περίοδο παρατεινόμενης κρίσης της ελληνικής χρηματογοράς με πιθανές οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες και προεκτάσεις και ασφαλώς θύματα τους μικρούς επενδυτές. Η κρίση όμως, δεν είναι ούτε πρωτόγνωρη ούτε άγνωστη για τα ελληνικά δεδομένα αφού τα τελευταία χρόνια είχαμε δύο κρίσεις το 1972-1973 και το 1990 όταν τον τόπο αυτό δεν τον κυβερνούσε το ΠΑΣΟΚ και ασφαλώς Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δεν ήταν ο Γιάννος Παπαντωνίου. Αυτή την αλήθεια βεβαίως η Νέα Δημοκρατία την κρύβει και την κρύβει σκόπιμα.

Η κρίση επίσης διαπερνά την παγκόσμια οικονομία και δεν αφήνει ανεπηρέαστες και αλώβητες ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες και χρηματιστηριακές αγορές. Αναφέρομαι ειδικότερα: Στο τέλος του 2000 ο δείκτης NASDAQ σημείωσε απώλειες 40%. Η νέα αγορά της Γερμανίας παρουσίασε πτώση 75% εντός του 2000 με εκατόν τριάντα τρεις μετοχές να συναλλάσσονται σε τιμές κάτω από την τιμή εισαγωγής. Το χρηματιστήριο της Ιρλανδίας παρουσίασε συνεχή πτώση κατά 30% σε διάρκεια είκοσι πέντε μηνών, της Αυστρίας κατά 40% σε διάρκεια τριάντα μηνών, του Βελγίου 37% σε διάστημα είκοσι τεσσάρων μηνών.

Η κρίση όμως σχετίζεται και με τον κλονισμό της εμπιστοσύνης του επενδυτικού κοινού και είναι βέβαιο πως η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας θα επιδεινώσει ακόμα περισσότερο την αξιοπιστία του θεσμού. Αλλά και αυτήν την αλήθεια, αυτήν την πραγματικότητα, θέλει να την αγνοεί η Νέα Δημοκρατία.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας ατύχησε και για έναν άλλο λόγο που κατά την άποψή μου αποτελεί και πολιτικό ολίσθημα. Γιατί γίνεται σε

μια περίοδο που η χρηματιστηριακή αγορά χρειάζεται μεγαλύτερη και περισσότερη ηρεμία παρά ποτέ, για να απορροφήσει τους κραδασμούς και να ισορροπήσει σε επίπεδα που αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας.

Εικόνα αξιοζήλευτη, όπως την προσδιορίζουν οι οικονομικοί δείκτες, η πτώση του πληθωρισμού, η πτώση των επιτοκίων, οι ρυθμοί ανάπτυξης, οι πρωτόγνωροι ρυθμοί ανάπτυξης, όπως την αποδέχονται και την αξιολογούν διεθνείς χρηματιστηριακοί οίκοι και οργανισμοί, ο ΟΑΣΑ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Morgan Stanley και πρόσφατα η Salomon Smith, σύμφωνα με το χθεσινό δημοσίευμα της "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ". Όπως τέλος επιβραβεύτηκε η ελληνική οικονομία με την είσοδο της χώρας μας στην Οικονομική Νομισματική Ένωση και στο σκληρό πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν ισότιμο μέλος.

Έτσι όμως η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, πέραν των άλλων, γίνεται και δημαγωγική και επικίνδυνη. Η πρόταση όμως της Νέας Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ατύχησε και για τον εξής επιπρόσθετο λόγο, γιατί αποτρέπει ευτυχώς σε νοήμον κοινό, γιατί αποτρέπει στον ελληνικό λαό, που έχει και γνώση και μνήμη.

Γιατί η Βουλή και ο λαός θυμούνται πως η είσοδος της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπήρξε ούτε αυτονόητη, όπως υποστήριξε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο συνάδελφος κ. Αλογοσκούφης χθες, ούτε έγινε με αυτόματο πιλότο ούτε χωρίς θυσιές του ελληνικού λαού ούτε βεβαίως χωρίς την εμμονή και την επιμονή της Κυβέρνησης, του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης και προσωπικά του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη.

Γιατί οι συνάδελφοι Βουλευτές δε λησμονούν, αλλά και ο λαός δεν ξεχνά την απαξιωτική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας, όταν η χώρα μας γινόταν μέλος του συστήματος συναλλαγμάτων ισοτιμιών και βεβαίως τις διόλου κολακευτικές εκφράσεις της, όταν χαρακτήριζε την οικονομία μας "τραβεστί".

Όπως ο λαός δεν ξεχνά πως πρωτεργάτης αυτού του οικονομικού επιτεύγματος, τολμών να παρ αυτού του οικονομικού θαύματος, υπήρξε αυτός, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο Γιάννος Παπαντωνίου, που σήμερα εγκαλείται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Η πρόταση όμως της Νέας Δημοκρατίας ατύχησε και για έναν ακόμη λόγο. Γιατί θα αναγκαστεί η Νέα Δημοκρατία να ομολογήσει και να αποδεχτεί και τις δικές της ευθύνες για την πορεία του χρηματιστηρίου. Γιατί ασφαλώς ούτε αθώα περισσότερα υπήρξε ούτε αθώα του κρίματος, όταν ο Αρχηγός της τρις παραμονές των εκλογών επισκεπτόταν τη Σοφοκλέους, για να εκμεταλλευτεί την εξωφρενική και σχιζοφρενική τότε άνοδο του δείκτη και να αντλήσει βεβαίως εκλογικά ωφελήματα, ούτε όταν κατά τη μακρά ευφορία του χρηματιστηρίου δεν πραγματοποιήσε το δικό του εθνικό χρέος ως υπεύθυνος πολιτειακός παράγοντας, να ενημερώσει επίσημα και υπεύθυνα το επενδυτικό κοινό. Βέβαια και αυτή η αλήθεια αποσιωπάται σκόπιμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιθυμώ να κλείσω θυμίζοντας σας πως τα τελευταία χρόνια και σε σχέση με την κεφαλαιαγορά, την άνοδο και την πτώση του χρηματιστηριακού δείκτη, βιώνουμε ένα πραγματικό θέατρο του παραλόγου, θέατρο στο οποίο αναδύονται και εξωτερικεύονται οι ανθρώπινες και φυλετικές μας αδυναμίες, οι ιδιομορφίες και τα "κουσούρια μας".

Πράγματι σ' αυτό το θέατρο αναδείχθηκαν και καταγράφηκαν για μια ακόμη φορά οι αντιπάσεις της κοινωνίας μας, τα ιδιοσυγκρασιακά μας γονίδια, από την άκρα αισιοδοξία στην απόλυτη απαισιοδοξία, από τον παράδεισο στην κόλαση, από το παν στο τίποτα. Αναδείχθηκαν οι ανθρώπινες αδυναμίες μας, όπως η επιδίωξη για τζόγο, για ρίσκο, για εύκολο κέρδος. Από απόλυτη ευδαιμονία κατρακυλήσαμε ξαφνικά στην άκρατη απελπισία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΗΣ**)

Σ' αυτό το θέατρο του παραλόγου, σ' αυτήν την ανατιολόγητη χρηματιστηριακή έκρηξη και την αδικαιολόγητη χρηματιστηριακή πτώση, σ' αυτήν την πέρα από κάθε λογική αύξηση και μείωση του δείκτη, που δεν ανταποκρίνεται και δεν ανακλά την πραγματική εικόνα της οικονομίας μας, που από καιρό κινείται

σε ενάρετους ρυθμούς και δείκτες, όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης.

Η Κυβέρνηση έχει το δικό της μεγάλο μερίδιο, η Αντιπολίτευση επίσης το δικό της. Οι χρηματιστηριακές εταιρείες, οι ΕΛΔΕ, οι ανάδοχοι εταιρείες έχουν κι αυτές τη δική τους μεγάλη ευθύνη. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οι δημοσιογράφοι -κυρίως οι οικονομικοί συντάκτες- κι αυτοί βεβαίως έχουν ευθύνη.

Ευθύνη όμως έχουν και οι επενδυτές, που πέρασαν το χρηματιστήριο για καζίνο, για ρουλέτα, για σύγχρονο Ελντοράντο, που ξέχασαν πως στο χρηματιστήριο γίνονται επενδύσεις και όχι τζόγος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία με την πρότασή της, που μετατράπηκε κατά τη συζήτηση σε επερώτηση για την εθνική μας οικονομία, απέβλεψε και αποβλέπει να αποκομίσει από την κοινωνική δυσανεμία, από την παρατενόμενη κρίση της κεφαλαιαγοράς, κομματικά και εκλογικά οφέλη. Απατάται όμως. Απατάται πλάνην οικτρά.

Το μόνο που ίσως κατορθώσει είναι να επιτείνει την κρίση εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας του χρηματιστηριακού θεσμού και να τρώσει συνολικά το πολιτικό μας σύστημα. Ας είναι βεβαία πως ούτε το κύρος της Κυβέρνησης μπορεί να τραυματίσει, αλλά ούτε και το κύρος του Υπουργού, που πράγματι σαν καλός καπετάνιος οδηγεί το καράβι της εθνικής μας οικονομίας τώρα, σε ήρεμα, σε γαλήνια νερά, σε γλυκά νερά, αν θέλετε, αφού όμως επί οκτώ χρόνια κατόρθωσε να το περάσει με επιτυχία από φουρτούνες και συμπληγάδες. Το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι, είναι να αφήσουμε το χρηματιστήριο ήσυχο και ανεπηρέαστο. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που συνέβησαν και αυτά που συμβαίνουν με το χρηματιστήριο έχουν έναν καταλυτικό συμβολισμό. Ο εγκλωβισμός της κοινωνίας στους χρηματιστηριακούς μηχανισμούς αποκαλύπτει και την παγίδευση της οικονομίας σε ένα μοντέλο κυβερνητικής διαχείρισης, που έχει φτάσει στα όριά του. Τέλος, δείχνει την υπεροχή των προτύπων της εύκολης, της ευκαιρικής, της αρπαχτής και αδίστακτης κερδοσκοπίας, που διαβρώνουν το κοινωνικό σώμα, αλλοτριώνουν τις πνευματικές, κοινωνικές και πολιτικές αξίες και εκχυδαίζουν απροκάλυπτα και την όποια θετική δυναμική για ρυθμίσεις στην αγορά.

Η Ελλάδα πέρασε από τον 20ο στον 21ο αιώνα “με τις ιαχές του κόμματος του χρηματιστηρίου”. Μην το λησμονάει κανένας αυτό! Και σήμερα κυριαρχείται από τις κατάρεις και την οργή των θυμάτων αυτής της επιχειρήσεως κερδοσκοπίας. Επίσης, μην το λησμονάει κανένας αυτό!

Η Ελλάδα μπήκε στην ΟΝΕ με το μεγαλύτερο και πιο άδικο κοινωνικό κόστος, έχοντας στρωμένο το τραπέζι για το μεγάλο πάρτι της κερδοσκοπίας των ολίγων. Σήμερα αθροίζει η Ελλάδα, εντός της ΟΝΕ, κοντά στο κοινωνικό έλλειμμα και έλλειμμα ανάπτυξης, κοντά στις οικονομικές, εισοδηματικές ανισότητες και την πιο βίαιη και προκλητική μεταφορά πλούτου, που λεηλάτησε την αποταμίευση, στέγνωσε την αγορά και στρέβλωσε ακόμη περισσότερο όλο το θεσμικό πλαίσιο.

Ας μιλήσουμε, λοιπόν, με τα δεδομένα της πραγματικότητας, όπου και αν ανήκει ο καθένας. Ληλητήθηκε η αποταμίευση! Στέγνωσε η αγορά! Και ακόμη περισσότερο, στρεβλώθηκε αυτό το θεσμικό πλαίσιο που έχει η πολιτεία στη διάθεσή της. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω ότι, στην περίοδο της χρηματιστηριακής εξάρσης, εν χορώ κυβερνητικά στελέχη, αδικώντας τον εαυτόν τους, αδικώντας τις γνώσεις τους, αδικώντας τις περγαμνές τους, έδιναν το παράγγελμα λέγοντας: “Ιδού ο λαϊκός καπιταλισμός”. Σήμερα, οι ίδιοι κυβερνητικοί κύκλοι θρηνωδούν και μακαρίζουν: “Μακάριοι οι υπομείνοντες ότι αυτοί ελεηθήσονται”.

Η Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, έχει τις σκοπιμότητές της, που κατέθεσε την πρόταση μομφής. Και η Κυβέρνηση έχει τις δικές της σκοπιμότητες. Και δεν καταλαβαίνω γιατί είναι ουσιαστική η

συζήτηση όταν ο καθένας υπερασπίζεται τις δικές του σκοπιμότητες και δεν κοιτάζουμε το κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο είναι ανοιχτό μπροστά μας, ανοιχτή πληγή για την οικονομία, για την κοινωνία, για τα πρότυπα αξιών στην Ελλάδα του 2000.

Ανάμεσα στις σκοπιμότητες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, συνθλίβεται η κοινωνία. Σήμερα, υπάρχει σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Όσο κυριαρχούν, λοιπόν, αυτές οι εσωκομματικές σκοπιμότητες του ανταγωνισμού ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας, τόσο θα προσφέρονται προς κατανάλωση επιλεκτικές όψεις της πραγματικότητας, επιλεγμένες εκδοχές της αλήθειας και δεν θα ομιλεί το πολιτικό μας σύστημα τη μια γλώσσα της αντικειμενικής αλήθειας. Και η κοινωνία θέλει την αλήθεια.

Ας πούμε, λοιπόν, τα πράγματα με το όνομά τους. Τέτοια “μεγάλα κόλπα”, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στήνονται από το εσωτερικό και στο εσωτερικό του συστήματος. Υπήρξε όργιο εσωτερικής πληροφόρησης. Συστρατεύτηκαν οικονομικοί, κρατικοί, πολιτικοί και παραπολιτικοί μηχανισμοί. Υπήρξε εμπόριο ελπίδας και προσδοκίας. Έδρασαν από κοινού μηχανισμοί ενημέρωσης και εκμετάλλευσης, μηχανισμοί χειραγώγησης και αποπροσανατολισμού. Δεν μπαίνουν αυτά πίσω από την κουρτίνα και κάτω από το χαλί, γιατί είναι βίωμα πια της μεγάλης πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας.

Σήμερα, συζητάμε και πάλι εκ των υστέρων. Συζητάμε εγκλωβισμένοι στα ψεύτικα διλήμματα, που παράγει αυτή η δικομματική βιοτεχνία εντυπώσεων.

Λένε οι της Συμπολιτεύσεως, οι της κυβερνητικής πλειοψηφίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: “Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι κίνηση αντιπολιτευτικής σκοπιμότητας”. Λένε οι της Νέας Δημοκρατίας: “Η Κυβέρνηση θέλει να πάρει συγχωροχάρτι και μεταποτίζει τη συζήτηση του θέματος”.

Να πούμε, λοιπόν, τα πράγματα ως έχουν. Η Νέα Δημοκρατία δεν θέλησε και δεν τόλμησε να κάνει πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης για την κυβερνητική πολιτική, αφού είναι κεντρικό θέμα κυβερνητικής πολιτικής. Η Κυβέρνηση, αν αληθεύουν οι πληροφορίες που υπάρχουν, έχει την ευκαιρία και σχεδιάζει να μετατρέψει, εν τοις πράγμασι που λέμε, την πρόταση μομφής κατά του κ. Παπαντωνίου σε πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης. Έτσι, στην ουσία δεν καλύπτει τον κ. Παπαντωνίου με τον οποίο ενδεχομένως υπάρχουν προβλήματα στο εσωτερικό της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αλλά καλύπτει το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής. Ανανεώνει, δηλαδή, την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής δέκα μήνες μετά τις εκλογές. Αλλά περί αυτού πρόκειται; Εάν περί αυτού πρόκειται, τότε η κοινωνία είναι πάλι στη γωνία και το πολιτικό σύστημα είναι μακριά από αυτά που απασχολούν την καθημερινότητα του πολίτη.

Η κοινωνία, λοιπόν, σήμερα, πέραν από τις σκοπιμότητες της Κυβέρνησης, πέραν από τους εφησυχασμούς της, πέραν από τις σκοπιμότητες και τις επιδιώξεις της Νέας Δημοκρατίας, ζητάει απόδοση λογαριασμού και εμείς είμαστε με τους πολίτες που ζητάνε λογαριασμό. Είμαστε με την κοινωνία που ζητάει απόδοση λογαριασμού. Είναι υπόλογη η Κυβέρνηση για την πολιτική της στο χρηματιστήριο και είναι υπόλογος ο κ. Παπαντωνίου και οι συνάδελφοί του.

Δεν θέλω να ενοχλήσω κανέναν ιδιαίτερα σήμερα, επιτρέψτε μου όμως αυτόν το χαρακτηρισμό. Ειπώθηκαν αμετροέπειες, υπό το κράτος της ευφορίας, περί λαϊκού καπιταλισμού και σήμερα όλοι εκείνοι που είπαν αυτές τις αμετροέπειες έχουν καταπεί τη γλώσσα τους.

Στα πλαίσια, λοιπόν, της πολιτικής του, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Κυβέρνηση, κερδοσκοπεί πολιτικά με την άνοδο του χρηματιστηρίου. Όμως, αυτόν τον πολιτικό τζόγο, της κυβερνητικής σκοπιμότητας, τον πληρώνουν σήμερα οι χιλιάδες μικροεπενδυτές.

Η Νέα Δημοκρατία, από την πλευρά της, επιδιώκει να κερδοσκοπήσει πολιτικά με την αξιοποίηση της πτώσης του χρηματιστηρίου. Τα σπασμένα και πάλι θα τα πληρώσουν οι μικροεπενδυτές.

Εμείς καταδικάζουμε αυτήν την τακτική και των δύο κομμάτων και εγκαίρως, προεκλογικά ήδη, επισημόναμε ότι το χρηματιστήριο γίνεται πεδίο προεκλογικού δικομματικού ανταγωνι-

σμού. Καταδικάζουμε και τις δύο όψεις αυτού του δικομματικού παιχνιδιού. Προεκλογικά και μετεκλογικά έγινε πράγματι το χρηματιστήριο πεδίο ανταγωνισμού και καλλιεργήθηκε στην ελληνική κοινωνία μία ψυχολογία επικίνδυνη για την οικονομία, επικίνδυνη για την ίδια την κοινωνία, ακόμη και για τον ίδιο τον πολιτισμό μας. Και στο όνομα της αναγκαίας πνευματικής εγρήγορσης, τα στελέχη της Κυβέρνησης δεν μπορεί να παραγνωρίζουν, ότι "βάλαμε μια κοινωνία να τρέχει με τη γλώσσα έξω πίσω από το λάβαρο του χρηματιστηρίου και αναγορεύσαμε την άνοδο του χρηματιστηρίου σε ψήφο εμπιστοσύνης".

Με αυτήν την οπτική, λοιπόν, αποδοκιμάζοντας αυτήν την κυβερνητική πολιτική, αποδοκιμάζοντας την πρακτική του κυβερνητικού επιτελείου στον τομέα της οικονομίας, αποδοκιμάζοντας την στάση και του κ. Παπαντωνίου για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του χρηματιστηρίου, εμείς θα καταψηφίσουμε αυτήν την πολιτική.

Θα καταψηφίσουμε όλα εκείνα τα οποία εμφανίζονται σήμερα, ως ευεργεσία προς την ελληνική κοινωνία, διά των επιλογών που έγιναν στο χρηματιστήριο. Τίποτα δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι για τις τεράστιες προσωπικές πολιτικές ευθύνες που έχει στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και οι άλλοι συναρμόδιοι Υπουργοί, αλλά και η Κυβέρνηση.

Για άλλη μία φορά, δυστυχώς, ένα οικονομικό θέμα, το χρηματιστήριο, καταλήγει να γίνεται μείζον πολιτικό θέμα αντιπαράθεσης. Από το 1996 είχε αρχίσει αυτή η ιστορία, τότε που ήλθε και πρόταση για τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής. Αυτό το αδιάκοπο γεγονός να είναι το χρηματιστήριο επίκεντρο της οικονομικής και πολιτικής συζήτησης, τι δείχνει; Γιατί διαρκώς αναστατώνεται η κοινωνία από το ίδιο αυτό θέμα;

Κατά την άποψή μας εκείνο που φανερώνεται, εκείνο που αποκαλύπτεται είναι ότι δεν λειτουργούν οι πολιτικοί θεσμοί, που έχουν την ευθύνη για τη λειτουργία των αντίστοιχων τομέων της οικονομίας. Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλους τομείς. Στον τομέα του εμπορίου και του ανταγωνισμού. Στον τομέα της ραδιοτηλεοπτικής αγοράς.

Έτσι, όταν οι θεσμοί υπολειπονται σε κρίσιμους τομείς της αγοράς, στις σημερινές συνθήκες της αδυσώπητης ανταγωνιστικότητας, τότε, κυρίες και κύριοι, η αγορά αποθρασύνεται και σε αυτήν κυριαρχούν ο τυχοδιωκτισμός, η κερδοσκοπία, οι μηχανισμοί διαπλοκής, οι μεθοδεύσεις πλουτισμού. Η απαξίωση του δημοσίου πλούτου της χώρας επέρχεται μαζί με την καταρράκωση και το διασυρμό του δημοσίου βίου.

Εμείς εγκαίρως από το 1997 ζητήσαμε δέσμη μέτρων για την προστασία του χρηματιστηρίου, ως θεσμού της οικονομίας, για την προστασία των μικροεπενδυτών, ως μελών του ελληνικού λαού και της κοινωνίας. Εισπράξαμε τότε παραπολιτικά σχόλια: "Εσείς, ένα κόμμα της αριστεράς ασχολείστε με το χρηματιστήριο"; Καταθέσαμε δέσμη προτάσεων από ημερίδα την οποία κάναμε το 1997 και όταν φέραμε τα πορίσματα αυτής της συζήτησης, που κάναμε τότε, εδώ στη Βουλή, μου απάντησαν στελέχη του κυβερνητικού επιτελείου στον τομέα της οικονομίας: "Πού τα βρήκατε αυτά, δεν ισχύουν πια αυτά".

Είχαμε ζητήσει από τότε πλήρη ανεξαρτητοποίηση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς με τη μορφή της ανεξάρτητης αρχής, αλλαγή του πλαισίου εισαγωγής επιχειρήσεων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, αυστηρό έλεγχο και δημοσιοποίηση των επενδυτικών προγραμμάτων των εισαγομένων εταιρειών, έλεγχο των δυνατοτήτων του τραπεζικού συστήματος και των μηχανισμών διαφήμισης και προβολής από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έλεγχο του μαύρου χρήματος και της αποφυγής χρησιμοποίησης του χρηματιστηρίου, ως πλυντηρίου, ουσιαστική αποκρικοποίηση του Χρηματιστηρίου Αξιών και αποκοπή των δεσμών που συνδέουν τη λειτουργία των αγορών με την εκάστοτε κυβέρνηση και το εκάστοτε κυβερνών κόμμα. Όλοι οι μηχανισμοί του Χρηματιστηρίου Αξιών σήμερα και της Κεφαλαιαγοράς διορίζονται από την Κυβέρνηση. Πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του χρηματιστηρίου, πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, όλα τα διοικητικά συμβούλια των δημοσίων τραπεζών, Εθνικής, Εμπορικής, Αγροτικής, ΕΤΒΑ, Γενικής, Αττικής, Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, όλα τα μη αυτοτελή διοικητι-

κά συμβούλια των ασφαλιστικών ταμείων, το διοικητικό συμβούλιο της ΔΕΚΑ Α.Ε. που διαχειρίζεται το κρατικό μετοχικό χαρτοφύλακιο.

Ένα, λοιπόν, χρηματιστήριο που ταυτίστηκε στην κοινή συνείδηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το καζίνο, ένα χρηματιστήριο που ταυτίστηκε με το τζόγο, αποδεικνύει τη νοσηρή κατάσταση του θεσμού, γιατί διαβρώνει και υπονομεύει την εμπιστοσύνη του κόσμου και κυρίως της μεγάλης μάζας των μικροεπενδυτών.

Εμείς καταλογίζουμε πολιτικές ευθύνες στην Κυβέρνηση, γιατί δεν προστάτευσε την κοινωνία από τους μηχανισμούς της κερδοσκοπίας, γιατί δεν προστάτευσε τους επενδυτές από εκείνους που πωλούν αέρα και πουλώντας αέρα αποκτούν δύναμη. Γιατί δεν προστάτευσε τους χιλιάδες πολίτες από τους εμπόρους του θορύβου, για να προωθούν δοσοληψίες αθέμιτης κερδοσκοπίας. Γιατί δεν πήρε μέτρα διαφάνειας, δεν ανέλαβε την ευθύνη να εξηγήσει δημόσια ότι το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών ήταν, είναι και θα είναι χώρος υψηλού επενδυτικού κινδύνου. Γιατί επέτρεψε και ανέχθηκε την πιο μεγάλη και εκτενή παραπληροφόρηση της κοινής γνώμης και των πολιτών, με προφανή σκοπό να προσελκύσουν χωρίς γνώση και προστασία οι καταθέτες. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -να το θυμίσουμε- συνέδεσε ευθέως η Κυβέρνηση την εκπλήρωση του προϋπολογισμού του 2000, εγγράφοντας φορολογικά έσοδα εξακοσίων δισεκατομμυρίων, με την πορεία του γενικού δείκτη και το τζίρο του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών.

Δεν θέλω να θυμίσω ομιλίες και αντίστοιχες δηλώσεις. Επέτρεψε ανεξέλεγκτα τη δημιουργία των ΕΛΔΕ σε κάθε γωνιά της επικράτειας, δεν εφάρμοσε εγκαίρως από το 1996, όταν και εμείς το προτείναμε, τη νομοθετική δυνατότητα του ελεγχόμενου δανεισμού και του ορισμού πλαισίων πίστωσης. Αν είχαν θεσμοθετηθεί εγκαίρως τέτοιες ρυθμίσεις και τα παιχνίδια του αέρα θα είχαν εξαλειφθεί και οι συναλλαγές θα είχαν εξορθολογιστεί και δεν θα υπήρχαν σήμερα όλοι αυτοί που στενάζουν υπερχρεωμένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν μόνο η κυβερνητική δραστηριοποίηση και η κερδοσκοπία που οδήγησαν στη χρηματιστηριακή έξαψη; Ήταν μόνο κάποιοι λίγοι που οργάνωσαν και εκτέλεσαν αυτήν τη λεηλασία; Ήταν μόνο οι αδράνειες και οι ελλείψεις των ελεγκτικών εποπτικών θεσμών και της διοίκησης του χρηματιστηρίου; Ποτέ δεν θα συνέβαινε, να το συνομολογήσουμε όλοι, ποτέ δεν θα συνέβαινε στην έκταση, και στο μέγεθος που συνέβη, αυτή η πρωτοφανής λεηλασία της εθνικής και ατομικής αποταμίευσης, αν αθροιστικά και σωρευτικά δεν συνέπιπταν όλες οι διαχρονικές στρεβλώσεις και αλλοιώσεις του συστήματος αξιών και θεσμών και οι πρακτικές του μοντέλου κρατικής οργάνωσης και διακυβέρνησης της χώρας.

Στη θέση της οικονομίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπήκε το χρηματιστήριο. Στη θέση της εργασίας μπήκε η κερδοσκοπία, στη θέση της παραγωγής μπήκε "ο αέρας", στη θέση της λογικής και της ενημέρωσης μπήκε η ψύχωση και η υστερία. Στη θέση της πολιτικής μπήκε η αγορά, στη θέση των επίσημων θεσμών μπήκαν τα παπαγαλάκια και οι νεόκοποι κράχτες, που μετέφεραν εσωτερική πληροφόρηση. Μπήκαν οι μηχανισμοί της χρηματιστηριακής παραμυθίας στη θέση της ψυχραιμίας και σωστής ενημέρωσης του Έλληνα πολίτη. Στη θέση της επίσημης και υπεύθυνης ενημέρωσης της κοινωνίας μπήκαν οι κυβερνητικές ιαχές περί λαϊκού καπιταλισμού. Στη θέση, λοιπόν, του προοδευτικού εκσυγχρονισμού βάλατε, κύριοι της Κυβέρνησης, το λαϊκό καπιταλισμό διά του χρηματιστηρίου. Και αυτό έχει πολύ μεγάλες επιπτώσεις. Και σήμερα θερίζετε τις θύελλες που σπείρατε.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού επαναλαμβάνουμε ό,τι το χρηματιστήριο είναι ένας μηχανισμός κατανομής και ανακατανομής κεφαλαίων, μεγάλο επενδυτικό ρίσκο, ένας μηχανισμός κερδοσκοπίας. Από τη φύση τους, το μεγάλο επενδυτικό ρίσκο και η κερδοσκοπία, έχουν ανάγκη από αυστηρούς κανόνες, από θεσμικές ρυθμίσεις, που να διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη φερεγγυότητα των συναλλαγών και της λειτουργίας της αγοράς, έχουν την ανάγκη από ανεξάρτητες αρχές που θα έχουν την ευθύνη για την εφαρμογή αυτών των ρυθμί-

σεων. Δεν είναι το χρηματιστήριο αποταμιευτικός μηχανισμός, δεν είναι μηχανισμός ανακατανομής εισοδημάτων. Δεν είναι μηχανισμός τοποθέτησης κάποιου εισοδήματος, κάποιας σύνταξης, του εφάπαξ ή κάποιου δανείου που δόθηκε. Γνωστά και αυτονόητα αυτά τα πράγματα, αλλά ξέρετε, όταν το χρηματιστήριο ανέβαινε δεν έγιναν μονάχα αμετροεπείς δηλώσεις, έγιναν και τηλεοπτικά σποτ, κύριοι της Κυβέρνησης. Να σας θυμίσω τα τηλεοπτικά σποτ για το χρηματιστήριο σε προεκλογική περίοδο;

Εμείς, λοιπόν, από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, από το 1997 επιμένουμε ότι εδώ θα εκραγεί πρόβλημα μεγάλο στα σπλάχνα της ελληνικής κοινωνίας, στα σπλάχνα της ελληνικής οικονομίας. Σήμερα, το πρόβλημα είναι ανοιχτό και δεν μπορεί καμιά πολεμική, στα πλαίσια της αντιπαράθεσης των κομμάτων, και κανένας εφησυχασμός καμιά ωραιοποίηση, στα πλαίσια της κυβερνητικής σκοπιμότητας, να συγκαλύψει αυτό το πρόβλημα. Τι ζητάγαμε τότε; Αυτές τις θεωρακίσσεις. Αν γίνονταν, θα υπήρχε ένας φραγμός, εκ των πραγμάτων, στη συνέργεια κρατικών και κυβερνητικών θυλάκων, μηχανισμών του τραπεζικού συστήματος, του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ολίγων αλλά μεγάλων επιχειρηματιών και εκπροσώπων χρηματιστηριακών εταιρειών για την αρπαγή που έγινε το καλοκαίρι του 1999. Διάρκως και στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, ο Συνασπισμός αντιπαράκειται στη λογική της πολιτικής και εκλογικής αξιοποίησης της πορείας του χρηματιστηρίου, γιατί στο λαϊκισμό του δείκτη χάθηκαν και εξακολουθούν να χάνονται περιουσίες. Και γιατί το αίσθημα της θεσμικής και πολιτικής ευθύνης που έχει η αριστερά απέναντι στον ελληνικό λαό, δεν επιτρέπει τον επιπόλαιο παραλληλισμό της ανόδου του δείκτη με πολιτικά κέρδη, για την Κυβέρνηση, και της πτώσης του δείκτη με αντίστοιχα οφέλη, για την Αντιπολίτευση.

Διάρκως και στο μέτρο των δυνατοτήτων μας ο Συνασπισμός αντιπαράκειται και αντιπαράκειται στη λογική του τζόγου, που κυριαρχήσε και διά του χρηματιστηρίου και δι' αυτής της διασποράς όλων των τυχερών παιγνίων. Από την εποχή των αδειοδοτήσεων των δεκαεσάρων καζίνο μέχρι και σήμερα, αλλά και πάντα, εμείς υποστηρίζαμε και θα υποστηρίζουμε την αντίληψη ότι οι πολιτικές δυνάμεις και πολύ περισσότερο η εκάστοτε πολιτική εξουσία, εκπληρώνουν, ανάμεσα στα άλλα, και παιδαγωγικό ρόλο, προς το κοινωνικό σύνολο με τη στάση τους. Με την πολιτική τους, με λόγια, με πράξεις και με παραλείψεις, συμβάλλουν στη διαμόρφωση κοινωνικών προτύπων, ενός κοινωνικού πολιτισμού. Και γι' αυτό τον επιπρόσθετο λόγο έχουν ευθύνη όλοι στην Κυβέρνηση, που υιοθέτησαν αυτή την αμετροεπή πολιτική.

Σήμερα, λοιπόν, η πορεία του χρηματιστηρίου αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό τις προοπτικές και την πραγματικότητα της οικονομίας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ακούστε ως Κυβέρνηση και εσείς προσωπικά ως ο Πρωθυπουργός της χώρας, το καμπανάκι του κ. Σόλμπες. Ένας φίλος από την Πορτογαλία αξιολογεί τις προβλέψεις του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης, στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Παπαντωνίου και το οποίο υποβάλατε στις Βρυξέλλες. Και τι λέει; "Φιλόδοξες προβλέψεις, κινούμενες στα ανώτατα επίπεδα των δυνατοτήτων".

Για να καλύψετε αυτό το έλλειμμα ανάπτυξης και διαρθρωτικών αλλαγών, βάζετε τα ανώτατα επίπεδα των δυνατοτήτων και τα θεωρείτε ως πραγματικότητα.

Ακούστε, λοιπόν, την κοινωνία που βοά, ακούστε την ελληνική αγορά η οποία και αυτή βοά και επιτέλους βγείτε από αυτήν την ενδοχώρα της κυβερνητικής σκοπιμότητας, από αυτήν την ενδοχώρα μιας δικομματικής αντιπαράθεσης.

Το πρόβλημα είναι μεγάλο, δεν τελειώνει, θα έχει προεκτάσεις, έχει τραγικές συνέπειες και εκείνο που ζητείται είναι και συνεννόηση και αντιμετώπιση αυτών των μεγάλων προβλημάτων έναντι του ελληνικού λαού. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τις εισα-

γωγικές πολιτικές παρατηρήσεις που είχα την ευκαιρία να κάνω χθες σε μια σύντομη παρέμβαση στην έναρξη της συζήτησης, σήμερα κρίνω σκόπιμο να κάνω μια εκτενέστερη ανάλυση της πορείας του ελληνικού χρηματιστηρίου, των προοπτικών της ελληνικής οικονομίας και να τοποθετήσω τη σημερινή συζήτηση στο ευρύτερο πλαίσιο της συζήτησης για την πορεία και το μέλλον της οικονομίας αλλά και της χώρας μας.

Κατ' αρχήν, σ' ό,τι αφορά την πορεία του ίδιου του χρηματιστηρίου θέλω να σημειώσω ότι ο θεσμός του χρηματιστηρίου αναπτύχθηκε στη διάρκεια της τελευταίας επταετίας. Δεν υπήρχε ουσιαστικά χρηματιστήριο στις προηγούμενες δεκαετίες. Υπήρχε ένα μικρομάγαζο με ελάχιστες συναλλαγές, που ήταν πραγματικά ο ναός του τζόγου και διαφόρων παιγνιδιών μεταξύ πολύ μικρού αριθμού συναλλασσόμενων αλλά και χρηματιστών.

Το χρηματιστήριο αναπτύχθηκε την τελευταία επταετία και συνολικά η πορεία του υπήρξε θετική. Αν συγκρίνει κανείς για παράδειγμα το δείκτη σήμερα στην Πορτογαλία σε σχέση με το 1998, θα διαπιστώσει ότι σήμερα το 2001 είναι χαμηλότερος σε σχέση με το 1998. Και αυτό συμβαίνει σε πολλές άλλες χώρες.

Αρα, συνολικά για την Ελλάδα και την ελληνική οικονομία το χρηματιστήριο αναπτύχθηκε θετικά. Υπήρξε μια απότομη άνοδος μετά το 1998 με την υποτίμηση της δραχμής και την ένταξη στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, μια ακόμη μεγαλύτερη άνοδος στο πρώτο εξάμηνο του 1999 και ακολουθώντας μια παρατεταμένη κάμψη από τον Οκτώβριο του 1999 μέχρι τον Ιανουάριο του 2001.

Θέλω εδώ να σημειώσω ότι όχι μόνο σε αναδυόμενες αγορές αλλά σε πολλές ώριμες αγορές παρατηρούνται κάμψεις ανάλογες με αυτές που παρατηρήθηκαν στο Χρηματιστήριο της Αθήνας. Εδώ είχαμε μία κάμψη της τάξης του 50%, από 6.000 μονάδες σε 3.000 μονάδες. Ακολουθώντας και στη συνέχεια της ομιλίας μου θα αναφέρω δέκα άλλα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια που σημείωσαν στην ίδια χρονική περίοδο ανάλογες κάμψεις από 75% μέχρι 30%.

Αλλά το ερώτημα είναι: πώς προέκυψε η σημερινή κάμψη την οποία σχολιάζουμε σήμερα. Βασικό στοιχείο αυτής της εξέλιξης είναι η μετάβαση της Ελλάδας από αναδυόμενη σε ώριμη αγορά. Η αναβάθμιση αυτή δεν προέκυψε αυτόματα. Προέκυψε από δύο βασικούς παράγοντες που πέτυχε η σημερινή Κυβέρνηση.

Ο πρώτος παράγοντας υπήρξε η ισχυροποίηση της ελληνικής οικονομίας. Δεν θέλω εδώ να θυμίσω την οικονομία του 1993 και να τη συγκρίνω με την οικονομία σήμερα. Αλλά όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, όλος ο κόσμος αντιλαμβάνεται ότι είναι διαφορετική η μια οικονομία με πληθωρισμό 2% ή 2,5%, σε σχέση με πληθωρισμό 15% και 20%. Είναι διαφορετική μια οικονομία με πλεονάσματα στον προϋπολογισμό, σε σχέση με τα δυσθεώρητα ελλείμματα της αρχής της δεκαετίας του 1990. Και είναι διαφορετική μια οικονομία με ισχυρή ανάπτυξη, σε σχέση με τους μηδενικούς ρυθμούς ανάπτυξης των προηγούμενων δεκαετιών. Αρα η ισχυροποίηση της οικονομίας υπήρξε βασικός συντελεστής της αναβάθμισης της Ελλάδας από αναδυόμενη αγορά, που συγκρινόταν με το Πακιστάν, την Τουρκία, τις Ινδίες, την Κίνα ή ανάλογες τριτοκοσμικές αγορές, σε σχέση με τη σημερινή οικονομία, το σημερινό χρηματιστήριο, που συγκρίνεται με τη Φραγκφούρτη, τη Ζυρίχη, το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη.

Ο δεύτερος βασικός παράγοντας της αναβάθμισης της ελληνικής αγοράς είναι ο θεσμικός και ο οργανωτικός εκσυγχρονισμός του ελληνικού χρηματιστηρίου. Πράγματι περάσαμε οκτώ βασικά νομοσχέδια και τέσσερα ήσσονος σημασίας, μέσα από τα οποία εκσυγχρονίσαμε ουσιαστικά το θεσμικό πλαίσιο διεξαγωγής χρηματιστηριακών συναλλαγών.

Υπάρχει ο ν. 2324/1995, άλλοι επτά νόμοι, με κατάληξη τον τελευταίο νόμο που περάσαμε, το ν. 2843/2000, μέσα από τους οποίους νόμους ανασυγκροτήθηκε ουσιαστικά το ελληνικό χρηματιστήριο, δημιουργήθηκε το ελληνικό χρηματιστήριο.

Ένα κεντρικό θέμα ήταν η ενίσχυση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Παραλάβαμε μία επιτροπή με τρία αποσπασμένα στελέχη του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Σήμερα η επιτροπή έχει ογδόντα εξειδικευμένα στελέχη και έχει ένα πλούσιο ε-

λεγκτικό έργο. Έχει επιβάλει πρόστιμα 5 δισεκατομμυρίων δραχμών το 1999 και το 2000 σε περισσότερες από διακόσιες περιπτώσεις. Έχει καταθέσει είκοσι τρεις εγκλήσεις και μηνυτήριες αναφορές και η αποτελεσματικότητα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς αναγνωρίζεται από όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Ο ΟΟΣΑ στην έκθεση της 18ης Ιουνίου 2000 αναφέρει: "Η συγκρότηση της Ελληνικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς αποτελεί ένα εξαιρετικά επιτυχές βήμα για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης στις ελληνικές χρηματαγορές".

Ένα δεύτερο μεγάλο θέμα υπήρξε η μετοχοποίηση της εταιρείας "ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΞΙΩΝ Α.Ε.". Έπαψε να είναι ένα κρατικό μαγαζί, ένα παράρτημα του κράτους. Έγινε μία ανώνυμη εταιρεία με επαρκή βαθμό ανεξαρτησίας, στο μέτρο που ένα μεγάλο ποσοστό του μετοχικού κεφαλαίου κατέχεται από ιδιώτες.

Ένα τρίτο τεράστιο βήμα υπήρξε η αποϋλοποίηση των τίτλων. Το γεγονός ότι δεν έχουμε χαρτιά αλλά έχουμε εγγραφές σε υπολογιστή, το οποίο κατήργησε τον αέρα. Και ένα τέταρτο μεγάλο βήμα υπήρξε το νέο ηλεκτρονικό σύστημα "ΟΑΣΙΣ" μέσα από το οποίο εξομοιώνεται η λειτουργία του ελληνικού χρηματιστηρίου με τη λειτουργία οποιουδήποτε άλλου διεθνούς χρηματιστηρίου.

Θέλω να προσθέσω ότι υλοποιήσαμε άμεσα, χωρίς καμία καθυστέρηση, όλες τις προτάσεις της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Και επίσης να προσθέσω -και αυτό αναφέρεται στην απόφαση αναβάθμισης του χρηματιστηρίου από τη "Morgan Stanley"- ότι σήμερα το ελληνικό χρηματιστήριο σε ό,τι αφορά τους κανόνες, τις διαδικασίες, τη δομή και τη λειτουργία του δεν έχει τίποτε άλλο να ζητήσει από τα μεγάλα διεθνή χρηματιστήρια της Νέας Υόρκης, του Λονδίνου και της Φραγκφούρτης.

Με βάση το πλαίσιο διαφάνειας το οποίο έχουμε θεσμοθετήσει πραγματοποιούνται σήμερα αυστηροί έλεγχοι από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την διάθεση όλων των κεφαλαίων που αντλήθηκαν ή αντλούνται στο ελληνικό χρηματιστήριο. Ο έλεγχος διεξάγεται σε τριμηνιαία βάση για όλες τις αυξήσεις κεφαλαίου. Τα αποτελέσματα για τη διάθεση των κεφαλαίων από όλες τις εταιρείες που άντλησαν κεφάλαια στο ελληνικό χρηματιστήριο δημοσιοποιούνται και θα εμφανίζονται εντός δύο εβδομάδων και στο INTER NET, και θα είναι προσιτά από κάθε συναλλασσόμενο.

Και τέλος να προσθέσω ότι, σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική και νομολογία, οριστικοί έλεγχοι και καταλογισμοί, πρόστιμα και κυρώσεις πραγματοποιούνται στο πέρας της διετίας ή τριετίας, ανάλογα με τα όσα αναφέρονται και προβλέπονται στο κάθε ενημερωτικό δελτίο.

Άρα, τα κεφάλαια που αντλήθηκαν ελέγχονται αποτελεσματικά. Και αν κριθεί ότι παραβιάζονται οι υποσχέσεις ή προβλέψεις των ενημερωτικών δελτίων, τότε θα παρέμβει η δικαιοσύνη, μετά από εισήγηση ή κατάθεση εγκλήσεως ή μηνυτήριας αναφοράς από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτή είναι η πραγματικότητα στην Αθήνα, όπως και στη Φραγκφούρτη, το Λονδίνο ή τη Νέα Υόρκη.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, η μετάβαση στις ώριμες αγορές έχει ένα προσωρινό κόστος. Όταν η Ελλάδα αποχωρεί από τις αναδυόμενες αγορές και μεταβαίνει πλέον στις ώριμες αγορές και παύει να συγκρίνεται με Πακιστάν, Ινδίες ή τις άλλες χώρες και πάει σε άλλες αγορές που υπάρχουν άλλοι επενδυτές, τότε οι επενδυτές των αναδυόμενων αγορών αποχωρούν από την Ελλάδα, όπως αποχώρησαν τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες και αναζητούν υψηλότερες αποδόσεις με υψηλότερους κινδύνους σε άλλες τριτοκοσμικές χώρες, σε χώρες στις οποίες ανήκε η Ελλάδα πριν από επτά χρόνια και με τις οποίες συγκρινόταν η Ελλάδα πριν από επτά, πέντε, τρία, ακόμη και δύο χρόνια. Άρα υπάρχει ένα μαζικό κύμα αποχώρησης επενδυτών τριτοκοσμικών αγορών, ενώ παράλληλα η αρνητική διεθνής οικονομική συγκυρία των τελευταίων μηνών έχει περιορίσει την έλευση των επενδυτών των ωρίμων αγορών που θα υποκαθιστούσαν το κενό που αφήνουν οι επενδυτές των αναδυόμενων τριτοκοσμικών αγορών. Και εδώ ακριβώς έγκειται το πολιτικό πρόβλημα. Διέρχεται το ελληνικό χρηματιστήριο μέχρι το Μάιο,

που είναι η αναβάθμιση, μια ευαίσθητη συγκυρία, που έχει αποσυνδέσει την πορεία του χρηματιστηρίου από τη γενικότερη πορεία της ελληνικής οικονομίας. Στην ευαίσθητη αυτή συγκυρία χρέος όλων μας θα ήταν να στηρίξουμε την εμπιστοσύνη των εγχωρίων Ελλήνων επενδυτών. Αυτό επεδίωξε και επιδιώκει συστηματικά η Κυβέρνηση, η οποία τόνιζε τη μακροχρόνια σύνδεση της πορείας του χρηματιστηρίου με την πορεία της οικονομίας, επισημαίνοντας ταυτόχρονα την ανάγκη προσεκτικών επιλογών και μακροχρόνιων τοποθετήσεων καθώς και την ανάγκη αποφυγής υπερβολικού ενθουσιασμού.

Αν ψάξετε όλες τις δηλώσεις που έχουν γίνει από τον Πρωθυπουργό, εμένα και τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο, αυτό υπήρξε και είναι το νόημα. Για παράδειγμα, σε μια δική μου δήλωση στο "ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" στο ξεκίνημα της ανόδου, όταν ο δείκτης ήταν στις 2.000 μονάδες, στις 7 Φεβρουαρίου 1999, έλεγα: "Οι προϋποθέσεις και οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας δημιουργούν συνθήκες ανόδου στο χρηματιστήριο. Ήταν αυτονόητο και ορατό απ'όλους. Όμως οι φρενήρεις ρυθμοί του, έλεγα, δεν συμβαδίζουν με την εξέλιξη των δεικτών, αφού οι Έλληνες επενδυτές δείχνουν μια υπερβολική βιασύνη να αποκομίσουν κέρδη, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη βασικά στοιχεία της λειτουργίας της κεφαλαιαγοράς. Εμείς πιστεύουμε, προσέθετα, ότι το κλίμα είναι θετικό, αλλά χρειάζεται προσοχή, σύνεση και μέτρο στις επιλογές των επενδυτών. Και κατέληγα: Δεν θέλουμε να θρηνησουμε θύματα ούτε να δημιουργήσουμε ψευδείς εντυπώσεις ότι τα πάντα στο χρηματιστήριο κερδίζονται εν μια νυκτί". Αυτή η δήλωση ήταν σε πρωτοσέλιδο στο "ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" στις 7 Φεβρουαρίου 1999.

Και ακολούθως στις 14 Σεπτεμβρίου, στην κορύφωση της ανόδου, στις 6.000 μονάδες, έκανα πάλι δηλώσεις, που όπως αναφέρουν τα "ΝΕΑ" είχαν ως εξής: "Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για μια ακόμη φορά συνέστησε στους επενδυτές να είναι πολύ προσεκτικοί στις επιλογές τους και πριν από όλα να σταθμίζουν τους κινδύνους που υπάρχουν στο χρηματιστήριο. Δήλωσε χαρακτηριστικά ότι το χρηματιστήριο έχει διακυμάνσεις και τόνισε ότι χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή στις τοποθετήσεις σ' αυτό το χρηματιστήριο. Ο καθένας πρέπει να σταθμίσει πάρα πολύ καλά τους κινδύνους που υπάρχουν, δήλωσε ο Υπουργός. Προέτρεψε μάλιστα τους επενδυτές να προτιμούν εταιρείες με ισχυρή κεφαλαιακή βάση και καλές προοπτικές".

Θα ήθελα τώρα να αντιπαραθέσω δηλώσεις του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας την ίδια περίοδο, το Σεπτέμβριο του 1999, όταν ο δείκτης είχε φθάσει στις 6.000 μονάδες, την 1η Σεπτεμβρίου στο Ζάππειο Μέγαρο, όταν έδωσε μια μεγάλη συνέντευξη Τύπου.

Έλεγε ο κ. Καραμανλής: Πιστεύουμε -είπε- ότι σήμερα το χρηματιστήριο είναι σε μια φάση έντονης ανάπτυξης -πραγματικά- και ότι στο μέλλον -προσέθεσε- κοντινό και απώτερο -άρα και με το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά και το απώτερο, το αβέβαιο τότε μέλλον- θα είναι ακόμα πιο ανθηρό.

Προέβλεπε, λοιπόν, ο κ. Καραμανλής ότι το χρηματιστήριο των 6.000 μονάδων -τόση οξυδέρκεια είχε, τόσο προβλεπτικότητα απίστευτη και τόσο αίσθημα εμπιστοσύνης- θα πήγαινε ακόμα πιο ψηλά. Στο μέλλον, κοντινό και απώτερο, θα είναι ακόμα πιο ανθηρό. Και απέδιδε την άνοδο αυτή στη μείωση των επιτοκίων και στη γενική διεθνή κατάσταση, η οποία ήταν θετική.

Μετά, όμως, από την αναστροφή της τάσης στο χρηματιστήριο, η Νέα Δημοκρατία έπαψε να εκμεταλλεύεται την άνοδο για ίδιον κομματικό όφελος και άλλαξε ρότα. Επιχείρησε και επιχειρεί να καταστρέψει την εμπιστοσύνη των επενδυτών για να ρίξει το χρηματιστήριο και να πλήξει την Κυβέρνηση.

Αυτή είναι η κοντόφθαλμη και ανεύθυνη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό επιστρατεύει ανακρίβειες και ανυπόστατα στοιχεία. Γι' αυτό επιδιώκει σε καταγγελίες και επιθέσεις. Γι' αυτό κατέθεσε εξάλλου τη σημερινή πρόταση δυσπιστίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα προηγούμενα τρία χρόνια, όπως είπα στο ξεκίνημα της ομιλίας μου, υπήρξαν ανάλογες μειώσεις του δείκτη του χρηματιστηρίου για διάφορες αιτίες σε πολλές ώριμες αγορές.

Θέλω εδώ να αναγνώσω σε ποιες αγορές αναφέρομαι:

Στη νέα αγορά της Γερμανίας την περίοδο Μάρτιος-Δεκέμ-

βριος του 2000 υπήρξε πτώση 75%. Μόνο η "DEUTSCHE TELECOM" έχασε το 50% της αξίας της. Ο NASDAQ το διάστημα του 2000 είχε μείωση 40%. Ο γενικός δείκτης της Ελβετίας μείον 29% σε τρεις μήνες. Της Φιλανδίας μείον 51% σε δεκαπέντε περίπου μήνες. Της Ιαπωνίας μείον 53%. Του Βελγίου μείον 42%. Της Αυστρίας μείον 48%, όσο περίπου εμείς, 50%. Της Νορβη-

γίας μείον 51%, όσο εμείς. Της Γερμανίας ο γενικός δείκτης, όχι της νέας αγοράς, μείον 31%. Και της Ιρλανδίας μείον 36%.

Καταθέτω τον πίνακα αυτό για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

(ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σε καμία απολύτως χώρα απ' όσες ανέφερα, σε καμία απολύτως επαναλαμβάνω, δεν επιχειρήθηκε αυτή η ανίερη και ανόητη εκμετάλλευση της πτωτικής τάσης για μικροκομματικούς λόγους. Σε κάθε χώρα υπήρξαν οι δικές της ιδιαίτερες αιτίες, οι οποίες ήταν αποσυνδεδεμένες συνήθως με την πορεία της οικονομίας.

Εγώ για παράδειγμα στην Ελβετία δεν άκουσα πουθενά να γράφεται σε καμία ελβετική εφημερίδα ή να σηκώνεται κάποιος πολιτικός Ελβετός και να λέει ότι έφυγαν εκατό τρισεκατομμύρια δραχμές ή εκατό δισεκατομμύρια ελβετικά φράγκα από την Ελβετία. Εγώ δεν έχω αντιληφθεί μεγάλη εξαγωγή κεφαλαίων πρόσφατα από την Ελβετία. Δεν το έχω αντιληφθεί. Ούτε στο Βέλγιο ούτε στην Αυστρία ούτε σε καμία άλλη χώρα. Μόνο η Νέα Δημοκρατία στη χώρα μας επιχείρησε αυτή την ανίερη εκμετάλλευση. Μόνο η Νέα Δημοκρατία είχε αυτή την αφέλεια, την τριτοκοσμική αντίληψη, την ανευθυνότητα.

Έχετε καταρρίψει παγκόσμιο ρεκόρ ανευθυνότητας. Δεν υπολογίζετε τίποτα. Δεν σέβεστε τους μικροεπενδυτές, οι οποίοι το λιγότερο που θέλουν να ακούσουν είναι ακριβώς να δυσφημείται το ελληνικό χρηματιστήριο, για να χαθεί η εμπιστοσύνη στο ελληνικό χρηματιστήριο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Τους προστατεύετε εσείς!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): ...και τότε πράγματι τα προβλήματα να διογκωθούν και πράγματι να δημιουργηθεί κοινωνικό πρόβλημα.

Χρησιμοποιείτε χωρίς συστολή και αναστολή όλα τα μέσα για να ρίξετε το χρηματιστήριο θεωρώντας ότι έτσι πλήττετε την Κυβέρνηση. Τους εαυτούς σας πλήττετε, διότι ο ελληνικός λαός έχει και κρίση και ευφύια και θα σας χρέωσει το λογαριασμό όταν έρθει η ώρα των εκλογών το 2004.

Αναφέρετε: Χάθηκαν τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές στο χρηματιστήριο. Κατ' αρχήν συμφωνείτε στους αριθμούς. Ακούω αριθμούς είκοσι, τριάντα πέντε, πενήντα τρισεκατομμύρια. Έχει σημασία να συμφωνήσετε.

Δεύτερον, με την ίδια λογική κερδήθηκαν στο ελληνικό χρηματιστήριο το έτος 1999 πενήντα τρισεκατομμύρια δραχμές από την αντίστοιχη αύξηση του δείκτη την εποχή εκείνη και άλλα δεκαπέντε τρισεκατομμύρια δραχμές το 1998.

Η αλήθεια όμως είναι πολύ πιο απλή. Η αλήθεια είναι ότι όλα αυτά τα κέρδη και οι ζημιές είναι λογιστικές, δεν πραγματοποιούνται. Πραγματοποιούνται μόνο όταν πωλούνται μετοχές οι οποίες έχουν σημειώσει μεγάλη πτώση της αξίας. Γι' αυτό η Κυβέρνηση επισημαίνει σταθερά τις θετικές προοπτικές του χρηματιστηρίου, για να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στο χρηματιστήριο. Όταν η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει να καταστρέψει την εμπιστοσύνη, προκαλεί ακριβώς αυτό το αντίθετο αποτέλεσμα. Και κινδυνεύει πράγματι να μετατρέψει τη λογιστική ζημιά σε πραγματική ζημιά.

Αυτές είναι οι τεράστιες ευθύνες τις οποίες έχετε αναλάβει με την ανεύθυνη και ανόητη πολιτική την οποία ακολουθείτε.

Αναφέρετε, επίσης, η κάμψη του χρηματιστηρίου αντανakλά την κακή κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. Το επιχείρημα αυτό αποκαλύπτει τις πραγματικές σας προθέσεις. Μέσα από την πρόσκαιρη πτώση του χρηματιστηρίου θέλετε να πλήξετε την οικονομία και μέσω αυτής να πλήξετε την Κυβέρνηση.

Είναι φανερό, το είπα και χθες, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η επιτυχία της οικονομίας έχει ερεθίσει τα μέγιστα τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μπορεί να μας συγχωρήσει η Νέα Δημοκρατία τη μεγάλη επιτυχία των τελευταίων ετών στην οικονομία, η οποία χάρισε στη χώρα μια ισχυρή οικονομία και, θα προσέθετα, ότι έδωσε και στο ΠΑΣΟΚ δύο περιφανείς εκλογικές νίκες το '96 και ιδιαίτερα το 2000. Γι' αυτό επί επτά συνεχή χρόνια προβλέπετε συνεχώς την καταστροφή: Ξεφεύγουν τα ελλείμματα, ξεφεύγει ο πληθωρισμός, "τραβεστί" η οικονομία - η περίφημη αυτή ιστορική φράση του κ. Καραμανλή, η οποία δεν νομίζω ότι τιμά ιδιαίτερα την παράταξή σας - δεν μπαίνετε στην ΟΝΕ. Χθες ανακαλύψατε τον αυτόματο πιλότο, το αυτονόητο της ένταξης. Ας θυμηθώ τι λέγατε όχι το '94 ή το '95, ακόμη και το '98 και το '99. Λέγατε, δεν μπαίνετε στην ΟΝΕ.

Θα νόμιζε κανείς ότι απευθύνεσθε σε μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί επί δικής σας διακυβέρνησεως συνέβαιναν όλες αυτές οι παρεκκλίσεις και παραβιάσεις των στόχων.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ απλή και πρέπει να τη συνειδητοποιήσετε. Η πραγματικότητα είναι ότι τα τελευταία επτά χρόνια πραγματοποιήθηκε ένα άλμα προόδου στην ελληνική οικονομία και οδήγησε τη χώρα στο σκληρό πυρήνα των ισχυρών ευρωπαϊκών λαών και εθνών. Η μείωση του πληθωρισμού υπήρξε τεράστια. Η μείωση των ελλειμμάτων υπήρξε ολοκληρωτική. Φθάσαμε κοντά στο μηδέν πέρσι και έχουμε πλεόνασμα φέτος. Η μείωση των επιτοκίων υπήρξε εντυπωσιακή. Η ανάκαμψη της οικονομίας υπήρξε ακόμη εντυπωσιακότερη. Είχαμε μια οικονομία η οποία είχε ρυθμούς ανάπτυξης 1% επί 20 και πλέον χρόνια κατά μέσο όρο, και τώρα πάμε σε μια οικονομία που έχει φτάσει στο 5% και η προοπτική είναι να αναπτύσσεται με 5% για τα επόμενα τουλάχιστον τρία με τέσσερα χρόνια.

Ασκέιτε, επίσης, κριτική για δήθεν καθυστερήσεις στις διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτό είναι ανακριβές από τα πράγματα, από τα στοιχεία. Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει πραγματοποιήσει, το τελευταίο διάστημα των τελευταίων δύο ετών είκοσι σημαντικές ιδιωτικοποιήσεις, οι οποίες απέφεραν έσοδα ύψους παραπάνω από 3 τρισεκατομμύρια δραχμές, όπως φαίνεται στον πίνακα τον οποίο καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών) : Και θέλω να σημειώσω ότι σύμφωνα με δημοσίευση των "FINANCIAL TIMES" στις 26/1/2001, δηλαδή προ πενήνθήμερου, είμαστε η δεύτερη ευρωπαϊκή χώρα από πλευράς εσόδων από ιδιωτικοποιήσεις, μετά την Πορτογαλία. Ακολουθούν οι υπόλοιπες δεκατρείς χώρες. Είμαστε δεύτεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης, έχουμε και τη διάκριση που δέχθηκε η χώρα μας στο πρόσωπό μου για τις καλύτερες επιδόσεις στις ιδιωτικοποιήσεις το έτος 2000 από το περιοδικό "PRIVATIZATION INTERNATIONAL".

Θέλω να θυμίσω τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας το έτος 2001.

Η ελληνική οικονομία, αγαπητοί συνάδελφοι, το 2001 έχει πληθωρισμό 2,3%, πλεόνασμα 0,5% από το ΑΕΠ και ανάπτυξη 5%. Θέλω να ρωτήσω: πόσες άλλες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον παγκόσμιο χώρο έχουν ανάλογες ή καλύτερες επιδόσεις; Ελάχιστες. Ακόμη και η Ιρλανδία, η οποία μας ξεπερνούσε τα τελευταία χρόνια, αντιμετωπίζει σήμερα σοβαρότατα προβλήματα σταθερότητας, και πριν από δεκαπέντε μέρες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή της απηύθυνε αυστηρότατη σύσταση. Και είναι πράγματι κίνδυνος η Ιρλανδία να αναστρέψει τις οικονομικές επιδόσεις και να πάει σε πολύ χειρότερες επιδόσεις απ' αυτές τις οποίες είχε μέχρι πρόσφατα.

Η Ελλάδα είναι δεύτερη μετά την Ιρλανδία. Είναι πιθανόν μετά από δύο-τρία χρόνια να βγει πρώτη, διότι έχουμε συνδυάσει ισχυρή ανάπτυξη με πολύ καλή σταθερότητα στην οικονομία, όπως αντανακλάται στο χαμηλό ρυθμό του πληθωρισμού.

Η Ελλάδα ουδέποτε είχε καλύτερες οικονομικές επιδόσεις. Αυτό έχει αναγνωριστεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Θα επαναλάβω και πάλι την καταληκτική παράγραφο της εκθέσεως του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οποία έλεγε πολύ απλά ότι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας είναι οι καλύτερες των τελευταίων δεκαετιών, το Νοέμβριο του περσινού χρόνου.

Θα προσθέσω το εξής. Στη Νομισματική Επιτροπή του Συμβουλίου ΕΚΟΦΙΝ σήμερα στις 31 Ιανουαρίου έγινε δεκτό χωρίς καμία συζήτηση το πρόγραμμα σταθερότητας της ελληνικής οικονομίας. Είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος ότι στην απόφαση εγκρίσεως αυτού του προγράμματος, που θα είναι και τυπική απόφαση μετά από δύο εβδομάδες στο ΕΚΟΦΙΝ, αναφέρεται ότι οι στόχοι είναι φιλόδοξοι και είναι τα ανώτατα όρια της ικανότητας της ελληνικής οικονομίας.

Θέλω να σημειώσω, κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού, ότι η Ελλάδα με τη σημερινή Κυβέρνηση και το σημερινό Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών έθετε πάντοτε τα τελευταία επτά χρόνια εξαιρετικά φιλόδοξους στόχους, τους οποίους όμως κατά σύμπτωση πάντοτε επετύγχανε. Αν θυμηθείτε τους στόχους που έβαζε η ελληνική Κυβέρνηση και τα αρχικά σχόλια των διεθνών οργανισμών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, και του ΟΟΣΑ στις εκθέσεις τους, έλεγαν πάντοτε ότι οι στόχοι της Κυβέρνησης είναι φιλόδοξοι και δεν θα τους πετύχει πλήρως. Λέγαμε, για παράδειγμα, ανάπτυξη 4% και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλεγε ανάπτυξη 3,2%, ο ΟΟΣΑ 3%. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, πιο συντηρητικό, έλεγε 2,8%. Και, όμως, απολογιστικά στο τέλος, κύριε Κωνσταντόπουλε, πάντοτε πετυχαίναμε το στόχο τον οποίο θέταμε.

Ακόμα και στο έλλειμμα της Κυβέρνησης πέρσι είχαμε αναφέρει στόχο 1,2% του ΑΕΠ και πετυχαίναμε 0,8% ή 1%. Σε κάθε περίπτωση βάζουμε φιλόδοξους στόχους, τους οποίους συνήθως πετυχαίνουμε και ορισμένες φορές τους υπερκαλύπτουμε. Αυτή είναι η τακτική της τελευταίας επταετίας.

Επειδή συμβαίνει να είμαι Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών τα τελευταία χρόνια και να έχω καλή μνήμη, θυμάμαι ότι αυτά που λέγατε εσείς και που έλεγαν πολλοί σε κάθε συζήτηση προϋπολογισμού επαναλαμβάνονταν και την επομένη διαψεύδονταν, διότι πράγματι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επετύγχανε απαρεγκλίτως όλους τους φιλόδοξους πράγματι στόχους, τους οποίους έβαζε.

Πιστεύω ότι μία χώρα, ένα έθνος για να πάει μπροστά, πρέ-

πει να θέτει φιλόδοξους στόχους. Πιστεύω ότι ο στόχος του 5% ανάπτυξης είναι εφικτός για τον ελληνικό λαό, είναι ρεαλιστικός. Μπορεί οι ξένοι να τον θεωρούν φιλόδοξο, εμείς όμως θέτουμε το στόχο αυτόν και τον επιτυγχάνουμε, όπως πετύχαμε και τον περσινό στόχο του 4%. Σας επαναφέρω σ' αυτό που έλεγα πριν. Αν δείτε τον αρχικό προϋπολογισμό, θα δείτε ότι πέρσι είχαμε βάλει στόχο 3,7% και πάλι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον είχε θεωρήσει φιλόδοξο. Τελικά πετύχαμε 4,1% ανάπτυξη.

Πάντα θέτουμε φιλόδοξους στόχους και πάντα τους επιτυγχάνουμε. Ορισμένες φορές, όπως πέρσι και άλλα χρόνια, τους υπερκαλύπτουμε. Αυτή πράγματι είναι η μεγάλη επιτυχία της Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι που δεν μας συγχωρεί η Νέα Δημοκρατία. Ερεθίζεται από την επιτυχία αυτή και δεν έχει τίποτα ουσιαστικό να προσάψει στην οικονομική πολιτική. Είχε πιαστεί από το πετρέλαιο και τον πληθωρισμό. Της έφυγε κι αυτό το όπλο. Είχε πιαστεί από διάφορα άλλα πράγματα κατά καιρούς. Διαψευδόνταν συστηματικά. Τώρα γατζώθηκε στο χρηματιστήριο, επιδιώκει να ρίξει το χρηματιστήριο θεωρώντας ότι έτσι πλήττει την Κυβέρνηση και την οικονομική πολιτική.

Ο ελληνικός λαός όμως, επαναλαμβάνω, έχει και κρίση και ευφυΐα και κυρίως μνήμη. Θα θυμηθεί όλα αυτά την ώρα των εκλογών. Η οικονομία, όμως, δεν επιτρέπει κανέναν εφησυχασμό. Ζούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε ένα εξαιρετικά δύσκολο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Η Ελλάδα έχει κατακτήσει ήδη μία καλή θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε τις καλύτερες οικονομικές επιδόσεις σε σχέση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, και σε σχέση με την Ιρλανδία. Εκτιμώ ότι μέσα στην επόμενη διετία η Ελλάδα θα είναι η πρώτη στις δεκαπέντε χώρες της Ευρώπης σε ό,τι αφορά τις οικονομικές επιδόσεις, σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη και τα άλλα βασικά στοιχεία της οικονομίας. Αλλά επειδή είμαστε φιλόδοξοι και επειδή ο ελληνικός λαός έχει μεγάλες προσδοκίες από εμάς, οφείλουμε συνεχώς να ενισχύουμε και να αναβαθμίζουμε τη θέση μας.

Άρα, δεν υπάρχει κανένας εφησυχασμός. Η σημερινή Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη είναι μία φιλόδοξη κυβέρνηση, που θέτει φιλόδοξους αναπτυξιακούς στόχους και αντιμετωπίζει με αισιοδοξία, ρεαλισμό και αποτελεσματικότητα τις μεγάλες προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας.

Ποιες είναι αυτές οι μεγάλες προκλήσεις; Η πρώτη πρόκληση στον οικονομικό τομέα είναι η εμπέδωση και ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Στη συζήτηση του προϋπολογισμού είχα αναφέρει ότι αυτή η χώρα για να πάει μπροστά, θέλει πλεονάσματα στον κρατικό προϋπολογισμό και σταθερή μείωση του μεγάλου δημοσίου χρέους. Τα πλεονάσματα είναι μία επιτακτική ανάγκη για την Ελλάδα για να υπάρξουν κεφάλαια για επενδύσεις αλλά και για να υπάρξουν έσοδα στον κρατικό προϋπολογισμό για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Ο φετινός προϋπολογισμός εγγράφει την Ελλάδα σε μια πορεία πλεονασματικών προϋπολογισμών. Θα είναι δύσκολο η Ελλάδα να γυρίσει πίσω σε ελλείμματα. Πιστεύω ότι εάν επαναληφθεί αυτό το επίτευγμα τα επόμενα χρόνια, θα έχουμε μια μεγαλύτερη άνεση κοινωνική και επίσης θα έχουμε περαιτέρω επιτάχυνση της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Η δεύτερη μεγάλη πρόκληση που έχει η σημερινή Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, είναι η αποτελεσματική αξιοποίηση και προώθηση του τεράστιου επενδυτικού προγράμματος που στηρίζεται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Θέλω να σημειώσω ότι ήδη μπαίνουν στη διαδικασία της τελικής έγκρισης όλων των προγραμμάτων και της ουσιαστικής πλέον εγγραφής όλων των έργων, τη στιγμή που ήδη το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης εκτελείται κανονικά. Οι εκταμιεύσεις προχωρούν κανονικά και εκτιμώ ότι στο τέλος του χρόνου θα έχουν τεθεί πλέον σε κίνηση και οι διαδικασίες για τα τελειώσιμα έργα όπως είναι η Ιονία Οδός και τα νέα έργα που εντάσσονται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Η τρίτη μεγάλη πρόκληση είναι η προώθηση των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη. Είπα ότι έχουμε πραγματοποιήσει περίπου είκοσι ιδιωτικοποιήσεις και απομένουν λίγες μέχρι το καλοκαίρι του 2001. Και αυτές θα υλοποιηθούν, αλλά είναι πολύ μικρότερης σημασίας -με εξαίρεση

την Ολυμπιακή- σε σχέση με τις ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Αυτό οπωσδήποτε θα δώσει ένα νέο στοιχείο ανταγωνιστικότητας στην εθνική μας οικονομία.

Η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιών είναι ήδη γεγονός.

Η απελευθέρωση της ενέργειας γίνεται τον επόμενο μήνα και θα ακολουθήσει η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Τέλος, η τέταρτη μεγάλη πρόκληση είναι η μετάβαση στη νέα οικονομία με τη γρήγορη ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών. Η επιτυχής αντιμετώπιση αυτών των μεγάλων προκλήσεων στον οικονομικό και κοινωνικό τομέα οδηγεί την Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, σε ισχυρή και σταθερή ανάπτυξη για ολόκληρη τη δεκαετία. Δημιουργεί νέες δυνατότητες για πραγματική και κοινωνική σύγκλιση, για άνοδο εισοδημάτων, για νέες θέσεις δουλειάς, για βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ, η Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη τα τελευταία χρόνια έχει δώσει εξετάσεις στην οικονομία και τις έχει περάσει με μεγάλη επιτυχία. Εξυγίανει και ανόρθωσε την οικονομία, εξασφαλίζοντας την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, στην ομάδα των ισχυρών ευρωπαϊκών λαών και εθνών.

Είναι, τουλάχιστον, κωμικό, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να εγκαλείτε εσείς τη σημερινή Κυβέρνηση για αθέτηση των στόχων της οικονομικής πολιτικής, εσείς που είχατε αποτύχει σε όλους τους στόχους που είχατε κατά καιρούς θέσει την περίοδο 1990-1993.

Εμείς, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ, σε ό,τι μας αφορά, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη. Θα πετύχουμε και ο' αυτή την τετραετία τους υψηλούς στόχους που θέτουμε, δικαιώντας και αυτήν τη φορά τις μεγάλες προσδοκίες που έχει εναποθέσει ο' εμάς ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακιάμανης) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν αρχίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να πω στον κύριο Πρωθυπουργό και στον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να επιλέξουν επιτέλους για ποια Ελλάδα μιλάνε. Άκουσα τον κ. Παπαντωνίου να μιλάει για την Ελλάδα των ονείρων του. Μάλουν αυτή που βλέπει στον ύπνο του. Από την ίδια θέση είχαμε ακούσει τον κύριο Πρωθυπουργό πριν από καιρό, όταν το "ΕΞΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ", με δεκάδες θύματα, πήγαινε στον υγρό τάφο του, να μιλάει για μια άλλη Ελλάδα, λέγοντάς μας εδώ: "Μα, αυτή είναι η Ελλάδα". Ε, λοιπόν, επιλέξτε για ποια Ελλάδα μιλάτε. Αλλά μάλλον δεν επιλέγετε παρά κατά περίπτωση, ανάλογα με την Ελλάδα που σας βολεύει.

Το όραμα το δικό μας -και θέλω να ελπίζω και των περισσοτέρων από εσάς- δεν είναι ποια Ελλάδα μας βολεύει, αλλά ποια Ελλάδα θέλουμε και να φτιάξουμε και να αφήσουμε ο' αυτούς που θα έρθουν. Βέβαια, η Ελλάδα αυτή δεν χτίζεται με τα υλικά τα οποία παρουσίασε προηγουμένως ο κ. Παπαντωνίου, αφού αυτά είναι υλικά κατεδάφισης της οικονομίας. Και όχι, βεβαίως, υλικά οικοδόμησης υγιούς οικονομίας.

Ο κ. Παπαντωνίου αντί να μιλήσει για το μεγάλο ζήτημα το οποίο υπάρχει αυτή τη στιγμή, το ζήτημα του χρηματιστηρίου και τα τεράστια προβλήματα που έχουν προκύψει, επιχείρησε, φυγή προς τα εμπρός. Του έμεινε όμως μόνον η φυγή. Γιατί σε καμιά περίπτωση αυτό που έκανε δεν ήταν βήμα προς τα εμπρός. Πάντως το μεγάλο ερώτημα είναι ότι αυτήν την ώρα, απέναντι στο ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες ανθρώπων που αποδεδειγμένα υπέστησαν τις συνέπειες της πολιτικής του, αντί να μιλάει για κωμωδία δεν θα έπρεπε να ζητήσει συγγνώμη; Ούτε ένα συγγνώμη αυτή την ώρα; Ούτε αυτό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Παπαντωνίου με όσα είπε επιχείρησε δύο πράγματα. Πρώτα απ' όλα να ωραιοποιήσει την εικόνα των ανύπαρκτων, φυσικά, επιτευγμάτων. Και στη συνέχεια -προσέθετε- προσάδαγε σε να καταστήσει συνυπεύθυνη και την Κυβέρνησή του και, βεβαίως, την πλειοψηφία, η οποία κατά πάσα βεβαιότητα θα του

παράσχει ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό επιχείρησε να κάνει. Και στα δύο απέτυχε. Και για το δεύτερο θα σας πω γιατί. Γιατί ψήφο θα πάρει, αλλά το αν θα έχει την εμπιστοσύνη, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο θέμα, τα επιτεύγματα τα οποία επιχείρησε να μας εμφανίσει, όλα τα επιτεύγματα, εντοπίζονται στο ότι επί των ημερών του η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωζώνη. Φυσικά φρόντισε να διαγράψει επιμελώς τη δεκαετία του '80. Την έχει ξεχάσει. Τη διαγράφει τώρα. Αλλά είναι συνυπεύθυνοι όλοι εκείνοι στο ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι συνέπραξαν για την πορεία της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τη δεκαετία του '80, την οποία πληρώνουμε ακόμη και τώρα.

Από εκεί και πέρα μας είπε ότι είναι μεγάλο επίτευγμα αυτό το οποίο επετεύχθη. Το να μπούμε δηλαδή στην Ευρωζώνη. Ξεχνώντας όμως και τους όρους με τους οποίους μπήκαμε και, βεβαίως τις ιδιαίτερα ευνοϊκές διεθνείς συνθήκες, μέσα από τις οποίες έδρασε η Κυβέρνηση Σημίτη για να φτάσουμε εκεί.

Ξεκινάω από το πρώτο. Πρώτα-πρώτα ξεχνάμε ότι μπήκαμε στην Ευρωζώνη τελευταίοι και ουραγοί. Και θα το επαναλαμβάνουμε μονότονα αυτό. Γιατί αυτή η νοοτροπία των μειωμένων προσδοκιών δεν πρόκειται να περάσει. Γιατί έτσι όπως το πάει η Κυβέρνηση Σημίτη θα εμφανίσει ως "εθνικούς στόχους" ακόμη και τα αυτονόητα πράγματα, που μια σοβαρή κυβέρνηση θα είχε επιτύχει, εφόσον δεν είχε να απολογείται για ερασιτεχνισμούς του παρελθόντος και για τριτοκοσμικές αγκυλώσεις που στοίχισαν αυτά που στοίχισαν. Αλλά ξεχνάει ότι μπήκαμε τελευταίοι και ουραγοί. Και τούτο όταν άλλες χώρες, οι οποίες μπήκαν στην Ε.Ε. μετά από εμάς, διέβησαν αυτόν τον Ρουβίκωνα χωρίς να συμβεί κάτι τέτοιο. Και μιλάω για την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία. Ξεχνάει η Κυβέρνηση Σημίτη με ποιο κόστος, που επωμίστηκε αγόγγυστα ο ελληνικός λαός μπήκαμε; Μπήκαμε με ένα κόστος που δεν θα υπήρχε αν η Κυβέρνηση ήταν περισσότερο σοβαρή, αν η Κυβέρνηση αυτή δεν ήταν τόσο ερασιτεχνική. Και, βεβαίως, ξεχνάει η Κυβέρνηση Σημίτη ότι μπήκαμε με ονομαστική σύγκλιση. Και η ομολογία είναι δική της, γιατί ουσιαστική σύγκλιση δεν υπάρχει. Ποια ουσιαστική σύγκλιση, ποιες διαρθρωτικές αλλαγές; Όλα απομένει να γίνουν. Και ξέρει τ' αγκάθια που έχει ν' αντιμετωπίσει ο κ. Σημίτης. Από πού να ξεκινήσει και πού να τελειώσει κανείς; Έγινε καμία σοβαρή διαρθρωτική αλλαγή; Ακόμη και οι αποκρατικοποιήσεις στη μέση έμειναν. Και για ποιες αποκρατικοποιήσεις μιλάμε; Για τις μετοχοποιήσεις κάποιων κρατικών εταιρειών; Εκεί να δείτε το μέγεθος της αγκύλωσης της Κυβέρνησης των δήθεν εκσυγχρονιστών, οι οποίοι επιχειρούν να προσεγγίσουν το φιλελευθερισμό αλλά, μέσα από τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, καταλήγουν σε έναν άκρατο νεοφιλελευθερισμό, που δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το πνεύμα του φιλελευθερισμού ο οποίος παγκόσμια σήμερα έχει κυριαρχήσει. Μετοχοποιήσεις με επικεφαλής όχι μάντζερ, ανθρωπύς που γνωρίζουν την πραγματικότητα, αλλά με κομματικούς καρεκλοκένταυρους. Γι' αυτό και οι μετοχές τους πάνε όπως πάνε.

Και ποιες άλλες διαρθρωτικές αλλαγές; Διαρθρωτικές αλλαγές σαν αυτές που γνωρίζουμε στο πλαίσιο της Ολυμπιακής Αεροπορίας, η οποία έχει στοιχίσει ήδη κοντά ένα τρισεκατομμύριο στον ελληνικό λαό; Και σε λίγο, εάν θέλουμε να μείνει η Ολυμπιακή Αεροπορία ή έστω να πετάει, θα την προικήσουμε και από πάνω για να την πάρει κάποιος άλλος; Αυτές είναι οι διαρθρωτικές για τις οποίες μιλάμε και αυτή είναι η σύγκλιση; Όλα απομένει να γίνουν. Πετύχαμε το ελάχιστο και γι' αυτό επαίρονται. Το είπα και πριν, είναι η νοοτροπία των μειωμένων προσδοκιών.

Ξέχασε όμως ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας, όπως ξεχνάει και ο Πρωθυπουργός κάτι άλλο: Τη συγκυρία, κύριοι συνάδελφοι, μέσα από την οποία μπήκαμε στην Ευρωζώνη. Και τι εννοώ συγκυρία; Ξεχάσατε μήπως το γεγονός, άσχετα εάν θέλετε να διαστρέψετε τα πράγματα για την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας 1990-1993 και συγκεκριμένα για την κυβέρνηση Μητσοτάκη, τι προσέφερε αυτή; Μπορείτε να λέτε ότι θέλετε, αλλά η ιστορία καταγράφει τα πράγματα, γιατί είναι ο δικαίος κριτής. Ευτυχώς που δεν γράφετε εσείς την ιστορία, εντός της Χαριλάου Τρικούπη. Αλλά σας ερωτώ: Η κυβέρνηση του 1990-

1993 δεν είναι αυτή που έβαλε τα θεμέλια της εξυγίανσης, των πρώτων ιδιωτικοποιήσεων, των πραγματικών; Γιατί τότε έγιναν οι μόνες σωστές ιδιωτικοποιήσεις στην ουσία. Και, βεβαίως, τότε ήλθε η μεγάλη πτώση του δείκτη του πληθωρισμού. Τότε κατέβηκε σε τέτοια ποσοστά που κάνατε πολύ αργότερα μεγάλες προσπάθειες και πολύ περισσότερο χρόνο για να φτάσετε στα ίδια. Ήταν επίσης η διεθνής συγκυρία που σας ήταν ιδιαίτερως ευνοϊκή. Και είχατε μία Αξιωματική Αντιπολίτευση δίπλα σας, η οποία στην κυριολεξία σας εξωθούσε να κάνετε τα βήματα, τα οποία όταν εσείς ήσασταν αντιπολίτευση και εμείς κυβέρνηση, όχι μόνο δεν θέλατε, αλλά ήσασταν εκείνοι που βάζατε τα μεγαλύτερα εμπόδια.

Ξεχάσατε τι κάνατε όταν επιχειρήθηκαν οι πρώτες ιδιωτικοποιήσεις στην κυβέρνηση Μητσοτάκη; Ξέχασε τι έλεγε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας για την ιδιωτικοποίηση του Ο.Τ.Ε. και της Δ.Ε.Η. την εποχή εκείνη και ποιες ήταν οι θέσεις σας; Μέσα σ' αυτό το κλίμα πετύχαμε την είσοδό μας στην Ευρωζώνη. Είστε υπερήφανοι γι' αυτό; Μοιάζετε με εκείνα τα μικρά παιδιά, τα οποία όταν κάνουν τα πρώτα τους βήματα είναι πάρα πολύ περήφανα, γιατί στάθηκαν όρθια. Δεν μπορεί όμως σε καμιά περίπτωση η οικονομία να βαδίσει πάνω σε αυτές τις βάσεις.

Όλα αυτά ήταν η αναγκαία απάντηση στον κ. Παπαντωνίου για όσα είπε, θέλοντας να υπεκφύγει από το μεγάλο πρόβλημα που μας απασχολεί. Που, είτε θέλετε είτε όχι, εδώ θα το δούμε μέχρι αύριο το βράδυ, είναι το τεράστιο πρόβλημα του Χρηματιστηρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Χρηματιστήριο είναι ένα πρόβλημα υπαρκτό, τεράστιο. Θρηνούμε ακόμη και θύματα εξαιτίας του. Ένα πρόβλημα το οποίο έχει υπευθύνους και επιτέλους πρέπει να τους βρούμε. Δεν μπορεί το χρηματιστήριο στην Ελλάδα να έχει αυτές τις επιδόσεις και να μην είναι κανείς υπεύθυνος. Δεν μπορεί το χρηματιστήριο να πέφτει από τις 6.500 μονάδες στις 3.000 μονάδες, να χάνει περισσότερα από τη μισή του αξία και να θεωρεί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι δεν πρέπει κανείς να ενοχλεί τα πράγματα. Μου φαίνεται ότι ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας θεωρεί το Υπουργείο του δωμάτιο ξενοδοχείου που έχει κρεμάσει απέξω την πινακίδα, "Παρακαλώ, μην ενοχλείτε". Σε λίγο θα μας πεί ότι "Μη διακόπτετε και τον ύπνο μας"! Εδώ μιλάμε για επιπτώσεις που αφορούν πλέον όχι μόνο την Εθνική Οικονομία αλλά το ίδιο το κοινωνικό σύνολο. Πάνω από τη μισή αξία έχασε το χρηματιστήριο. Τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια χάθηκαν. Είπε ο κ. Παπαντωνίου, αν είναι έτσι λογιστικά πρέπει να πούμε ότι κερδήθηκαν την προηγούμενη περίοδο πενήντα τρισεκατομμύρια. Εγώ να το συνομολογήσω αυτό, κύριε Υπουργέ. Όμως, ξέρετε πού είναι η διαφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Άλλοι κέρδισαν τα πενήντα τρισεκατομμύρια και κανείς δεν ξέρει πού πήγαν, ενώ άλλοι έχασαν τα τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια και γι' αυτούς μιλάμε εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αναφέρομαι σ' όλη εκείνη τη νεότευκτη "αστική τάξη", η οποία εμφανίζεται αυτή τη στιγμή να έχει ενθουλακώσει εκείνα τα οποία έχασαν όλοι αυτοί, οι οποίοι είναι τα θύματα μιας άφρονος πολιτικής, την οποία μας καλεί σήμερα ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να λησμονήσουμε.

Στην πολιτική δεν ισχύει το ότι όποιος γυρίζει πίσω έχει την τύχη της γυναίκας του Λύτ. Πρέπει να κοιτάμε πίσω και για να μην κάνουμε τα ίδια λάθη αλλά ταυτοχρόνως για να μπορούμε να ζητάμε τις ευθύνες εκεί που υπάρχουν. Και ευθύνες υπάρχουν. Είναι γνωστό τι συνέβη. Εκείνοι που έχασαν είναι εκείνοι όσοι εμπιστεύτηκαν την πολιτική της Κυβέρνησης Σημίτη, την πολιτική του κ. Γιάννου Παπαντωνίου. Εκείνοι έχασαν. Εκείνοι που δεν την εμπιστεύτηκαν, εκείνοι που ήξεραν να φεύγουν, εκείνοι κέρδισαν. Αυτό είναι το εντυπωσιακό, αυτή είναι η νοοτροπία την οποία καλλιεργεί η πολιτική αυτής της Κυβέρνησης. Το γεγονός ότι κερδίζουν εκείνοι οι οποίοι δυσπιστούν στην Κυβέρνηση και χάνουν εκείνοι οι οποίοι την εμπιστεύονται. Αυτό δεν ενοχλεί κανέναν; Αυτό δεν είναι αναίρεση της ίδιας της έννοιας του κράτους δικαίου;

Ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας επεκαλέσθη και άλ-

λα παραδείγματα χωρών που ο δείκτης έπεσε. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ο δείκτης ενός χρηματιστηρίου μπορεί να πέσει και μπορεί να πέσει πολύ περισσότερο από ό,τι σε εμάς, αλλά το ζήτημα είναι γιατί πέφτει.

Εξήγησε ο κ. Παπαντωνίου ότι βεβαίως μπορεί να μην αναζητήθηκαν πολιτικές ευθύνες από τα πρόσωπα εκείνα τα οποία ήταν Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας σε κάποιες χώρες στις οποίες έπεσε το χρηματιστήριο. Όμως εκεί η πτώση του δείκτη του χρηματιστηρίου οφειλόταν σε καθαρά συγκυριακές συνθήκες, σε αντικειμενικές συνθήκες που σε μια παγκοσμιοποιημένη κοινωνία είναι ορατές και δυνατές. Κατηγορήσαμε εμείς τον κ. Παπαντωνίου όταν υπήρχαν δυσχέρειες στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα εξαιτίας της ανόδου του πετρελαίου; Του είπα κανείς τίποτε όταν οι συνθήκες ήταν αντικειμενικές;

Εμείς δεν μιλάμε γι' αυτό. Και όταν είχε πέσει το χρηματιστήριο από εξωγενείς παράγοντες, όπως είχε συμβεί παλαιότερα σε άλλες περιπτώσεις και όταν άλλοτε είχε ταλανιστεί η δραχμή σε αντίστοιχες περιπτώσεις, κανείς δεν του είπε τίποτα. Μόνο του είπαμε να θωρακιστεί η οικονομία για ν' αντέχει περισσότερο. Εδώ όμως μιλάμε για λάθη, τα οποία, όπως και να τα κάνουμε έχουν κάποιον υπεύθυνο.

Οι υπεύθυνοι είναι πολλοί. Είναι και οι διοικητές τραπεζών είναι και οι επιχειρηματίες. Αυτά όμως τα ερευνά η δικαιοσύνη. Εμείς εδώ δεν εξετάζουμε αυτά. Για να μη μας λένε ότι επιδιώκουμε ποινικοποιήσεις. Εμείς εδώ αναζητάμε πολιτικές ευθύνες και αυτόν το σκοπό έχει η πρόταση μομφής την οποία καταθέσαμε. Ο κ. Παπαντωνίου, άσχετα αν έχει καλές προθέσεις -έχουμε πει πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο δρόμος προς την κλάση είναι στρωμένος με αγαθές προθέσεις- ευθύνεται για τρία βασικά ολισθήματα.

Πρώτον, ευθύνεται για παραλείψεις που έκανε. Δεύτερον, ευθύνεται για απαράδεκτες ενέργειες στις οποίες προέβη. Και τρίτον, ευθύνεται και για σειρά δηλώσεων οι οποίες αποδεικνύουν είτε προσπάθεια παραπλάνησης είτε αφέλεια. Ας διαλέξει ποιος ρόλος του ταιριάζει.

Κατ' αρχήν οι παραλείψεις. Όσοι από σας, κύριοι συνάδελφοι, παροικείτε στην Ιερουσαλήμ μιας Επιτροπής που σιγά σιγά υποβαθμίζεται γνωρίζετε ότι με ομόφωνες αποφάσεις προέτεινε πολλά. Είπε ο κ. Παπαντωνίου ότι έγιναν δεκτές. Δεν έγινε απολύτως τίποτα. Καλώ τους συναδέλφους ως αύριο το βράδυ, που θα γίνει η ψηφοφορία, να πάνε να πάρουν τα Πρακτικά για να δουν τι έχουμε πει.

Εγώ θέλω να τα θυμίσω στον κ. Παπαντωνίου, γιατί ήμασταν μέσα και τα είχαμε πει και στον πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Κατ' αρχήν το θεσμικό πλαίσιο είναι διάτρητο. Ξεκινάμε από την κορυφή. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς υποτίθεται ότι είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Όμως δεν είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Γιατί τα μέλη της διορίζονται απευθείας από την Κυβέρνηση, χωρίς καμία εγγύηση. Τώρα, ενδεχομένως με την αλλαγή του συνταγματικού καθεστώτος εφόσον θεσπισθεί ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, θα υπάρξουν εγγυήσεις. Πάντως ως τώρα τα μέλη της διορίζονταν με καθαρώς κομματικά κριτήρια.

Εδώ ίσως με κατηγορήσουν κάποιοι για νομικισμό, αλλά πρέπει να πω ότι αυτή η αντίφαση αποδεικνύει που βρισκόμαστε. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς είναι η μόνη από τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές που έχουμε στην Ελλάδα, η οποία είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ενώ όλες οι άλλες είναι απλές διοικητικές αρχές. Γιατί ίδιον της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής είναι ότι αποτελεί διοικητικό όργανο το οποίο ούτε ελέγχεται ιεραρχικά ούτε εποπτεύεται. Όμως με το να είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, είναι το μόνο -δεν είναι τυχαίο ότι φτιάχτηκε έτσι, δεν μπορεί να υπάρχει διαφορετικά τόση διαστροφή- που εκ του Συντάγματος και από τη φύση της πολιτικής μας οργάνωσης εποπτεύεται, ως προς τη νομιμότητα, από την πλευρά του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Άρα ο έλεγχος υπάρχει. Είναι δεδομένος ο ομφάλιος λώρος εξαιτίας της μορφής του. Το έχουμε επισημάνει πολλές φορές αυτό στην επιτροπή. Όμως αγρόν ηγόρασε. Φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Και λέει μετά ότι έγιναν όσα έγιναν. Πέστε μου αν νοείται σε παγκόσμια κλίμακα ανεξάρτητη διοικητική αρχή με τη μορφή νομι-

κού προσώπου δημοσίου δικαίου!

Ύστερα έγινε κάποιος έλεγχος από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ως προς την είσοδο των εταιρειών και την αύξηση των κεφαλαίων; Είδατε ποτέ να γίνεται κανένας έλεγχος; Ή μήπως δεν γνωρίζουν η Κυβέρνηση και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σε πόσες περιπτώσεις εταιρείες άλλαξαν σειρά για να προηγηθούν ή μπήκαν εταιρείες με τεράστιες επισφαλείς απαιτήσεις; Θα εξηγήσω γιατί έγινε αυτό στη συνέχεια.

Τονίσαμε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας το θέμα της ιστορίας των αναδόχων. Δεν μπορούν να εμφανίζονται οι ανάδοχοι ως απλοί διαφημιστές γύρω από ένα τραπέζι και να μιλάνε για το μέλλον των μετοχών και των επιχειρησιακών σχεδίων, βεβαιώνοντας τους πάντες δίκην διαφημιστών.

Όταν έρχεται η ώρα, αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι συμπράττουν στην όλη προσπάθεια, οι οποίοι έχουν οικονομικό όφελος από την όλη ιστορία, όταν, τονίζω, έρχεται η ώρα του απολογισμού για να δει κανείς αν αυτά τα οποία διαβεβαίωναν στο επενδυτικό κοινό έγιναν, δεν φέρει κανείς ευθύνη.

Σε τι χώρα ζούμε! Οι ανάδοχοι, οι οποίοι στην κυριολεξία δίνουν τη δυνατότητα να ξεκινήσει μια μετοχή και μια εταιρεία τον ωκεανό του χρηματιστηρίου, δεν έχουν καμία ευθύνη. Λοιπόν, αυτό δεν είναι κενό; Δεν του επισημάνθηκε του κ. Παπαντωνίου από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας; Αλλά δεν είναι μόνο αυτός οι παραλείψεις, είναι και άλλες. Το ίδιο το φορολογικό σύστημα του χρηματιστηρίου πάσχει. Ουσιαστικές τομές δεν έγιναν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, σας παρακαλώ πολύ, για να μην αυταπατάμεθα, να θυμηθείτε ένα πράγμα. Έφερε η Κυβέρνηση πριν από τον προϋπολογισμό ένα φορολογικό νομοσχέδιο. Μας είπε ότι για δεύτερη φορά φέρνει φορολογικό νομοσχέδιο πριν από τον προϋπολογισμό και αυτό θα ισχύσει για όλο το χρόνο. Μελετημένο! Προγραμματισμός της Κυβέρνησης! Και ξαφνικά αρχίζουν οι ταλαντώσεις του χρηματιστηρίου, και ενώ ψηφίζοταν άλλο, άσχετο, νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, έφερε δύο σελίδες τροπολογίας ο κ. Παπαντωνίου για το φορολογικό σύστημα του χρηματιστηρίου.

Τι εκσυγχρονιστική Κυβέρνηση είναι αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οποία δεν γνωρίζει, όταν ολοκληρώνει τη φορολογική της πολιτική, τι θα κάνει με το χρηματιστήριο και το φέρνει με τροπολογία αμέσως μετά! Αυτό λέγεται φορολογική πολιτική ή λογική του guarda et pasa; Και γίνεται οικονομική πολιτική με αυτήν την ιδιομορφία;

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις παραλείψεις, το χειρότερο από πλευράς πολιτικής, είναι ότι καμία απολύτως ενημέρωση του επενδυτικού κοινού δεν υπήρχε τις ώρες που γίνονταν αυτά που γίνονταν.

Αυτές είναι οι παραλείψεις, σε πολύ γενικές γραμμές. Έγιναν όμως πολλές απaráδεκτες ενέργειες. Είναι όλες οι ενέργειες εκείνες με τις οποίες έλυσαν τα φρένα του χρηματιστηρίου, έλυσαν τα φρένα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Με ποια έννοια τα έλυσε όμως;

Ενώ η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και το χρηματιστηριακό σύστημα θα έμοιαζε π.χ. με ένα αυτοκίνητο που κάνει έναν αγώνα δρόμου για να πάει προς τα εμπρός, να τρέξει, αντί να του φτιάξουν ο κ. Παπαντωνίου και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς την εξωτερική του δομή για να γίνει δυνατό να επιτύχουμε τις ταχύτητες που θέλουμε, αντί να του ενισχύσει τη μηχανή, το έβαλε στον κατήφορο, έλυσε τα φρένα και το άφησε να τρέχει. Γιατί το έκανε αυτό; Θα σας πω γιατί.

Όλες οι εγγυήσεις που υπήρχαν για να ξέρουν ποια είναι η αξιοπιστία μιας εταιρείας, όταν έμπαινε μέσα, χάθηκαν. Χάθηκαν π.χ. οι εγγυήσεις που ίσχυαν έξι ολόκληρα χρόνια, ότι έπρεπε να έχει δημοσιεύσει προηγουμένως πέντε ισολογισμούς κερδοφόρους, για να είναι αξιόπιστη μια εταιρεία. Χάθηκε επίσης ο κανόνας, σύμφωνα με τον οποίον έπρεπε να έχει δημοσιεύσει δύο ισολογισμούς, από τους οποίους να προκύπτει ότι έχει τουλάχιστον τέσσερα δισεκατομμύρια ίδια κεφάλαια για την κύρια αγορά και ένα για την παράλληλη. Χάθηκε ο κανόνας που έλεγε ότι μία εταιρεία θα πρέπει, για να μπει στο χρηματιστήριο, να αντλήσει κεφάλαια είτε από είσοδο στο χρηματιστήριο είτε από αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, με αναλογία ίδιων κεφαλαίων και

αντλούμενων 1 προς 1,5.

Και δεν είναι μόνον αυτό, είναι όλα αυτά που σας είπα προηγουμένως. Μετοχοποιήσεις με τον τρόπο που έγιναν. Ο τρόπος που λειτουργήσε η Ολυμπιακή Αεροπορία. Και το κυριότερο, για να καταλάβετε πώς λειτουργεί το χρηματιστήριο: Θα έλθει κι εδώ στη Βουλή και θα είστε υπόλογοι κι εσείς, γιατί εμείς φυσικά δεν θα το ψηφίσουμε. Τροπολογία με την οποία θα καλείται η Βουλή των Ελλήνων, να κυρώσει με νόμο σύμβαση που έγινε, χωρίς εμείς να το γνωρίζουμε, περί χρηματιστηριακών συναλλαγών. Πότε έγινε αυτό το πράγμα στην ιστορία του Κοινοβουλίου; Επιτέλους!

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ : Εκ των υστέρων!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Θα γίνουμε δηλαδή εμείς "κολυμβήθρα του Σιλβάμ" για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές;

Τελειώνω λέγοντάς σας, κύριε Παπαντωνίου, μη μιλάτε για δηλώσεις. Οι δηλώσεις είναι εδώ, τις καταθέτω αυτήν τη στιγμή όλες όσες είχατε κάνει, για να μένουν για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο της του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ξεχάσατε να μας πείτε για όλες εκείνες τις δηλώσεις, όταν λέγατε ότι όλοι θα βγουν κερδισμένοι. Όταν λέγατε ότι έχει ημερομηνία λήξης ο εκνευρισμός στο χώρο του χρηματιστηρίου και η λήξη αυτή είναι η 9η Απριλίου. Εσείς τα λέγατε. Είπατε ότι ο κ. Καραμανλής πήγε την ίδια περίοδο και είπε ότι θα πάει καλά. Τι θέλατε να πάει να πει ο άνθρωπος; Να λέτε μετά, "μα υπονόμειστε";

Εκτός αν θέλετε να δεχτούμε ότι καταφέρατε να πείσετε ακόμα και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι όλα πήγαιναν τόσο πολύ καλά! Καταλαβαίνατε όμως το μέγεθος της ευθύνης σας, αν καταφέρατε αυτά τα πράγματα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν δηλαδή καταφέρατε να παραπλανήσετε γενικότερα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και την κορυφή του πολιτικού κόσμου, τι να καταλάβει ο μικροεπενδυτής;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ένα θα σας πω μονάχα και τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Την πρόταση μομφής την κάναμε όχι για να αποκομίσουμε οφέλη αλλά για να έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας ότι σας θέτουμε προ των ευθυνών σας. Να γίνει η συζήτηση, να καταλάβετε τις ευθύνες σας και να πάρετε τα μέτρα.

Είχε δε και ένα καλό η συζήτηση. Αν ανέβηκε το χρηματιστήριο αυτές τις δύο ημέρες, αν δεν ανέβηκε από τίποτε άλλο τουλάχιστον είναι για τον απλό λόγο ότι καταλαβαίνει το επενδυτικό κοινό ότι κάποιος σας ελέγχει, η Νέα Δημοκρατία. Και πρέπει κάτι να κάνετε και περιμένει ότι κάτι θα το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Σας παρακαλώ, τελειώστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Αυτός είναι ο λόγος. Αλλά πάντως, κύριε Παπαντωνίου, και αν πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης, που μάλλον θα την πάρετε, έχετε μια ευκαιρία να περισώσετε το κύρος σας. Παραιτηθείτε για το καλό το δικό σας, της Κυβέρνησης και του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας ο κ. Παπαδόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ από χθες τις συζητήσεις και θα προσπαθήσω με έναν πολύ νηφάλιο τρόπο να προσεγγίσω το θέμα το οποίο αποτελεί αντικείμενο της πρότασης δυσπιστίας που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, με έναν τόσο πιστεύω με τουλάχιστον από πλευράς μου αντικειμενικό τρόπο, αλλά υπεύθυνο και με την ιδιαίτερη ευαισθησία την οποία απαιτεί το συγκεκριμένο θέμα χωρίς τους αγχωτικούς καταγγελτικούς, αντιπολιτευτικούς λόγους, οι οποίοι νομίζω ότι

είναι ένα θέμα το οποίο δεν αφορά τις πτέρυγες μόνο της Βουλής αλλά αφορά όλο τον ελληνικό λαό. Και πρέπει τουλάχιστον να δώσουμε στον ελληνικό λαό να καταλάβει πώς ακριβώς αυτό το πράγμα εξελίχθηκε και πρόκειται να εξελιχθεί, γιατί αυτό απαιτεί από εμάς όλους συνολικά σήμερα η ελληνική κοινωνία.

Για να μπορέσουμε όμως καλύτερα να επιμερίσουμε τις πολιτικές ευθύνες για την πορεία του χρηματιστηρίου πρέπει, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθούμε αναγκαστικά και σε άλλους εξωπολιτικούς παράγοντες που έχουν επιδράσει στην απότομη άνοδο κατά το 1999 αλλά και στην εξίσου απότομη πτώση και φθορά κατά το 2000. Αυτοί οι παράγοντες είναι η πορεία των χρηματιστηρίων διεθνώς, έστω και αν δεν έχουν άμεση επίδραση στην περίπτωσή μας οι εκπεφρασμένες απόψεις και προσδοκίες παραγόντων της οικονομικής και χρηματιστηριακής αγοράς και των μέσων μαζικής επικοινωνίας και βεβαίως και η συμπεριφορά του πολιτικού κόσμου συνολικά κατά την ίδια περίοδο.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά: Είναι γεγονός πως με την έναρξη της δραχμής στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών το Μάρτιο του '98 το ελληνικό χρηματιστήριο αφυπνίστηκε και άρχισε μια πορεία σταθερής ανόδου προεξοφλώντας όλο και περισσότερο την έναρξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η τάση αυτή υπενθυμίζω ακατάπηκτα την άνοξη του '99 λόγω του πολέμου στο Κοσσυφοπέδιο για να συνεχιστεί αμέσως μετά τη λήξη του με εκρηκτικούς πλέον ρυθμούς προς τα παράλογα επίπεδα των 6.400 μονάδων το Σεπτέμβριο του '99.

Πολλοί υποπεύονταν εκείνη την περίοδο πως η πορεία αυτή ήταν υπερβολική και εμπεριείχε τεράστιους κινδύνους. Ελάχιστα όμως το εξεδήλωσαν δημοσίως. Είναι άλλωστε γνωστό πως η κεφαλαιαγορές πάντα κινούνται με υπερβολές είτε προς τα πάνω είτε προς τα κάτω όταν κάνουν τις λεγόμενες διορθωτικές κινήσεις.

Πέραν αυτού οι ανάλογες χρηματιστηριακές κινήσεις λόγω ένταξης στην ΟΝΕ είχαν γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και έχει ειπωθεί αυτό και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και απ' όλους και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και βεβαίως είναι χρήσιμο να θυμόμαστε τα παραδείγματα της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας. Και αυτά στη συλλογιστική μου γι' αυτά που θα ακολουθήσουν παρακάτω για επιχειρηματολογία η οποία τουλάχιστον μέχρι σήμερα δεν ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Υπενθυμίζω απλώς ότι στις αρχές του '97 μέχρι το '98 οπότε ελήφθη η απόφαση για τον πρώτο κύκλο χωρών που θα συμμετείχαν στην ΟΝΕ ο ιταλικός δείκτης σημείωσε 160% άνοδο και κατά τους τέσσερις μήνες που ακολούθησαν την απόφαση της ένταξης ο ιταλικός δείκτης έκανε διορθωτική κίνηση της τάξης του 36%.

Τις ίδιες ακριβώς περιόδους -ανάλογες κινήσεις υπενθυμίζω απλώς για να βοηθήσουν την παρακάτω συλλογιστική όπως σας είπα- ήταν: Στην Ισπανία 145% προς τα πάνω με επακόλουθη διόρθωση της τάξης του 37%. Έχουν ενδιαφέρον για μας οι διακυμάνσεις του πορτογαλικού δείκτη, γιατί αντανακλούν τις αδυναμίες μας πιο ανώριμης αγοράς όπως εμείς. Ήταν ακόμη πιο βίαιες. Ανέβηκε κατά 200% κάνοντας μετέπειτα διόρθωση 42%.

Εξετάζοντας λοιπόν τις κινήσεις του δείκτη της Σοφοκλέους τουλάχιστον κατά την περίοδο της τρελής του κούρσας μεταξύ Μαρτίου 1998, Σεπτεμβρίου 1999 η άνοδος κατά 260% περίπου δεν διαφέρει ποιοτικά και πολύ από αυτή που παρατηρήθηκε σε άλλες μεσογειακές χώρες εν όψει της ένταξής τους στην ΟΝΕ. Βγαίνοντας μάλιστα από ένα παρατεταμένο λήθαργο έξι χρόνων μεταξύ 1991-1997 όπου ο δείκτης κυμαινόταν ανάμεσα στις 700 και 1000 μονάδες η βίαιη κίνησή του ήταν ενδεικτική και της έλλειψης -και να το παραδεχθούμε και όχι να ξεχνάμε και μόνο να αποδίδουμε ευθύνες και να μην αναγνωρίζουμε ευθύνες μιας τρέλας η οποία ήταν διαχυμένη και που πολλές φορές την πυροδοτήσαμε και εμείς στην ελληνική κοινωνία, αλλά ενυπήρχε γιατί ήταν έτσι συγκροτημένη η οικονομική συμπεριφορά πενήντα ολόκληρα χρόνια στην πατρίδα μας- εξοικείωσης του επενδυτικού κοινού σε καταστάσεις απότομων διακυμάνσεων.

Ψάχνοντας λοιπόν κάποιος να εντοπίσει κάποιες ιδιαιτερότητες στην πορεία της Σοφοκλέους σε σχέση με τις προαναφερθείσες μεσογειακές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούσε έτσι νηφάλια να παρατηρήσει τα εξής:

Πρώτον, η κίνηση της Σοφοκλέους ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε πολύ πιο πριν από ό,τι σε άλλες χώρες εάν πάρουμε σαν σημείο αναφοράς την ημερομηνία ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ. Προεξοφλήθηκαν στη χώρα μας με άλλα λόγια τα επερχόμενα οφέλη πολύ νωρίτερα και αυτό βεβαίως αποτελεί ένα στοιχείο της ελληνικής υπερβολής.

Δεύτερον, κατά το τελευταίο πεντάμηνο της τρελής κούρσας του 1999 παρασύρθηκαν πολλοί άνθρωποι οι οποίοι μέχρι τότε δεν είχαν σχέση με το χρηματιστήριο να τοποθετήσουν τις αποταμιεύσεις τους σε μετοχές. Σε πολλές όμως δυστυχώς περιπτώσεις ο υπερενθουσιασμός οδήγησε πολλούς σε εκποίηση περιουσιακών στοιχείων ή ακόμη και σε πολύμορφους δανεισμούς προκειμένου να προλάβουν το τρένο της Σοφοκλέους για το παράδεισο!

Αυτό δυστυχώς -και πρέπει να το πούμε- αποτελεί και το βασικό πολιτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση και που προσπαθεί να εκμεταλλευθεί τόσο ωμά η Αντιπολίτευση.

Το τρίτο στοιχείο αφορά στη διάρκεια της λεγόμενης διόρθωσης. Ενώ σε άλλες χώρες η κατάσταση ομαλοποιήθηκε μέσα σε λίγους μήνες, η πτωτική πορεία της Σοφοκλέους διαρκεί πάνω από δεκαπέντε μήνες βάζοντας σε μεγάλη δοκιμασία τους μικροεπενδυτές και αυτούς που τοποθετήθηκαν με δανεισμό.

Πριν όμως εξετάσουμε τις ιδιαιτερότητες της πτώσης ας μείνουμε για λίγο στην περίοδο του ενθουσιασμού ή της μανίας -που λένε οι οικονομολόγοι- για να εξετάσουμε και άλλες συμπεριφορές. Στην Αμερική -είναι γνωστό το παράδειγμα- την κοίτιδα του καπιταλισμού οι τραπεζίτες λένε πως όταν ο λούστρος την ώρα που σου γυαλίζει τα παπούτσια σου λείει τι μετοχές πρέπει να αγοράσεις, τότε είναι η ώρα να βγεις από το χρηματιστήριο. Αυτό σημαίνει απλά πως όταν ο οποιοσδήποτε βιοπαίστης ή μικροεπενδυτής έχει κάνει τις τοποθετήσεις του, τα αποθέματα ρευστότητας που θα σηκώσουν παραπέρα τις τιμές των μετοχών έχουν εξαντληθεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Για να το χαρακτηρίσω ακόμα πιο ωμά οι τελευταίοι που συνήθως είναι και οι πολλοί δίνουν την ευκαιρία στους επαγγελματίες να πουλήσουν και να ρευστοποιήσουν τα κέρδη τους.

Το γεγονός λοιπόν ότι το καλοκαίρι του 1999 χίλιες διακόσιες ΕΛΔΕ άνοιγαν περίπου δέκα χιλιάδες κωδικούς την ημέρα, το φαινόμενο ήταν απόλυτα φυσιολογικό μέσα στην αρνητικότητα του και έπρεπε να ήταν και προειδοποιητικό για την επερχόμενη πτώση. Δεν είναι δε δυνατόν να σκεφθώ και δεν μπορεί να σκεφθεί και κανείς πως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που προανέφερα οι εκρηκτικές τάσεις που σημειώθηκαν οφειλόνταν μόνο σε τοποθετήσεις των εκεί θεσμικών ή επαγγελματιών επενδυτών. Εξάρσεις τιμών αυτής της τάξης μεγέθους απαιτούν ενέσεις ρευστότητας που μόνο οι πολλοί μικροεπενδυτές μπορεί να προσφέρουν μέσα στη δίνη του ενθουσιασμού.

Το γεγονός, λοιπόν, ότι η πτώση του χρηματιστηρίου εγκλωβίζει και δημιουργεί προβλήματα στους απονήρευτους μικροεπενδυτές, δεν θεωρώ ότι αποτελεί κάποια ελληνική ιδιαιτερότητα, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι δεν μας προβληματίζει το ότι συνέβη και στη χώρα μας.

Θα ήμουν ο πρώτος που θα αναλάμβανε τις πολιτικές ευθύνες που μας αναλογούν. Οφείλω όμως να καταγγείλω και την υποκρισία των μνημών της ελεύθερης αγοράς, οι οποίοι σήμερα προσποιούνται πως αυτά τα φαινόμενα δεν έχουν να κάνουν με τη χρηματιστηριακή λογική, αλλά είναι αποκλειστικά προϊόν κακής διακυβέρνησης της οικονομίας και της χώρας.

Την εποχή που η Σοφοκλέους προεξοφλούσε τη θετική προοπτική της ελληνικής οικονομίας με τις όποιες υπερβολές, η Αξιοματική Αντιπολίτευση προσπαθούσε να αποσυνδέσει την επιτυχία της οικονομικής πολιτικής από το χρηματιστήριο λέγοντας πως η μακροοικονομική πρόοδος ήταν αποτέλεσμα δημιουργικής λογιστικής και πως η άνοδος του χρηματιστηρίου αντανάκλασε κυρίως τη δημιουργικότητα του ιδιωτικού τομέα.

Τότε οι υγιείς επιχειρήσεις -ελέγγο- αντλούσαν φθηνά κεφάλαια χάριν των ειδικών τους χαρισμάτων.

Τώρα που αποδείχθηκε πως τεράστια ποσά αντλήθηκαν καταχρηστικά και πολλές μετοχές ήταν απλές "φούσκες", απότομα συνδέουν την κατάρρευση του δείκτη με την οικονομική πολιτική και προσπαθούν να αμαυρώσουν τις επιτυχίες της Κυβέρνησης στον τομέα της οικονομικής πολιτικής με την υπερβολική πτώση της Σοφοκλέους.

Αυτή η μετατόπιση του κέντρου βάρους στην ερμηνεία των γεγονότων είναι αρκετά ενδεικτική για την παρατηρούμενη σήμερα υποκρισία. Είναι γεγονός πως η θεσμική θωράκιση της κεφαλαιαγοράς δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί κατά την περίοδο του οργίου. Ο ενθουσιασμός της αγοράς ήταν ραγδαίος και ο δείκτης ανέβαινε με ρυθμούς ταχύτερους από αυτούς με τους οποίους προχωρούσε η οργάνωση των εποπτικών αρχών. Αυτό ίσως να αποτελεί και το δικό μας μέρος της ευθύνης.

Δεν μπορώ όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεχάσω τις προφητείες των ειδικών της αγοράς, οι οποίοι προέβλεπαν περαιτέρω άνοδο του δείκτη στις 7.500 μονάδες ή ακόμη στις 10.000 μονάδες. Και δεν μπορώ να ξεχάσω τα αναρίθμητα δημοσιεύματα για επερχόμενες συγχωνεύσεις, εξαγορές και όποια άλλα σενάρια που ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν, παρέσυναν όμως πολύ κόσμο να επενδύσει σε "φούσκες".

Χαρακτηριστικά όταν ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος και άλλοι εκπρόσωποι των εποπτικών αρχών επεξεύρεσαν να προειδοποιήσουν, μετά τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και στην περίοδο πριν αρχίσει η "μέθη", για τις υπερβολές το -καλοκαίρι του 1999, δέχθηκαν ομοβροντίες από πυρά εξοργισμένων παραγόντων της αγοράς αλλά και της Αντιπολίτευσης για την ανάμειξή τους στην πορεία των αγορών.

Βόλευε, φαίνεται, ακόμα η αντίληψη ότι οι αγορές ξέρουν καλύτερα και ότι μέσω αυτών όλος ο κόσμος θα φάει με χρυσά κουτάλια. Σήμερα όμως βολεύει να διαχέεται η αντίληψη ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας παρέδωσε τις χιλιάδες μικροεπενδυτών στην παγίδα της "φούσκας".

Εγώ θα υπενθυμίσω το εξής παράδειγμα: Ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος ήταν και εισηγητής το Σεπτέμβριο μη κινούμενος στο τότε πνεύμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, που πυροδοτούσε και δεν προστάτευε, όπως επιχειρεί σήμερα δήθεν να κάνει, έκανε πρόταση να επιβληθεί φόρος 15% επί των βραχυχρόνιων διαπραγματεύσεων στο χρηματιστήριο, προκειμένου να ανακοπεί η τάση κερδοσκοπίας. Το θυμάμαι, διότι το υιοθέτησα σε άρθρο μου στο "ΒΗΜΑ". Τότε ο κ. Αλογοσκούφης απεδοκίμασε από το κόμμα του με επίσημη ανακοίνωση του γραφείου Τύπου της Νέας Δημοκρατίας.

Το υπενθυμίζω αυτό γιατί σε πολλές προσεγγίσεις υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που δεν θυμούνται, γιατί δεν μπορούν τώρα να προσδιορίσουν συμπεριφορές, επειδή ένα πολιτικό και ένα ουσιαστικό θέμα υπάρχουν και πρέπει να το εκμεταλλευτούμε.

Σε σχέση με τις δηλώσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Πρωθυπουργού, εγώ κύριοι συνάδελφοι νομίζω ότι ένα από τα βάρη που έχουμε, της αξιοπιστίας, είναι η επίκληση αυτού του επιχειρήματος: Θα υπενθυμίσω ότι στα μέσα της προηγούμενης δεκαετίας ο μεγάλος "γκουρού" των διεθνών κεφαλαιαγορών, ο πρόεδρος της κεντρικής τράπεζας της Αμερικής ο Γκρίσπαν, σε μια περίφημη ομιλία του για την πορεία της Γουόλ Στρίτ προειδοποίησε για μη ορθολογική υπερβολή όταν ο δείκτης Ντάου Τζόουνς περνούσε τις 6.500 μονάδες.

Από τότε ο δείκτης συνέχισε στις 11.000 μονάδες και σήμερα εξακολουθεί να είναι στο επίπεδο των 10.800 μονάδων. Αυτό είναι ίσως ενδεικτικό για το ότι ακόμα και οι πιο έγκυροι παρατηρητές αυτών των αγορών μπορούν να πέσουν έξω σε προβλέψεις δεικτών.

Θα αναφέρω ένα άλλο παράδειγμα. Ο ίδιος ο Greenspan πριν ενάμιση περίπου χρόνο, εξομνώντας την προοπτική της λεγόμενης νέας οικονομίας, όταν ο δείκτης Νάσντακ ήταν στις τέσσερις χιλιάδες διακόσιες μονάδες, προέβλεπε περαιτέρω κούρσα του δείκτη. Όντως ο δείκτης έτρεξε δύο-τρεις μήνες φτάνοντας στις 4600 μονάδες γυρίζοντας μετά σε πτωτική πορεία και κλείνοντας στις 2200 μονάδες στο τέλος του προηγούμενου έτους. Κανείς όμως δεν αμφισβήτησε το κύρος του κ. Greenspan, πα-

ρά την πτώση του Νάσντακ κατά 52% μέσα σε λίγους μήνες, όπως και κανείς από αυτούς που βγήκαν από το δείκτη Dow Jones στις 6.500 μονάδες δεν τον κατηγορήσε για διαφυγότα κέρδη της τάξεως του 60%. Εξακολουθεί να απολαμβάνει το κύρος του Νέστωρα των διεθνών κεφαλαιαγορών.

Ένα πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί ο δείκτης της λεγόμενης νέας αγοράς της Γερμανίας που επικαλέστηκε ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Το Μάρτιο του 2000 ήταν 8500 μονάδες και στο τέλος του έτους έκλεισε στις 2500 μονάδες περίπου, σημειώνοντας πτώση 70% μέσα σε οκτώ μήνες. Ουδείς όμως δημιούργησε πολιτικό θέμα στη Γερμανία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να θίξω την ιδιαιτερότητα σε αυτό που προανέφερα και που αφορά τη διάρκεια της διάρθρωσης της Σοφοκλέους σε αντιδιαστολή με τα παραδείγματα των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου. Μετά το πάρτι του 1999, ήταν φυσικό η Σοφοκλέους να κάνει διορθωτική κίνηση. Δυστυχώς, όμως, η κίνηση αυτή συνέπεσε χρονικά με τη διεθνή παρατηρούμενη παρατεταμένη πτωτική πορεία των χρηματιστηρίων των αναδυόμενων αγορών, στις οποίες ακόμα είμαστε τυπικά ενταγμένοι.

Ενδεικτικά αναφέρω πως το χρηματιστήριο της Ταϊλάνδης μέσα στο 2000 έχασε πάνω από 45%, ενώ της Νότιας Κορέας 77%. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, όντας ενταγμένοι στην ίδια κατηγορία με αυτές τις χώρες, επηρεαζόμαστε αυτόματα, εφόσον οι ίδιοι οι dealers τοποθετούνται και στο δικό μας χρηματιστήριο. Επομένως η γενικότερη αποστροφή των ξένων θεσμικών επενδυτών προς τις αναδυόμενες αγορές, που επικρατεί εδώ και δεκαπέντε μήνες, έχει επιδράσει αρνητικά και στις τοποθετήσεις τους στη Σοφοκλέους. Ακόμη χειρότερα. Γνωρίζουμε ότι από πλευράς ταξινόμησης στα dealing rooms των διεθνών τραπεζικών οίκων βρισκόμαστε σε ένα μεταβατικό στάδιο, όπου βγαίνουμε από τις ομάδες που διαπραγματεύονται τις εναντιούμενες αγορές και μέχρι το Μάιο θα μας αναλάβουν οι ομάδες που κάνουν τοποθετήσεις στις ώριμες αγορές. Βρεθήκαμε λοιπόν αυτή τη στιγμή ανάμεσα στις καρέκλες των dealers και δεν ακουμπάμε πουθενά. Πιστεύω πως η επίσημη ένταξή μας στις ώριμες αγορές στα τέλη Μαΐου θα σηματοδοτήσει ένα νέο σημείο εκκίνησης για τις τοποθετήσεις των ξένων θεσμικών επενδυτών, τονώνοντας έτσι τη ζήτηση των καλών μετοχών στη Σοφοκλέους. Αυτό άλλωστε συνέβη και με τη ζήτηση των ελληνικών ομολόγων, αποδεικνύοντας πως η εικόνα των ξένων θεσμικών επενδυτών για την προοπτική της ελληνικής οικονομίας είναι θετική. Απομένει να δείξουμε ότι και το πολιτικό μας σύστημα είναι συμβατό με τους κανόνες της ανοικτής οικονομίας και μιας ώριμης και αξιόπιστης χρηματιστηριακής αγοράς. Τα ξένα κεφάλαια θα εισρεύσουν μόνο αν γνωρίζουν πως υπάρχει σιβερή εγχώρια επενδυτική βάση. Αν όμως εμείς οι ίδιοι πείσουμε τους εγχώριους επενδυτές πως είναι θύματα στημένων παιχνιδιών και πολιτικής πλάνης, καλλιεργούμε μια μοιρολατρική αντίληψη που υποσκάπτει την υγιή επενδυτική συμπεριφορά.

Για το καλό λοιπόν των μικροεπενδυτών και για τον περιορισμό των κοινωνικών προβλημάτων, που ανέκυψαν από τις όποιες ατέλειες στη λειτουργία του θεσμού κατά το πρόσφατο παρελθόν, επιβάλλεται η εκτόνωση της πολιτικής αντιπαράθεσης στο θέμα του χρηματιστηρίου και η προσήλωσή μας στην καλή λειτουργία του θεσμού, αν είμαστε υπεύθυνοι.

Τελειώνοντας θέλω να θίξω και ένα άλλο θέμα που μας βοηθάει να ερμηνεύσουμε τις προβέσεις της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Αν η Αξιοματική Αντιπολίτευση πιστεύει πως το ελληνικό χρηματιστήριο αυτήν τη στιγμή είναι υπερβολικά απαξιωμένο, τότε θα όφειλε να τονίζει την παροδικότητα των προβλημάτων και θα συνιστούσε υπομονή, εφόσον οι τιμές των μετοχών προβλέπεται να ακακάμψουν.

Ανοίγοντας όμως ένα τεράστιο πολιτικό θέμα γύρω από την απαξίωση των μετοχών πιστεύει πως θα αντλήσει πολιτικά οφέλη, είτε γιατί δεν προβλέπει είτε γιατί δεν επιθυμεί ανάκαμψη των μετοχών, πράγμα που δεν θέλω να πιστέψω και δεν πιστεύω.

Αν λοιπόν η Αντιπολίτευση πιστεύει πως η σημερινή τιμολόγηση είναι σωστή, τότε, κύριοι συνάδελφοι, γεννάται το ερώτη-

μα γιατί δεν προειδοποίησε η ίδια τους επενδυτές κατά την περίοδο της κούρσας των τιμών, αντίθετα αποτρέποντας κινήσεις από τον ίδιο τον υπεύθυνο στα οικονομικά της τον κ. Αλογοσκούφη. Αν πάλι δεν είναι σωστή, τότε προς τι η καταστροφολογία και η καλλιέργεια αρνητικού κλίματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα μου επιτρέψετε να κάνω και εγώ κάτι το οποίο δεν είναι πολιτικά επιτρεπτό σε σχέση με το χρηματιστήριο. Η χώρα μας είναι μια χώρα -το έχουμε πει- του εκκρεμούς. Τον Αύγουστο- Σεπτέμβρη του 1999 ήταν στη μία άκρη, τώρα βρίσκεται στην άλλη άκρη. Η ελληνική οικονομία τα κακά τα έχει πίσω, τα καλά τα έχει μπροστά και το χρηματιστήριο θα ισορροπήσει. Αυτό είναι απόλυτα βέβαιο.

Γι' αυτό λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς από εμάς δεν είναι δύσπιστος ούτε εδώ στη χώρα μας ούτε στο εξωτερικό για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και κανείς δεν είναι δύσπιστος, κύριε Υπουργέ, ούτε για την πορεία του χρηματιστηρίου, αλλά επιτέλους να υπάρχει ένας ορθολογισμός και να μην αποτελεί αντικείμενο μιας φρικαλέας πολλές φορές πολιτικής και ανίερης εκμετάλλευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ορέστης Κολοζώφ έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε -και δεν είναι η πρώτη φορά- τον κύριο Υπουργό να υπογραμίζει το γεγονός ότι η οικονομία μας πάει καλά. Εμείς το έχουμε πει πολλές φορές και σε αυτήν την Αίθουσα και έξω από αυτήν ότι όντως η οικονομία μας πάει καλά, αλλά πάει καλά για την πλουτοκρατία. Ο λαός μας υποφέρει.

Αυτή η κατάσταση είναι το αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης οικονομικής πολιτικής που ασκήθηκε τα τελευταία χρόνια και που απορρέει από την υλοποίηση των κατευθύνσεων που αποφασίστηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το κυνήγι των δεικτών για την ένταξη στην ΟΝΕ, οι αναδιαρθρώσεις που προωθούνται στην ελληνική οικονομία, γενικότερα στην ελληνική οικονομία είχαν σαν συνέπεια να αξυνθούν παραπέρα τα προβλήματα των εργαζομένων.

Μπροστά στα μάτια μας συντελείται μια μεγάλη πόλωση της ελληνικής κοινωνίας. Οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι.

Έχουν αποδεχθεί αυτούς τους προσανατολισμούς η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και η Νέα Δημοκρατία και στηρίζουν αυτή τη πολιτική. Είναι δύο κύριες πολιτικές δυνάμεις στη χώρα μας που έχουν δεσμευθεί να προωθήσουν τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτοί διαμορφώθηκαν στην πορεία από το Μάαστριχτ ως τη Νίκαια.

Οι διαφορές που έχουν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ πρέπει να αναζητηθούν όχι στους άζονες αυτής της πολιτικής, οι οποίοι ταυτίζονται πλήρως, αλλά σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την τακτική υλοποίησης αυτών των στόχων. Έτσι στα ζητήματα αναδιαρθρώσεων κανένας από τους δύο, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, δεν διαφωνεί για την αναγκαιότητα προώθησής τους. Οι διαφωνίες αφορούν στον τρόπο και τους ρυθμούς υλοποίησης αυτών των στόχων.

Οι ιδιωτικοποιήσεις γίνονται με την σύμφωνη γνώμη και των δύο. Κανένας δεν διαφωνεί σε αυτόν το στόχο και μάλιστα υπερθεματίζουν. Ακούσατε τον κύριο Υπουργό να απαντάει στη Νέα Δημοκρατία λέγοντας "πώς, κάναμε είκοσι ιδιωτικοποιήσεις". Και θα έλεγα εγώ ότι πράγματι έκαναν είκοσι ιδιωτικοποιήσεις τον τελευταίο καιρό. Η Νέα Δημοκρατία δεν πρόλαβε, έκανε πάρα πολύ λίγες.

Οι αναδιαρθρώσεις της αγροτικής οικονομίας τους βρίσκει σύμφωνους. Η συρρίκνωση που παρατηρείται στον αγροτικό τομέα είναι μέσα στους σχεδιασμούς που υπάρχουν και συμφωνούν και οι δύο προς αυτήν την κατεύθυνση.

Οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις προωθούνται με συμφωνία και των δύο κομμάτων, δεν διαφοροποιούνται πάνω σ' αυτά τα ζητήματα. Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα βρίσκουν και τους δυο σύμφωνους.

Βλέπετε πως μεθοδικά, από Νέα Δημοκρατία σε ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο

ένας νόμος συμπληρώνει τον άλλο μέχρι την πλήρη ανατροπή αυτού του συστήματος. Τα δύο κόμματα είναι οι πρωταγωνιστές της δημιουργίας του δικομματικού συστήματος που ζούμε εδώ στην πατρίδα μας. Έχουν μοιράσει τους ρόλους τους. Εναλλάσσονται τότε ο ένας στην Κυβέρνηση τότε ο άλλος στην Αντιπολίτευση.

Η διαπάλη μεταξύ τους αφορά τον καταμερισμό, δηλαδή ποιος θα έχει το πάνω χέρι στη διαχείριση αυτού του συστήματος. Και η αντιπαράθεση είναι σκληρή, είναι βίαιη πολλές φορές και τη βλέπουμε. Αλλά η αντιπαράθεση γίνεται σε δευτερεύοντα ζητήματα.

Η Κυβέρνηση σήμερα επαίρεται ότι σ' αυτήν της την προσπάθεια πέτυχε, έβαλε την Ελλάδα στην Οικονομική Νομισματική Ένωση. Και χθες ο Υπουργός μας έδωσε και τη μαρτυρία, την επανέλαβε και σήμερα στην ομιλία του, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ότι η οικονομία μας πάει καλά, ότι η άνοδος του ΑΕΠ θα είναι 5% και επομένως "χαράς ευαγγέλια", ότι τα επίπεδα του πληθωρισμού είναι χαμηλά.

Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω: ποιος πλήρωσε γι' αυτήν την ένταξη στην Οικονομική Νομισματική Ένωση; Το λέτε έμμεσα, όταν αναφέρεστε στον ελληνικό λαό και τις μεγάλες θυσίες που έκανε ο ελληνικός λαός, για να μπούμε στην Οικονομική Νομισματική Ένωση. Αλλά την ίδια στιγμή που ο ελληνικός λαός έκανε αυτές τις θυσίες, άλλοι θησαύριζαν ακριβώς από αυτήν τη διαδικασία ένταξης στην Οικονομική Νομισματική Ένωση και εναρμόνισης της οικονομίας μας προς την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιος πλήρωσε τα σπασμένα σε τελευταία ανάλυση και ποιος πληρώνει ακόμη αυτές τις αναδιαρθρώσεις; Ποιο είναι το τίμημα των ιδιωτικοποιήσεων; Η οικονομία μας βεβαίως πάει καλά. Πάει καλά όμως μόνο για όσους έχουν, για τους πλουτοκράτες, όχι για τον ελληνικό λαό.

Η ανεργία είναι στο 12,4% και τα συνδικάτα την ανεβάζουν πολύ παραπάνω. Το επίπεδο φτώχειας, έχουμε τόση αύξηση του ΑΕΠ, 5% σε κάθε χρόνο μας λένε. Δεν το αμφισβητούμε, αλλά πως μοιράζεται αυτό; Που πάει αυτή η αύξηση του πλούτου στη χώρα μας; Την ίδια στιγμή που έχουμε αυτήν την αύξηση του πλούτου, έχουμε συγχρόνως αύξηση της φτώχειας σ' αυτήν εδώ τη χώρα, χωρίς να μετράμε μετανάστες που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία, λειτουργούν στην ελληνική κοινωνία, συμβάλλουν στην ελληνική οικονομία και μετριοούνται στην ελληνική οικονομία, αν θέλουμε να έχουμε πραγματικούς αριθμούς.

Πώς συμβαίνει αυτό; Να έχουμε αύξηση του πλούτου και αύξηση της φτώχειας. Ο μόνος τρόπος που εγώ καταλαβαίνω είναι ότι ο πλούτος συσσωρεύεται σε λίγους και οι πολλοί χάνουν και η θέση τους συνεχώς υποβαθμίζεται στην ελληνική κοινωνία. Την ίδια περίοδο μεγάλωσε ο βαθμός εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Μιλάμε για αύξηση της παραγωγικότητας. Αλλά πρόκειται για αύξηση πραγματικά της παραγωγικότητας ή μέσα εκεί κρύβεται και η αύξηση της εκμετάλλευσης, της εντατικοποίησης της δουλειάς; Τον τελευταίο καιρό, η ασυδοσία στους τόπους εργασίας έχει μεγαλώσει. Κυριαρχεί η τρομοκρατία μέσα στους τόπους δουλειάς. Αυτά είναι αποτέλεσμα ακριβώς αυτής της πολιτικής που εφαρμόζεται αυτά τα χρόνια και της ασυδοσίας που έχουν αυτοί που κερδίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πώς πάει η οικονομία δεν είναι θέμα κάποιου Υπουργού, είναι θέμα επιλογής που έχει κάνει συνολικά η Κυβέρνηση.

Ο Υπουργός υλοποιεί. Υλοποιεί μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, που του έχει δώσει η Κυβέρνηση. Πιστεύω ειλικρινά, και το έχω πει και άλλες φορές και ισχύει και για έναν Υπουργό των Εξωτερικών και αν άλλαζε και να ερχόταν ένας της Νέας Δημοκρατίας, το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθεί δεν είναι διαφορετικό. Μπορεί κάποια λεπτομέρεια να έχει, κάποιους ρυθμούς διαφορετικούς εδώ κι εκεί αλλά ο άξονας που θα κινηθεί, τα αποτελέσματα που θα έχουμε θα είναι περίπου τα ίδια.

Οι αγρότες: Θα ήταν διαφορετική η τύχη των αγροτών, αν αντί να έχουμε κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχαμε κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας; Δεν θα ήταν προς την κατεύθυνση που πάει σήμερα

η προσπάθεια; Γιατί όχι, κύριοι συνάδελφοι; Γιατί όχι; Όταν ο στόχος που υπάρχει είναι να πάει η οικονομία η αγροτική στο 5%, γιατί; Πώς θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος -μπορείτε να μου πείτε- αν δεν υλοποιηθεί αυτό το ξεκλήρισμα των αγροτών; Θα γίνει με το γάντι; Αυτή είναι η αλλαγή, αυτή είναι η διαφορετικότητα; Ή θα αλλάξει μήπως η θέση των μικρομεσαίων, όπου κατά χιλιάδες κλείνουν τα καταστήματά τους κάτω από τον αμείλικτο ανταγωνισμό που έχουν από τις πολυεθνικές, που σήμερα διαρθρώνονται σ' όλο το έδαφος της χώρας μας και που ανταγωνίζονται το μικρό μπακάλικο, που νόμιζε ότι δεν πρόκειται να τον πειράξουν, θα έχει την πελατεία του. Όχι, δεν την έχει πια την πελατεία του ούτε ο μικρός μπακάλης.

Θα αλλάξει αυτό το πράγμα, αν θα έχουμε μια άλλη κυβέρνηση; Όχι, γιατί αυτή είναι η κατεύθυνση. Απελευθέρωση, κίνηση των κεφαλαίων, αυτό σημαίνει.

Οι εργάτες; Θα έχουν καλύτερη τύχη αυτοί που απολύονται από τις ιδιωτικοποιήσεις; Άλλωστε, είδαμε και όταν ήταν η Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση. Ποια ήταν τα μέτρα, που κινήθηκε η Νέα Δημοκρατία το 90-93; Δεν άνοιξε το δρόμο σ' αυτό που ύστερα έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δεν μπόρεσε να πάει σε τόσο βάθος που πήγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί; Γιατί οι αντιστάσεις ήταν μεγαλύτερες εκείνη την εποχή. Σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει αντιστάσεις, γιατί η Νέα Δημοκρατία συναινεί και υποστηρίζει. Αυτή είναι η πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί με την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη χώρα μας.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το κλίμα της επίθεσης του κεφαλαίου πρέπει να εντάξουμε και τις προσπάθειες, που γίνονται, ενίσχυσης του ελληνικού χρηματιστηρίου. Ασκήθηκε όλο αυτό το διάστημα μία πολιτική ενίσχυσης του χρηματιστηρίου. Σε αυτήν την προσπάθεια συμμετείχε φυσικά η Κυβέρνηση -ήταν ο πρωταγωνιστής-, αλλά και η Νέα Δημοκρατία συνέβαλε. Και δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά.

Το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, ως αγορά κεφαλαίου, είναι συστατικό στοιχείο της ωρίμανσης του καπιταλισμού. Εφόσον έχουμε αυτήν την πορεία δεν μπορούσε παρά και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να στηρίξουν αυτήν την πορεία. Το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών πέρασε την εφηβική του ηλικία. Μετά την ένταξη στη Ζώνη του Ευρώ, την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς κεφαλαίων, η ωρίμανση συνεπάγεται μέτρα, μέτρα που παίρνει αυτήν τη στιγμή το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέτρα εκσυγχρονισμού, που βαθμιαία προωθούν την εναρμόνιση της λειτουργίας του χρηματιστηρίου μας με τα άλλα χρηματιστήρια της Ευρώπης και τις ενώσεις των χρηματιστηρίων. Είναι αυταπάτη να πιστεύουμε ότι το χρηματιστήριο είναι τόπος αναδιανομής εισοδήματος υπέρ μεγάλων και μικρών επενδυτών.

Κατά τη γνώμη μας το χρηματιστήριο αποτελεί μηχανισμό συγκέντρωσης και συγκεντρωποίησης κεφαλαίου. Βασική του αρχή είναι ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός ή αυτό που ο λαός μας λέει "το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό". Αυτή είναι η λειτουργία του.

Αυτή η διαδικασία γίνεται φανερά αντιληπτή από τους πολλούς μόνο σε συνθήκες γενικής πτώσης ή χρηματιστηριακού κραχ, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης.

Η Κυβέρνηση με την πολιτική που άσκησε και που στηρίχτηκε σε αυτή την πολιτική από τη Νέα Δημοκρατία συνέβαλε με μία σειρά από ενέργειες στήριξης του χρηματιστηρίου, να εισέλθουν στο χρηματιστήριο ευρύτατα λαϊκά στρώματα, πέρα από τους κεφαλαιοκράτες. Μία σειρά από παράγοντες συνέβαλαν σε αυτό.

Κατ' αρχήν, η μείωση των επιτοκίων. Δεν ξέρω αν θυμάστε το πόσο επέμενε η Νέα Δημοκρατία στην πολιτική μείωσης των επιτοκίων και πόσες διαλέξεις έγιναν εδώ μέσα και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ που να εξηγούσαν τα αβαντάζ που θα έχουν οι αγρότες ή οι επαγγελματίες με τα δάνεια που παίρνουν και μία σειρά άλλοι που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει αυτήν τη στιγμή να αναφερθώ.

Η μείωση των επιτοκίων, αποταμιεύσεων ταμειευτηρίου, αποδόσεων κρατικών ομολόγων, όλα αυτά διευκόλυναν την είσοδο στο χρηματιστήριο ευρύτερων λαϊκών μαζών. Ακόμα η διασπορά των μετοχών, διασπορά που δεν έγινε με το φυσιολογικό τρόπο, αλλά που επιδιώχθηκε από τα πάνω. Θα ήθελα να ανα-

φέρω επίσης τα μπόνους από τις τράπεζες που δίνονται στους εργαζόμενους σε μετοχές. Όταν γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις, πληρώνονται σε μετοχές οι εργαζόμενοι. Ακόμα και η ΓΣΕΕ ζήτησε τη θεσμοθέτηση της διανομής των κερδών και διάθεσης μετοχών με μορφή του stock option από επιχειρήσεις προς τους εργαζόμενους.

Δημιουργήθηκε ένα κλίμα ευφορίας, ένα κλίμα όπου ενθάρρυνε όλο αυτό τον κόσμο, που βασικά είναι μικροί και μεσαίοι, να εμπλακούν στις διαδικασίες του χρηματιστηρίου χωρίς να είναι ώριμοι, χωρίς να ξέρουν πώς λειτουργεί το χρηματιστήριο, χωρίς να ξέρουν τι είναι το χρηματιστήριο, απλώς το ότι θα έχουν κέρδη, το ότι θα πολλαπλασιάσουν τα χρήματά τους. Είναι χιλιάδες αυτοί οι ανυποψίαστοι πολίτες.

Όλα αυτά έγιναν με τη σύμφωνη γνώμη και της Νέας Δημοκρατίας. Τα ενθάρρυνε η Νέα Δημοκρατία. Η κρατική παρέμβαση μέσω κρατικών χαρτοφυλακίων και η υποτίμηση της δραχμής συνέβαλαν οπωσδήποτε σε αυτήν την κατάσταση, στο να δημιουργηθεί αυτή η ευνοϊκή κατάσταση για την απότομη αύξηση του χρηματιστηρίου. Η προπαγάνδισή που έγινε συστηματικά της κερδοφορίας του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, δημιουργήσαν αυτήν την ευνοϊκή συγκυρία γρήγορης αύξησης, δυσανάλογα από τις πραγματικές αξίες που είχαν οι μετοχές. Όλο αυτό συνέβαλε στην αυταπάτη αυτών των ανθρώπων, των χιλιάδων μικρών επενδυτών ότι στο χρηματιστήριο έχει μόνο κέρδη και ότι πάμε στα σίγουρα να κερδίσουμε και να πολλαπλασιάσουμε τα χρήματά που θα επενδύσουμε εκεί πέρα.

Μπορούμε να πούμε, κατά τη γνώμη μας, πως για τη σημερινή κατάσταση στο χρηματιστήριο βεβαίως τη μεγαλύτερη ευθύνη έχει η Κυβέρνηση και φυσικά αυτός που χειρίστηκε τα ζητήματα, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ως διαχειριστής της συγκεκριμένης πολιτικής που ασκήθηκε.

Αλλά δεν είναι άμοιρη ευθυνών και η Νέα Δημοκρατία η οποία έχει το μερίδιό της σε αυτήν την ευθύνη, γιατί συνέβαλε, κατά τη γνώμη μας, ουσιαστικά στην προώθηση αυτής της πολιτικής. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φαινόμενο που δεν περιορίζεται μόνο στο χρηματιστήριο και σε μια σειρά άλλες λειτουργίες. Βρισκόμαστε σε ένα φαινόμενο στράγγισης των μεσaiών και φτωχών στρωμάτων από τα κεφάλαια αποταμίευσής τους, προiόν πολλών χρόνων εργασίας και κόπων, συνήθως κόπων μιας ολόκληρης ζωής. Σε αυτό συνέβαλαν και τα δύο κόμματα.

Εμείς στην πρόταση μομφής που κάνει η Νέα Δημοκρατία προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών δεν είμαστε σε θέση να ξεχωρίσουμε σε πολιτικό επίπεδο την ευθύνη του ενός από τον άλλον, αν δούμε συνολικά αυτήν την πορεία της οικονομικής πολιτικής στη χώρα μας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κακώς. Κακώς δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Και δεν μπορούμε να το ξεχωρίσουμε και προσπαθούμε να πείσουμε τον ελληνικό λαό ότι τον εμπαίζουμε σε ένα παιχνίδι δικομματικό αυτά τα δύο κόμματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα και εναλλάσσουν τους όρους αυτούς στους ρόλους τους.

Αν από τη μία μεριά είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση έχει την κύρια ευθύνη για την απόγνωση στην οποία βρέθηκαν χιλιάδες μικροεπενδυτές, άλλο τόσο είναι αλήθεια ότι και η Νέα Δημοκρατία έχει ευθύνες ανάλογες του ρόλου που παίζει στο δικομματικό σύστημα και της αποφασιστικής στήριξης που έδωσε σε όλη αυτήν τη διαδικασία. Ας μην κλαίτε τώρα για τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής.

Το ΚΚΕ, όπως και άλλοι πολλοί σοβαροί αναλυτές την εποχή εκείνη, προσπάθησαν να δώσουν την πραγματική εικόνα, το πώς λειτουργεί το χρηματιστήριο και να προστατεύσουν αυτόν τον κόσμο. Το ΚΚΕ έχει ήσυχη τη συνειδησή του. Προσπάθησε να ενημερώσει τους μικροκαταθέτες για την παγίδα που είχε στηθεί σε βάρος τους. Δυστυχώς η φωνή μας ή δεν έφθανε παντού τότε ή στο βαθμό που έφθασε φάνταζε εξωπραγματική μπροστά στον πυρετό, στην υστερία -θα έλεγα- των γρήγορων κερδών που υπήρχαν στην αρχική περίοδο μετά το 1997.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Κανονισμός δεν μας επιτρέπει να δώσουμε ψήφο καταδίκης και στα δύο κόμματα. Αν μας επέτρεπε, αυτό θα κάναμε.

ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Το ΠΑΣΟΚ κυβερνά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Καταδίκη στην πολιτική που ακολουθήσαν όλο αυτό το διάστημα. Με την ψήφο μας δεν θα στηρίξουμε κανένα από τα δύο κόμματα. Αυτή την έννοια θα έχει το παρόν που θα δώσουμε κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας. Και επειδή βλέπω κάποια διαμαρτυρία από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να πω ότι σήμερα τη διαχείριση της ελληνικής καπιταλιστικής κοινωνίας την έχει το ΠΑΣΟΚ και την υλοποιεί μ' αυτήν εδώ την Κυβέρνηση. Εάν μεθαύριο αλλάξουν οι ρόλοι και αναλάβετε εσείς τη διαχείριση, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο κοινωνικά άδικο, γιατί θα υλοποιήσετε και εσείς την ίδια φιλομονοπωλιακή πολιτική που σήμερα υλοποιεί το ΠΑΣΟΚ και που κάνετε ότι δήθεν διαμαρτύρεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ψηφίστε μας, κύριε Κολοζώφ, για να σας το αποδείξουμε στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γιακουμάτος έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ από βάθος καρδιάς που είχατε την καλοσύνη να με φωνάξετε από την έκτη απογευματινή για να μου κάνετε την τιμή να μιλήσω, γιατί εμβόλιμα εδώ στη Βουλή των Λόρδων έρχονται κάπου-κάπου και κάποιοι πατρίκειοι να μιλήσουν. Και επ' ευκαιρίας, κύριε Πρόεδρε, να υπενθυμίσω στον κ. Κακλαμάνη -είναι αναθεωρητέα αυτή η Βουλή και αναθεωρητέο το Σύνταγμα- να θεσπίσουμε τη Βουλή των Λόρδων εκπροσώπων και Υπουργών και τη Βουλή των πληβείων, των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είστε άδικος. Γνωρίζετε τον Κανονισμό, θητεύετε αρκετό χρόνο σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο, άρα λοιπόν, αφήστε τις κρίσεις και μπειτε στο θέμα το οποίο έχουμε να συζητήσουμε, την πρόταση δυσπιστίας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξοχότατε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, που είσαι απών, θα μου επιτρέψεις να κάνω τρεις παρατηρήσεις από αυτά που άκουσα κατά το θεικό και θεόπνευστο λόγο σου.

΄Ακουσα πραγματικά ότι η Νέα Δημοκρατία δεν μας συγχωρεί. "Δεν μας συγχωρεί και δεν μας συγχωρεί...". Εξοχότατε Υπουργέ, το είπατε πέντε, έξι φορές. Σας διαβεβαιώνω ότι η Νέα Δημοκρατία σας συγχωρεί. Να είστε συγχωρεμένοι. Αυτοί, όμως, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Οικονομίας, που δεν σας συγχωρούν είναι αυτοί που αυτοχειριάστηκαν.

Είναι ο αυτόχειρας των Ιωαννίνων, είναι ο αυτόχειρας του Νομού Ηλείας και άλλοι που δεν έχουν δημοσιοποιηθεί. Αυτοί που αυτοκτόνησαν τι πρέπει να σας πουν τώρα, να σας συγχωρέσουν; Να σας συγχωρέσουν, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, εκείνοι οι οποίοι παγιδεύτηκαν και καταστράφηκαν από το χρηματιστήριο; Αυτή είναι μια πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι σ' αυτό που είπε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι: "τι λέτε, ρε παιδιά, αυτές ήταν λογιστικές οι ζημιές. Τα πενήντα πέντε, εκατόν τριάντα πέντε, άρα είναι και δεκαπέντε λογιστικά. Αυτό να το πείτε, κύριε Υπουργέ, σ' αυτούς που υποθήκευσαν, σ' αυτούς που εκβιάζονται, σ' αυτούς που καταστράφηκαν, σ' αυτούς που πάνε στις τράπεζες να πληρώσουν. Να πάω εγώ στο γκισέ της τράπεζας και να πω, με συγχωρείτε, κατά κύριο εξοχότατο, κύριον Παπαντωνίου, λογιστική είναι αδελφέ η διαφορά, εγώ δεν πληρώνω.

Μια τρίτη παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, εξοχότατε, Εθνικής Οικονομίας. Είπατε στο λόγο σας, παλιά, λέει, το χρηματιστήριο ήταν ένα μικρομάγαζο, ήταν ο ναός του τζόγου. ΔεΝ μου λέτε, κύριε Υπουργέ, σήμερα τι είναι; Μεγαλομάγαζο, παλιομάγαζο; Δηλαδή πάλι μαγαζί είναι. Αλλά δεν μας λέτε τι μαγαζί το κάνατε, γιατί εσείς κυβερνάτε εδώ και είκοσι χρόνια και είπατε ότι είναι ναός του τζόγου. Δηλαδή σήμερα τι έγινε; Έγινε ρουλέτα πράσινη, σημαδεμένη; Ξεκαθαρίστε επιτέλους; Αυτά για τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τραγικά περιστατικά, περιστατικά μιλάμε αυτοχειρίας συνανθρώπων μας στο βωμό της ρουλέτας του χρηματιστηρίου, οι υπεξαίρεσεις χρημάτων καλόπιστων επενδυτών που εμπιστεύτηκαν τους υπεύθυνους κυβερνητικούς παράγοντες, εμπιστεύτηκαν τον Πρωθυπουργό, πώς να το ονομάσω, δεν μου επιτρέπεται, αρχιπαπαγά-

λο; Τα παπαγαλάκια -δεν μου επιτρέπεται να πω- ποια είναι εκείνα που ενέπνευσαν εμπιστοσύνη στους μικροεπενδυτές και απώλεσαν όλα τους τα περιουσιακά στοιχεία. Αυτή είναι η μια όψη του κοινωνικού προβλήματος και των κοινωνικών συνεπειών.

Οι μικροεπενδυτές δανείστηκαν σημαντικά ποσά. Ευνοούσαν οι τράπεζες, τραπεζική πολιτική ήταν αυτή να ενεχειριάζουν τα ακίνητά τους δίνοντας μετοχοδάνεια δεκαπέντε εκατομμυρίων και από μία και από δυο και από τρεις τράπεζες. Αυτοί τώρα τι θα πούνε; Συγγνώμη; Συγχωρέστε με, κύριε Παπαντωνίου, λογιστική ήταν η απώλειά μας; Από το 1821 για πρώτη φορά είχαμε τέτοια ανακατανομή πλούτου από εκατοντάδες χιλιάδες σε λίγους εκλεκτούς αητονύχηδες που, τι τύχη συμπτωματικά, κύριε Υπουργέ, ανήκουν όλοι στο ΠΑΣΟΚ από "Λαμπρόχαρτα" μέχρι "Μεγαλοπαρασκευαστικά" χαρτιά. Όλα αυτά σας τα χαρίζουμε, είναι δικά σας. Αντί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, η Κυβέρνηση και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς να λάβουν έγκαιρα και συνολικά μέτρα, όχι μόνο αδιαφόρησαν αλλά επέτρεψαν με τις πράξεις τους, με τις παραλείψεις τους να οδηγηθεί σήμερα το χρηματιστήριο σ' αυτήν την πτώση.

Την τελευταία διετία με ευθύνη της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, την οποία ο κ. Παπαντωνίου πάντα με αυτόν το βοναπαρτισμό διόρισε αλλά και καμαρώνει συνέχεια στις τηλεοράσεις και τους παρουσίαζε σαν θίασο οικονομικό περιφερόμενο από τη Σοφοκλέους στο Μαξίμου.

Φίλοι και φίλες, πραγματικά ο τρόπος εισαγωγής στο Χρηματιστήριο Αξιών ορισμένων εταιρειών, αλλά και ο χρόνος προτεραιότητας στην εισαγωγή αυτών των εταιρειών, δεν αποτελούν σκάνδαλο; Πόσες εταιρείες παρεκάμφθησαν, ποιες εταιρείες και τις ξέρουμε όλοι, και καλύτερα απ' όλους εσείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρούμε σήμερα ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, που εκμεταλλεύτηκε τη περίοδο της ανόδου του χρηματιστηρίου για να εξασφαλίσει πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη, εξηπάτησε, παγίδευσε έναν ολόκληρο λαό, όχι μόνο τους παίζοντες στο χρηματιστήριο αλλά και τους ηλικιωμένους, που τους υποσχέθηκε στις 6 Απριλίου πέρα από τις 10 του μηνός θα τρώτε με χρυσά κουτάλια από το χρηματιστήριο, θα πάρετε χαμηλοσυνταξιούχοι όλων των ταμείων και εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες σύνταξη. Κύριε Υπουργέ, τι υποκρισία! Εν πάση περιπτώσει, αν αυτά δεν είναι πολιτική απάτη -πώς να το πω εγώ κομψά, γιατί είμαι λίγο βλάχος και χωριάτης- πώς να το πω, όταν εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες τάξατε στις 6 Απριλίου και τώρα έρχεσθε τέλη Ιανουαρίου και λέτε θα δώσουμε στο ΕΚΑΣ. Ποιο ΕΚΑΣ; Είκοσι οκτώ χιλιάδες ΕΚΑΣ, εκατόν τριάντα οκτώ χιλιάδες σύνταξη. Μα παίρνει ήδη εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες.

Ποιον κοροϊδεύετε; Ποιος κοροϊδεύει και ποιον; Δεν ξεχνά και δεν συγχωρά ο ελληνικός λαός ότι τον παγιδεύσατε, τον εξαπατήσατε με ένα ισοδύναμο αποτέλεσμα. Είθεε κακή τη μοίρα για τον τόπο Κυβέρνηση. Να είστε όμως για ένα πράγμα σύγυροι, ότι και οι επενδυτές και οι συνταξιούχοι, και άλλες κατηγορίες πολιτών, σας τη φυλάνε. Θα σας τιμωρήσουν. Όποτε και όταν κάνετε εκλογές θα καταλάβετε ότι τα εφημέρια πολιτικά κέρδη από εξαπάτηση είναι πρόσκαιρα και ανώφελα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακάλυψαν αιφνιδιασώς ορισμένοι υποκριτές και Φαρισαίοι της Κυβέρνησης ότι η πολιτική είναι στο χρηματιστήριο και οι αγορές είναι πέρα από αυτά, πέρα από την πολιτική. Πότε τα ανεκάλυψαν; Τα ανεκάλυψαν τα κουρασμένα παλικάρια της Κυβέρνησης και η ομάδα που είχε χειραγωγήσει τη Σοφοκλέους τώρα, μετά τις εκλογές. Αυτό θα καταγραφεί στην ιστορία ότι δηλαδή στην οδό Σοφοκλέους η κουρασμένη ομάδα που κυβερνά διέπραξε ένα από τα μεγαλύτερα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά εγκλήματα της ελληνικής ιστορίας. Θα καταγραφεί όλη αυτή η περίοδος.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, ένα έγκλημα κατά συρροή, ένα έγκλημα προσχεδιασμένο. Ήδη, κύριε Υπουργέ, συλλέγονται υπογραφές από εκατοντάδες χιλιάδες μικροεπενδυτές, που θα σας καταθέσουν αγωγή για κέρδη από το δημόσιο που απώλεσαν με δικά σας τεχνάσματα. Αυτό είναι ένα πρόβλημα και πρέπει κάποιοι να είναι υπόλογοι.

Σωστά σας είπε ο κ. Έμπερτ ότι δεν είναι ο κ. Παπαντωνίου. Μήπως είναι ο Γιακουμάτος; Εγώ διερωτώμαι. Διότι με την υπο-

κρίσιμια που σας διακρίνει μπορείτε να κατηγορήσετε και εμένα. Είσαθε ικανοί γι' αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δούμε ποιοι είναι οι συνυπεύθυνοι, ποιοι πρέπει να πληρώσουν. Η καθεμιά και ο καθενάς από εμάς ξεχωριστά κρίνεται πλέον από τις πράξεις του και τις παραλείψεις του. Το έργο που συντελείται λογοδοτείται και η πολιτική δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο σε διαπιστώσεις.

Υποχρεούμεθα όλοι έναντι όλων των Ελλήνων πολιτών να παράγουμε έργο, να παράγουμε ηθική και πολιτική. Εδώ παράγουμε "παπαγαλάκια", που δυστυχώς τα πλήρωσε πολύ σκληρά ο ελληνικός λαός.

Εγώ δεν θα πω αυτό που είπε ο σεβαστός Βουλευτής και καθ' όλα για μένα άξιος, δηλαδή "πού απευθύνεσθε, κύριε Σημίτη; Στους χιλιάδες τραπεζίτες;" Αυτοί και να ψηφίσουν, πέντε χιλιάδες είναι οι ψήφοι τους. Διότι από όλη αυτήν την ιστορία πέντε χιλιάδες τραπεζίτες μόνο ωφελήθηκαν.

Το μόνο που δεν μας είπαν σήμερα οι φίλοι και οι αγωνιστές εδώ -και λυπάμαι πώς μας πάει η ζωή καμιά φορά και μας καταντά, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της 3ης Σεπτεμβρίου- ήταν ότι όποιος δεν παίζει στη Σοφοκλέους, στη ρουλέτα, είναι βλάκας. Βλάκες δεν μας είπατε μόνο. Σήμερα έρχεσθε να πείτε ότι κακώς πέσαμε σ' αυτήν τη λογική.

Κύριε Πρόεδρε, μόνο μία λύση υπάρχει. Όποτε και όταν γίνουν οικονομίες στην Ελλάδα να έρθει η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία για να δούμε μια πολιτική με ειλικρίνεια, μια πολιτική που θα ξαναγυρίσει στην αποστολή της εξ ορισμού, που είναι η ηθική και όχι η ανηθικότητα και τα παπαγαλάκια τα κυβερνητικά να καταστρέφουν ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας. Αυτοί, κύριε Παπαντωνίου, όχι μόνο δεν θα σας συγχωρήσουν αλλά θα σας οικτρίουν, θα σας καταριούνται και όταν έλθει η ώρα της κάλπης τότε -καλά είπε ο κ. Πάγκαλος- μόνο πέντε χιλιάδες ψήφους από τραπεζίτες θα βρείτε. Να είσαθε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ως γνωστόν είμαι από αυτούς που δεν ανάβουν κεριό στο ναό του καπιταλισμού. Γι' αυτό αποστρέφωμαι εκκατέρωθεν και τις μοιρολογήτριες ενός στημένου θεατρικού σκηνοικού, αλλά και οποιονδήποτε αδόκιμο δοξολογητή προσαθήσει να μιλήσει για μεγαλεία.

Υπάρχει μία σκληρή πραγματικότητα, που έχει να κάνει με την οικονομία της αγοράς, η οποία δεν αποτελεί σε καμιά περίπτωση ιδεολογία. Οι ιδεολογίες του 20ου αιώνα αναπτύχθηκαν ενάντια στον καπιταλισμό σαν αξία και σαφώς αποτελεί καπιταλιστική ολοκλήρωση η λειτουργία του χρηματιστηρίου. Και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Μάλιστα μπορώ να πω επί αυτού ότι η ασκομένη κριτική γίνεται κατά υπερβολικό τρόπο. Θα μπορούσα να τονίσω μάλιστα ότι έχει καταντήσει ο ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αζητήτος άυλος τίτλος, γιατί κάτι φαίνεται σας ανησυχεί και κάνετε τέτοιες σπασμωδικές ενέργειες εσωκομματικής επανασυσπείρωσης. Και είναι σαφές, γιατί ήταν μια θεσμική παρουσία στο προσκήνιο της Νέας Δημοκρατίας, ακριβώς για να ακολουθήσει τον ειρμό των πρωτοσέλιδων των εφημερίδων. Θα μπορούσε να κάνει μία πρόταση δυσπιστίας, όταν το χρηματιστήριο πήγε στις 6.500 χιλιάδες μονάδες και να πει ότι κάτι πολύ επικίνδυνο συμβαίνει εδώ πέρα. Αλλά τότε, όπως λέει ο κ. Παυλόπουλος, παρασύρθηκε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας και άρχισε να δοξολογεί. Τώρα μου λέει ο κ. Παυλόπουλος ότι δεν κατάλαβα, δεν παρασύσθηκε, αλλά ήταν οικειοθελής η συστράτευσή του σε αυτήν τη στάση.

Μάλιστα μας μίλησε και για παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Καλό είναι να χρησιμοποιούμε ελληνικά παραδείγματα, γιατί άμα πάμε στους παροικούντες, θα πάμε και στους σαλπιγγτές της Ιερηχούς και των βιβλικών καταστροφών. Δεν χρειάζομαστε τέτοιες λογικές εδώ πέρα.

Μάλιστα, μια και είσαθε, κύριε Παυλόπουλε, τώρα πάνω από το κεφάλι μου, για ποια Νέα Δημοκρατία μας μιλάτε; Γι' αυτήν που επαινούσε την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς της χθες ή για την άλλη, που μας αντιπολιτεύεται προσχηματικά, γιατί είναι

καθήκον της; Και ακριβώς αυτό είναι το ζήτημα. Γιατί δεν έγινε ολική αντιπαράθεση στην Κυβέρνηση, που έχει συνολικά την ευθύνη σε οποιαδήποτε άσκηση πολιτικής, στο Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά έγινε επιλεκτική αναμέτρηση στο πρόσωπο συμβολικά ενός Υπουργού;

Αυτή είναι συμπεριφορά πολιτικών παραγώγων και πρέπει ακριβώς αυτό το σημείο να το επισημάνω ιδιαίτερα, γιατί δείχνει ότι το χρηματιστήριο των πολιτικών αξιών της Νέας Δημοκρατίας είναι αντιστρόφως ανάλογο με τις πράξεις της. Έκανε επίθεση στο χρηματιστήριο με την υπάρχουσα κατάσταση ίσως αναμένοντας αυτές τις μέρες να είναι γιγαντωμένη η κρίση και κατάφερε να έχει δυο μέρες θετικά αποτελέσματα. Αλλά πρέπει να πούμε ότι υπάρχει και οξύμωρο σχήμα σ' αυτό. Δηλαδή την ημέρα που γινόταν η ανακοίνωση της μείωσης των επιτοκίων από τις τράπεζες και πραγματώνονταν αυτή η μείωση, δεν είχαμε αύξηση. Και γιατί δεν συνέβη αυτό; Γιατί πρέπει να πούμε ότι όταν από το 1990, που δεν υπήρχε χρηματιστήριο -δεκάδες εκατομμύρια την ημέρα δεν σηματοδοτούσαν ύπαρξη χρηματιστηρίου- και μετά που άρχισε να αναπτύσσεται δυναμικά είχαμε μία υπεραισιοδοξία, που καλλιιεργήθηκε, είχαμε μία πραγματική υπερτίμηση αξιών, είχαμε λίγες εισηγμένες μετοχές και αντί να έχουμε μία οριζόντια κατανομή των τεράστιων κεφαλαίων που εισέρρεαν, αυτά πήγαν σε λίγες μετοχές και σηκώθηκαν προς τα πάνω. Και εδώ είναι ένα μεγάλο ζήτημα ευθυνών, αλλά και ταυτόχρονα πρέπει να το δούμε στην πράξη, πώς θα μπορούσε να γίνει αυτή η εισαγωγή, μια και υπήρχαν συγκεκριμένοι νόμοι, οι οποίοι δεν επέτρεπαν την εισαγωγή εκείνη τη στιγμή όποιων μετοχών η Κυβέρνηση θα μπορούσε να πει να μπουν γρήγορα. Δεν γινόταν να παρέμβει, δεν υπήρχε πολιτικός τρόπος να υπερκερασθεί το νομικό πλαίσιο. Και από την άλλη μεριά ακολουθεί, θα λέγαμε, σε κατάσταση έξαρσης μια κίνηση πανικού εκταμίευσης κερδών -αυτό ήταν η πτώση στη συνέχεια- όπου βέβαια οι πρώτοι οι οποίοι επωφεληθήσαν ήταν οι ξένοι θεσμικοί επενδυτές, οι οποίοι ήρθαν, κέρδισαν και απήλθαν, διότι ακριβώς μπήκαν την κατάλληλη στιγμή και εξήλθαν την κατάλληλη στιγμή, μέσα από την εμπειρία τους.

Έτσι αυτά που παρουσίασε ο κύριος Υπουργός ως ανθεστηρία, τα οποία επικροτούσε και ο κ. Καραμανλής, του χρηματιστηρίου, τα επιδοκίμασε με σφίγμενα δόντια. Και τώρα στη φυλλοβόλο περίοδο κάνετε μία χαιρέκακη εκμετάλλευση. Υπάρχει ένα πρόβλημα και το πρόβλημα είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Αφορά τους συμπολίτες μας, οι οποίοι βρίσκονταν σε αυτές τις συναλλαγές.

Φαίνεται ότι αυτή η υπερβολική εμπιστοσύνη ότι το χρηματιστήριο θα γεννήσει υπερκέρδη για όλους παρέσυρε κάποιους που δεν είχαν καμία σχέση και άφησαν εν λευκώ τις συναλλαγές. Η Κυβέρνηση στην ίδια τη διαδρομή προσπάθησε με διάφορα μέτρα ακόμα και με τη μείωση της φορολογίας των συναλλαγών του χρηματιστηρίου να δημιουργήσει το κίνητρο της πράξης. Έχουμε όμως ένα ζήτημα, κάποιους κανόνες, οι οποίοι είναι άλφα, βήτα: Κάποιοι αγοράζει φθηνά και πουλάει ακριβά για να έχει θετικό αποτέλεσμα. Αν αγοράζει ακριβά και πουλάει φθηνά, τότε θα χάσει. Και αυτοί ήταν απλοί κανόνες, τους οποίους δεν γνώριζε κανένας. Τα έδινε στο χρηματιστή του και του έλεγε "κάνε εσύ κουμάντο". Κι έτσι ακριβώς δημιουργήθηκε και το μεγάλο ζήτημα.

Ένας εκ των εισηγητών της Νέας Δημοκρατίας χθες, ο δεύτερος στη σειρά, είπε ότι η τιμή αγοράς της νεοεισαχθείσας μετοχής είναι το εικοσαπλάσιο της αρχικής και όχι τριάντα πέντε φορές, όπως λέει ότι κάποιοι ισχυρίζονταν. Από πού προκύπτει αυτό; Δηλαδή λέμε ότι εδώ ακριβώς και στο άλφα, βήτα των κανονισμών που ισχύουν στην αγορά κάποιοι παρεμβαίνουν και μάλιστα με τον πιο λαθεμένο τρόπο. Και ήταν ο εισηγητής.

Θα ήθελα να τονίσω κάτι που έχει σημασία με την έκφραση του Προέδρου του Συνασπισμού. Ήθελα να του θυμίσω απευθυνόμενος στους νεοτεριστές της Αίθουσας τη φράση του Σάρλ Μπεντελέμ, ο οποίος αποκαλεί τη μετοχοποίηση κοινωνικό κεφάλαιο προτιμότερο του κρατικού καπιταλισμού όπως έλεγε η παραδοσιακή Αριστερά της σταλινικής ολοκλήρωσης. Γιατί η αστικοδημοκρατική ολοκλήρωση που αποτελεί στάδιο...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ : Δεν έχετε διαβάσει τον Σουίτσι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τον Σουίζι τον έχω διαβάσει και σας περιγράφει πολύ καλύτερα, γιατί σας θεωρεί απολογητές της εξάρτησης. Αναφερόμουν όμως στο ΚΚΕ τώρα και γι' αυτό σας είπα να μην επεμβαίνετε εσείς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Το ΚΚΕ πίστευε σε μία άλλη λογική ολικής κρατικής εξέλιξης, ολοκληρωτικού κρατικού ελέγχου της οικονομίας, όπου εάν θα υπήρχε χρηματιστήριο, αυτό θα ήταν μόνο κρατικών εταιρειών και μάλιστα λελογισμένων. Αναφέρομαι στην ύπαρξη των πολλαπλών λαχείων των ανατολικών κρατών προτού ακόμα καταρρεύσουν. Γιατί μιλάγατε για τζόγο, ενώ εκεί δήθεν δεν υπήρχε. Εκεί ακριβώς συνέβαινε αυτό που εσείς καταγγέλλετε. Προϋπήρχε.

Θα ήθελα να πω προς όλες τις πτέρυγες, να μη συμπεριφέρονται ως υποπολλαπλάσια, απονενοημένοι απέναντι σ' ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, για το οποίο οφείλουμε να πούμε στον ελληνικό λαό ότι κανείς δεν είναι σε θέση εκ των προτέρων να κάνει τις μέγιστες προβλέψεις της αγοράς και να την κατευθύνει. Γιατί η αγορά έχει αυτά τα χαρακτηριστικά της ανεξέλεγκτης πορείας, την οποία συμπαράσχει και συνθλίβει. Και ν' αφήσουν τα περί μαγικών και περί κυβερνητικών λύσεων που μπορούν να υπάρχουν. Αυτό είναι σαφές.

Το χρηματιστήριο είναι απλά ένας δείκτης στους οικονομικούς παράγοντες με τους οποίους πρέπει ν' ασχολούμαστε. Οι τράπεζες είναι το μεγάλο ζήτημα γιατί αυτές έπραξαν τις μεγαλύτερες χρηματιστηριακές συναλλαγές. Αυτές δόμησαν όλες τις συναλλαγές, αυτές πήραν το κεφάλαιο για να το μετατρέψουν σε πιο αποδοτικό. Γι' αυτό δεν πρέπει να παίζει κανείς με τον καημό των μικροεπενδυτών.

Παρουσιάστηκαν εδώ στοιχεία ότι ο Νάζτακ είχε 40% πτώση μέσα σε μια χρονιά, ότι ο δείκτης Νικεϊνί-κί είχε 28%, η νέα αγορά της Γερμανίας 75% το 2000 και εκατόν τριάντα τρεις μετοχές ήταν κάτω από τις τιμές εισαγωγής. Αυτά που είναι διεθνή παραδείγματα και που είναι πραγματικότητα και την περιγράφω δεν μπορείτε να τα χρησιμοποιείτε για να δημιουργείτε όρους πανικού.

Θα πρέπει να σας πω ότι η ευαισθησία οποιουδήποτε θέλει να μιλά για το χρηματιστήριο δεν είναι να γελάει χαϊρέκακα, επειδή κάποιοι έχουν πρόβλημα και άρα αυτό πρέπει ν' ανατραπεί σε αντικυβερνητική κρίση. Και κυρίως δεν μπορείτε, σε σχέση με τις άλλες πτυχές της οικονομίας, τις οποίες δεν αναφέρατε εδώ όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό, αντίθετα δεν είπατε λέξη γι' αυτές τις επιτυχίες στους άλλους τομείς της οικονομίας, να έρχεστε εδώ σήμερα μόνο και μόνο για να δημιουργήσετε εντυπώσεις.

Το χρηματιστήριο χρειάζεται ηρεμία. Να κλείσουν εδώ οι συζητήσεις. Χρειάζεται συνθήκες, οι οποίες θα ευνοήσουν μαζί με την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και τη γενικότερη ένταξη της οικονομίας μας εύρυθμα στα πλαίσια της ευρωζώνης με την πτώση των επιτοκίων, με το χαμηλό πληθωρισμό, με την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών. Πρέπει να βοηθήσουμε όλοι σε ένα κλίμα πραγματικής εξέλιξης και να υπάρξει σαφώς και ως παρεπόμενο μία ευνοϊκή εξυγίανση για τους μικρομετόχους στο χρηματιστήριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να απαλλάσσεται κανείς ευθυνών -και πρέπει να λαμβάνονται με γενναιότητα- η πρόταση δυσπιστίας απέναντι σε έναν Υπουργό, ήταν όπως τόσισα προσχηματική εκμετάλλευση καθόλα κατακριτέα, γιατί στην ουσία της, όπως διοχετεύθηκε και με τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, στόχευε αλλού, στόχευε σε πολιτικές, εσωτερικές συσπειρώσεις γιατί πράγματι το εσωτερικό σας πρόβλημα διογκώνεται από τις απολιτικές δυνάμεις οι οποίες σας διαρρέουν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Σαλαγκούδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες και σήμερα φάνηκε η πραγματική εικόνα του ΠΑΣΟΚ, ένα κόμμα με ανευθυνότητα, με κοινωνική αναληγσία και με ανυπαρξία πολιτικής ευαισθησίας. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, τόσα

χρόνια στην εξουσία με τόσα τραγικά σφάλματα εγκληματικές παραλείψεις, δεν είδαμε κανέναν Υπουργό να συναισθάνεται τις ευθύνες του και να παραιτείται. Δεν είδαμε την Κοινοβουλευτική Ομάδα οργανωμένα να κρίνει τους Υπουργούς για τα εγκληματικά λάθη που έχουν διαπράξει στην πορεία της διακυβέρνησης της χώρας. Υπήρξε μόνο μια φωτεινή εξαίρεση, ο συμπατριώτης μου κ. Καστανίδης που παρητήθη και μια εξαίρεση ευαισθησίας του Πρωθυπουργού, ο οποίος όμως και εκεί δεν θέλησε να καταλογίσει ευθύνες στην υπόθεση Οτσαλάν.

Εδώ πραγματικά έχουμε μια εγκληματική πράξη της Κυβέρνησης με ιδιαίτερη ευθύνη του υπεύθυνου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος οδήγησε ένα εκατομμύριο μικροεπενδυτές στην απόγνωση σήμερα, οδήγησε ορισμένους ανθρώπους στην αυτοκτονία, άλλους σε απελπισία που πραγματικά αγωνίζονται για το πώς θα εξοφλήσουν αυτά που επένδυσαν στο χρηματιστήριο και φυσικά άλλους ανθρώπους, δεκάδες χιλιάδες που έχουν χάσει τις αποταμιεύσεις ετών που πραγματοποιήσαν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και τι κάνουμε εμείς και τι θα έπρεπε να κάνουμε σαν Αντιπολίτευση; Μας μιλούν ότι με την κίνησή μας αυτή μπορεί να στηρίξαμε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας που ενδεχομένως να τον άλλαζε ο Πρωθυπουργός. Και ενδεχομένως από την πίεση Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που στους διαδόχους μιλούσαν για την αποτυχία της οικονομικής πολιτικής ιδιαίτερα στο χρηματιστήριο του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Όμως, πόσο καιρό θα περιμέναμε, κύριοι; Εδώ και πάνω από ένα χρόνο παρακολουθούμε αυτήν τη δραματική κατάσταση; Εδώ και πάνω από δύο χρόνια μιλούμε συνεχώς και κάνουμε προτάσεις για το τι πρέπει να γίνει και πώς πρέπει να θωρακιστεί το χρηματιστήριο. Αλλά, σε όλα μη ακουόντων! Κωφεύουν και έτσι άφησαν το χρηματιστήριο να φθάσει σ' αυτήν τη δραματική πραγματικά κατάσταση. Δεν διασκεδάζει τις εντυπώσεις με τα παραδείγματα που έφερε ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, έφερε παραδείγματα από χώρες όπου υπάρχει ελεύθερη οικονομία. Και δυστυχώς, κύριε Παπαντωνίου, στη χώρα μας δεν υπάρχει ελεύθερη οικονομία. Και στις εκθέσεις που αναφέρεται ο ΟΟΣΑ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, άμα εκεί τις διαβάσετε -βέβαια τις έχετε διαβάσει, δεν τις ομολογείτε-προσεκτικά, θα δείτε ότι στην Ελλάδα δεν μπορούμε να μιλάμε για ανταγωνιστικότητα, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανταγωνισμό. Δεν λειτουργεί η επιτροπή ανταγωνισμού. Υπάρχουν μονοπωλιακές καταστάσεις οι οποίες νοθεύουν τον ανταγωνισμό. Γι' αυτό και είμαστε τόσο χαμηλά στην ανταγωνιστικότητα, όχι ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά τριακονστοί πέμπτοι στον κατάλογο του ΟΟΣΑ.

Και γιατί δεν υπάρχει; Διότι ακριβώς υπάρχουν οι κρατικές τράπεζες, υπάρχουν οι ΔΕΚΟ, υπάρχει η ΔΕΚΑ, γιατί ακριβώς όλες αυτές εποπτεύονται μαζί με την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Ποιοι φέρουν την ευθύνη, κύριοι; Αυτοί φέρουν την ευθύνη που με εντολές -είναι σίγουρο αυτό- του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και της Κυβέρνησης, δημιουργούσαν την πλασματική άνοδο του Χρηματιστηρίου με μετοχές της ΔΕΚΑ την οποία σε λίγο θα φέρετε τροπολογία να την απαλλάξουμε όπως ζήτησε η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σε προηγούμενο νομοσχέδιο, να απαλλαγεί από τις ευθύνες.

Δεν ευθύνονται οι διοικητές των κρατικών τραπεζών όταν για εταιρείες που ήταν προβληματικές και χρωστούσαν έδιναν εκθέσεις για να μπουν στο Χρηματιστήριο; Δεν ευθύνεται η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που έβαζε τέτοιες εταιρείες στο χρηματιστήριο με άμεσο αποτέλεσμα έπειτα από λίγο αυτές να μετατρέπονται σε φούσκες και αφού ύψωναν τις τιμές, έπαιρναν τα χρήματα, πουλούσαν κομμάτια της επιχείρησης, παρέμεναν με κουφάρια; Δεν ευθύνονται όλοι αυτοί που ελέγχονται και κατευθύνονται από το κράτος;

Κάναμε πολύ μεγάλη υπομονή μέχρι τώρα και δεν κάναμε μια παρόμοια κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη για να δείξουμε, ότι εμείς δεν έχουμε καμία σχέση με αυτό το εγκληματικό που επιτελεί με αποκλειστική της ευθύνη η Κυβέρνηση. Τι ευθύνες να έχει η Αντιπολίτευση; Ποιους να ελέγξει και πώς να επηρεάσει το χρηματιστήριο;

Εκείνο, όμως, που έχει σημασία -αφού είναι γεγονός πλέον και το έχει αντιληφθεί ολόκληρος ο ελληνικός λαός, μόνο η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το αντιλαμβάνεται και ακούσαμε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας εδώ να μην έχει ούτε την πολιτική ευαισθησία να ζητήσει μια συγγνώμη από τους νεκρούς τουλάχιστον, που αυτός με τις ενέργειές του προκάλεσε ουσιαστικά είναι ότι προτείνουμε μέτρα. Και ποια ήταν τα μέτρα;

Πρώτον, εδώ και πάρα πολλές μέρες λέμε, απομάκρυνση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, διότι και η οικονομία, όπως και το χρηματιστήριο, είναι θέμα ψυχολογίας. Όσο βλέπουν τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, τον αναξιόπιστο μέχρι τώρα με τις δηλώσεις του, να στέκεται εκεί πάνω απ' όλους αυτούς που ουσιαστικά επηρεάζουν το χρηματιστήριο, κανένας επενδυτής δεν δέχεται να βάλει τα χρήματά του εκεί για να ανακάμψει το χρηματιστήριο.

Δεύτερο μέτρο, δεύτερη πρότασή μας: Τιμωρία των υπευθύνων. Διότι, κύριοι, αυτό είναι ένα έγκλημα μεγάλο, όπως αυτά που παρενέβη ο Υπουργός Δικαιοσύνης, όπου του δώσαμε την ευκαιρία με νομοθεσία μας εδώ να επιταχύνει τις διαδικασίες. Πρέπει να επιταχυνθούν οι διαδικασίες και να στραφούν κυρίως στους διοικητές των ΔΕΚΟ, στον κ. Λάμπρου που κάποτε του αναθέσατε να μαντζάρει όλες τις ΔΕΚΟ για το χρηματιστήριο, στους διοικητές των τραπεζών, που έδωσαν τα ψεύτικα αυτά χαρτιά για να μπαίνουν εταιρείες που δεν έπρεπε στον χρηματιστήριο και που χωρίς την υπογραφή τους δεν θα είχαν την τύχη να μπουκ.

Τιμωρία, λοιπόν, των υπευθύνων. Να κινηθούν γρήγορες διαδικασίες για να αποδοθεί δικαιοσύνη και να δει ο ελληνικός λαός ότι υπάρχει νόμος, υπάρχει κράτος, υπάρχει ενομούμενη πολιτεία, ώστε να μπορέσουν να δώσουν ξανά την εμπιστοσύνη τους στο χρηματιστήριο.

Ακόμη, όμως, χρειάζεται και αλλαγή οικονομικής πολιτικής. Ποια είναι η αλλαγή;

Υπερφηανεύεται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και ολόκληρο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί ενταχθήκαμε στην ΟΝΕ. Πώς ενταχθήκαμε, κύριοι, στην ΟΝΕ; Πρώτον, καθυστερημένοι, τελευταίοι απ' όλες τις άλλες χώρες που ήθελαν. Και δεύτερον, ξεχνάτε πως όταν μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα ως δέκατο μέλος, είχαμε άλλο ένα πιο κάτω από εμάς, την Ιρλανδία. Μετά από λίγα χρόνια, μπήκαν άλλα δύο μέλη που ήταν πιο κάτω από εμάς. Είχαμε τρεις κάτω από εμάς. Τώρα, μπήκαμε στην ΟΝΕ τελευταίοι και καταϊδρωμένοι και αυτοί οι τρεις που ήταν κάτω από εμάς, τώρα πλέον είναι πολύ πιο πάνω και εμείς τους κοιτάζουμε από πολύ-πολύ χαμηλά.

Αυτή, λοιπόν, είναι η μεγάλη επιτυχία για την οποία θριαμβολογείτε. Και πολύ σωστά σας λέμε ότι έχετε εσείς πολύ χαμηλά τον πήχυ για την Ελλάδα. Εμείς, θέλουμε να έχουμε τον πήχυ ψηλά και δεν πρόκειται να καυχόμαστε και να υπερφηανεύομαστε για τέτοια πράγματα.

Πα' όλα αυτά, εγώ στον προϋπολογισμό δεν δίστασα να σας πω συγχαρητήρια γιατί επιτέλους, έστω και αυτό το λίγο το καταφέραμε. Από εδώ και πέρα, όμως, πρέπει να αρχίσει η πραγματική σύγκλιση και πρέπει να αλλάξει η οικονομική πολιτική. Διότι ο κ. Παπαντωνίου ήλθε εδώ και μας μίλησε για μια οικονομία όπως έχει κάνει στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης που κατέθεσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ακόμα δεν πέρασε από την κρίση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακόμη δεν είναι εγκεκριμένο. Αλλά και να εγκριθεί ακόμη, είναι αναπροσαρμόζόμενο ετησίως. Και όπως απέδειξε μέχρι τώρα, ποτέ κανένα από τα προγράμματα δεν ήταν απόλυτα επιτυχημένο παρά μόνο στα νούμερα εκείνα, στα σημεία εκείνα όπου μπορούσε με τη δημιουργική λογιστική να πετύχει τους στόχους.

Εκεί που πραγματικά δεν υπήρχε δημιουργική λογιστική οι στόχοι δεν επετευγάνοντο, όπως δεν πέτυχε το 5%, παρά το ότι μας λείει σήμερα για τα υψηλά ποσοστά ανάπτυξης, που υπολογίζει στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης. Οι στόχοι, όμως, πιο μπροστά ήταν πιο μικροί, ενώ θα έπρεπε να είναι πιο μεγάλοι, αλλά ήταν απραγματοποίητοι, γιατί στην ανάπτυξη είναι η πραγματική οικονομία και εκεί δεν χωράει δημιουργική λογιστική.

Ακόμα, μας είπε για τις διαρθρωτικές αλλαγές. Σε ποιες διαρθρωτικές αλλαγές προχώρησε η Κυβέρνηση; Μας είπε για είκοσι αποκρατικοποιήσεις. Αν εννοεί αποκρατικοποίηση την κοροϊδία πραγματικά, των μετοχοποιήσεων, αυτές είναι ελληνικό εφεύρημα, που δεν γίνεται αποδεκτό ούτε καν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και έγιναν απλώς και μόνο οι μετοχοποιήσεις για να εισπράξει το δημόσιο και να κλείσει "μαύρες τρύπες".

Οι διοικήσεις αυτών των εταιρειών που μετοχοποιούνται είναι κομματικές, είναι κρατικές διοικήσεις, συνεχίζουν να λειτουργούν οι επιχειρήσεις αυτές με τον ίδιο τρόπο που λειτουργούσαν πιο παλιά και αν δεν δημιουργούν ελλείμματα αυξάνουν τις τιμές για να επιβαρύνουν τον καταναλωτή. Ανταγωνιστικότητα δεν υπάρχει, οι ρυθμοί ανάπτυξης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, τελειώνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: ...ακόμα και αυτοί στο πρόγραμμα ανάπτυξης και σταθερότητας είναι μικροί και κυρίως, εκείνο που έχει σαν αποτέλεσμα η πραγματική οικονομία είναι να μην δημιουργεί θέσεις εργασίας και να έχουμε τη συνεχή άνοδο της ανεργίας, που έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη σήμερα και ακόμα προχωρεί ανοδικά.

Αν γι' αυτήν την οικονομία υπερφηανεύεται ο κ. Παπαντωνίου και εάν γι' αυτά τα επιτεύγματα της οικονομίας εσείς τον στηρίζετε, τότε χαλάλι σας. Εκτός από την κομματική ανευθυνότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, τελειώνετε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Θα σας καταλογιστούν και βαρύτερες ευθύνες από τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν είμαι οικονομολόγος, θα μιλήσω απλά.

Θα πω πρώτα απ' όλα, ότι έχει άδικο ο μόλις κατελθών του βήματος, ότι εμείς στηρίζουμε τον κ. Παπαντωνίου. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ διότι τον στηρίζετε εσείς, όπως στηρίζετε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είμαστε ευτυχείς διότι τα καταφέρνετε πάντοτε ακόμη και αν έχουμε προβλήματα εμείς να μας στηρίζετε εσείς. Διότι καίτοι Δεξιά, είσατε αδελφοί!

Εγώ θα σας πω μόνο τούτο. Ήμουν με μια συντροφιά συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συζητούσαμε. Όπως ξέρετε οι Βουλευτές όλων των κομμάτων στα μεταξύ μας πηγαδάκια όταν δεν υπάρχουν αντίπαλοι ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: (Δεν ακούστηκε).

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Ανδρουλάκο, μη με προκαλείτε. Όταν δεν υπάρχουν αντίπαλοι λέμε και τα στραβά μας, κάνουμε την κριτική μας.

Εκεί λοιπόν που συζητούσαμε και κάναμε κριτική μεταξύ μας στο χώρο μας πληροφορούμαστε το πρώτο δώρο που μας κάνατε, την πρόταση μομφής κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Αφήστε τώρα. Σας κάναμε δώρο!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ωραιότατο δώρο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Να μας πείτε τώρα, τι λέγατε στα "χαλαρά".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Ιωαννίδη, αναπτύξτε τις απόψεις σας. Και τα χαριτολογήματα έχουν κάποια όρια.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τις απόψεις μου αναπτύσσω αλλά βλέπω ότι ενοχλούν. Και είμαι ευτυχής διότι ενοχλούν. Δεν ήθελα να σας είμαι ευχάριστος, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Δεν ήταν μόνο αυτό. Ήρθε στη συνέχεια και η συνεδρίαση της Παρασκευής για τη Σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής. Σας βεβαιώνω ότι και τα δυο είναι δώρα που μας κάνατε και σας ευχαριστούμε γι' αυτό.

Αν ήμουν εγώ στη θέση του Γιάννου του Παπαντωνίου, εκτός από την εξαιρετική ομιλία του θα άρχιζα με έναν πρόλογο: "Ου πολλού δέω ο χάριν έχειν, ω βουλή, τω κατηγορώ ότι μοι παρε-

σκεύασε τον αγώνα τουτονί". Δώσατε μια θαυμάσια ευκαιρία στον μακροβιότερο και κατά τη γνώμη μου ικανότερο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να πει τι έκανε ως βασικός υπεύθυνος της οικονομικής πολιτικής όλα αυτά τα επτά χρόνια που βρίσκεται σε αυτό το τόσο κρίσιμο πόστο.

Επομένως, πρέπει να σας είναι ευγνώμων και αυτός. Δεν τα λέω αυτά για να εξωραίσω την κατάσταση. Δεν θέλω να πω ότι δεν υπάρχει πρόβλημα με πολλούς μικροκαταθέτες που έχασαν τα λεφτά τους. Εγώ δεν είμαι καθόλου οπαδός των χρηματιστηρίων, είμαι μάλλον οπαδός του Ελύτη.

Πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι άλλο είναι οι άνθρωποι των χρηματιστηρίων, άλλο οι μικροεπενδυτές, άλλο ο κοσμάκης που πάει και βάζει τα λεφτά του. Όταν μιλάμε για ανθρώπους των χρηματιστηρίων εννοούμε τις χρηματιστηριακές εταιρείες, τις ΕΛΔΕ, τα "παπαγαλάκια", τους μεσάζοντες.

Λοιπόν, ο Ελύτης έχει πει για τους ανθρώπους των χρηματιστηρίων ότι "ανεβοκατεβαίνουν στην κόλαση σαν στο σπίτι τους". Αυτή είναι η δική μου άποψη γι' αυτούς τους επιτηδευμένους. Το ότι αισθάνομαι κι εγώ άσχημα και αν θέλετε συμπάσχω με τους ανθρώπους που έχασαν τα λεφτά τους σε μία αλόγιστη όμως προσδοκία να τα πολλαπλασιάσουν μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, αυτό είναι μία άλλη ιστορία.

Τώρα όμως αν μου πείτε: "δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες για τα όσα έγιναν στο χρηματιστήριο;" θα σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αν ψάχναμε να βρούμε τις πολιτικές ευθύνες, ίσως να είχατε περισσότερες. Διότι εσείς στενοχωριέστε όταν ανεβαίνει το χρηματιστήριο και ελπίζετε να πέσει. Έλα όμως που και με την πρόταση δυσπιστίας που κάνατε, αυτό ανεβαίνει!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ : Δεν έχουμε την "υπευθυνότητα" τη δική σας όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν έχετε όμως την πιθανότητα να γίνετε κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο αντιπολίτευσης. Με αυτόν τον τρόπο αντιπολίτευσης, πιστέψτε με, δεν είναι εύκολο να γίνετε κυβέρνηση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Θα μας κάνετε μάθημα τώρα υπευθυνότητας!

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εσείς με διακόπτετε και θέλετε να μου κάνετε μάθημα. Επειδή εγώ γηράσκω αεί διδασκόμενος, θα δεχόμουν μαθήματα και από σας και από τον καθένα. Εσείς να μάθετε να δέχεσθε και μαθήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ έχουμε μία πραγματικότητα: Η ελληνική οικονομία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι έχει κάνει βήματα προόδου αυτά τα επτά χρόνια που είναι ο συγκεκριμένος υπό κατηγορία, υπό δυσπιστία Υπουργός, υπεύθυνος της εθνικής οικονομίας. Και αυτό βεβαίως αντανάκλα, αν θέλετε, και σε όλη την Κυβέρνηση.

Είναι βέβαιο ότι υπήρξε πρόοδος. Είναι βέβαιοι οι ρυθμοί ανάπτυξης. Είναι βέβαια και τα άλλα στοιχεία που σας έδωσε ο έδιος ο Υπουργός και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω, γιατί δεν τα ξέρω και τόσο καλά όσο εκείνος. Το ότι υπήρξε μία κρίση στο χρηματιστήριο και μία πτώση, όπως και άνοδος στο παρελθόν πολύ μεγάλη και αν θέλετε όχι σύμφωνη με τα πραγματικά δεδομένα, είναι ένα αναμφισβήτητο γεγονός, το οποίο όμως συνέβη και σε άλλες χώρες, που είχαν πολύ μεγαλύτερη παράδοση χρηματιστηριακών συναλλαγών, καθώς και εμπειρίες οι πολίτες αλλά και οι αρμόδιοι φορείς. Δεν μπορεί να χαιρεί κανείς μας για ό,τι έγινε, δεν είμαστε ευτυχείς. Βεβαίως όμως πρέπει να συναισθανθούμε όλοι την ευθύνη μας να μην συνεισφέρουμε στο να χαλάει το κλίμα, διότι είναι γνωστό ότι η οικονομία και πολύ περισσότερο το χρηματιστήριο είναι κυρίως υπόθεση ψυχολογίας. Και σεις ευτυχώς δεν επηρεάσατε απ' ό,ι είδα χθες και σήμερα το δείκτη καίτοι δεν με ενδιαφέρει σε προσωπική βάση. Δεν επηρεάσατε δυσμενώς το δείκτη με την πρότασή σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Τον βοηθήσαμε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εκτός εάν το κάνατε γι' αυτόν το λόγο, για να σας ευχαριστήσω άλλη μια φορά ακόμη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δηλαδή δικό σας είναι το χρηματιστήριο και μας ευχαριστείτε;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Σας ευχαριστούμε για ό,τι καλό μας κάνατε. Μας έχετε κάνει πάρα πολλά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: 'Αρα, δικό σας είναι το Χρηματιστήριο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ('Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ. Κύριε Ιωαννίδη, μην απαντάτε. Μην προκαλείτε και σεις από τη μεριά σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Θα σας συγχωρήσω για τη μεροληψία. Μόνο γι' αυτό μπορώ να σας συγχωρήσω, γιατί πρόκειται για γυναίκα και επειδή και κατά το νέο Σύνταγμα πρόκειται να δώσουμε παραπάνω δικαιώματα, απ' όσα δικαιούνται, στις γυναίκες. Δεν διέκοψα εγώ. Εγώ είμαι ομιλητής από το Βήμα και με διακόπτει η κα Παπακώστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ('Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Κύριε Ιωαννίδη, σας παρακάλεσα να μην δίνετε ευθέως απαντήσεις για να μην προκαλείτε ανταπαντήσεις και αυτό προς προστασία σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ για την προστασία σας. Είμαι πάντα πρόθυμος να είμαι υπό την προστασία ιδιαίτερα κυριών. Δεν θέλω να πάρω άλλο χρόνο, γιατί υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν.

Εγώ μίλησα πολιτικά. Δεν έχω και πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη γενικώς στους οικονομολόγους, εκτός από το μεγάλο, κατά τη γνώμη μου, σοφό Κείνς. Υπάρχουν και σχετικά ανεκδότα σε όλο τον κόσμο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Ξεχάσατε τον Υπουργό.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, διάβασα πρόσφατα ένα άρθρο του Γιώργου Κατηφόρη στα "ΝΕΑ" για τη νέα οικονομία και για την οικονομία των Ηνωμένων Πολιτειών. Ελπίζω ότι η οικονομική σκέψη θα χρειασθεί να ξαναστρέψει το βλέμμα της προς κατευθύνσεις -δεν μιλώ για την πολιτική, μιλώ για τους οικονομολόγους, την επιστήμη της οικονομίας κλπ.- άλλες από αυτές που έχει στραφεί τα τελευταία χρόνια υπό την επιτροπή των Η.Π.Α και των οικονομολόγων των Η.Π.Α, διότι πιστεύω ότι μπορεί να υπάρξουν καλύτερα αποτελέσματα και στην οικονομία με διαφορετική φιλοσοφική αντίληψη σε ό,τι αφορά στην κοινωνία και στην ευθύνη της πολιτείας και του κράτους έναντι των πολιτών.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε. Ευχαριστώ για άλλη μια φορά τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας για την πρόταση δυσπιστίας τους, όπως τους ευχαριστώ και για την πρόταση σύστασης προανακριτικής επιτροπής, για την οποία θα μιλήσουμε την Παρασκευή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Έχετε πάρει διαζύγιο από την πραγματικότητα και γι' αυτό θα χάσετε. Η αλαζονεία σας θα σας φάει.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Το αντίθετο συμβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ('Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο κ. Κιλτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχω την πρόθεση να σας ταλαιπωρήσω. Θα κάνω δύο εισαγωγικά σχόλια και θα εστιάσω την προσοχή σας περισσότερο σε τρεις λόγους, οι οποίοι πιστεύω ότι είναι από αυτούς που ανάγκασαν το κόμμα μας, τη Νέα Δημοκρατία, να ασκήσει αυτό που έπρεπε να κάνει για χάρη του λαού τον οποίο υποτίθεται ότι όλα τα κόμματα υπηρετούμε.

Ζούμε σε αυτήν την Αίθουσα αυτές τις ημέρες, ιδιαίτερα χθες και σήμερα που αναπτύσσεται ο διάλογος, μια "διαστροφή" πολιτική, η οποία ήρθε μέσα στην Αίθουσα αυτή, γιατί αντανάκλαται από την κοινωνία και την πολιτική την οποία παράγουν σήμερα οι κυβερνώντες της ελληνικής ζωής.

Ποια είναι η διαστροφή; Πράγματι νιώθει δικαιωμένος ο Μαξ από άλλη θεώρηση, κύριε Υπουργέ, διότι καταφέρατε να κυριαρχεί η οικονομία και να επιβάλλεται της πολιτικής είτε αφορά φυσικά πρόσωπα είτε αφορά καταστάσεις πολιτικές. Το λογικότερο ήταν και στα πρόσωπα της πολιτικής, αλλά προπάντων στις καταστάσεις της πολιτικής να κυριαρχεί και να κατευθύνει η πολιτική την οικονομία.

Εμείς ζούμε σήμερα ένα οικονομικό ολοκληρωτισμό. Αντί τα οικονομικά να είναι εργαλεία, έχουν καταστεί τρόπος ζωής. Εκεί που έχετε αυτή την ευθύνη ως κυβερνώντες, ήσασταν υποχρεωμένοι να το αντιστρέψετε. Το εργαλείο που λέγεται "χρηματιστήριο" το έχουν οι ελεύθερες και ευνομούμενες κοινωνίες

και εσείς βεβαίως το αρνιόσασταν. Μας χαροποιεί ιδιαίτερα που σιγά-σιγά απασπότηκατε τις δικές μας θέσεις. Εμείς δεν έχουμε λόγο να απολογηθούμε σήμερα, όχι πρωτίστως γιατί είμαστε η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά διότι εμείς ιδεολογικά δεν μπορούμε να αρνηθούμε το θεσμό του χρηματιστηρίου, όταν είναι κυρίαρχο στοιχείο, κυρίαρχο εργαλείο για την ανάπτυξη του τόπου και για την συμμετοχή των πολιτών και του λαού στην αναδιανομή του πλούτου. Η αναδιανομή του πλούτου πρέπει να γίνεται για πρώτη φορά αντίστροφα.

Κύριε Υπουργέ, ο πολίτης από το περίσσειμά του δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο. Είναι υποχρεωτικό να συμμετάσχει σε μια διαδικασία. Εάν δεν έχει άλλους επενδυτικούς δρόμους, θα διαλέξει υποχρεωτικά στην ελεύθερη αγορά, αυτήν που απασχόμαστε εμείς όχι όμως κατά αλόγιστο τρόπο, το χρηματιστήριο, διότι του δίνεται η δυνατότητα να συμμετάσχει σε εκείνες τις αναπτυξιακές διαδικασίες που δεν έχει τη δυνατότητα ο ίδιος να δημιουργήσει.

Λίγοι έχουν αυτό το προνόμιο και ποτέ η παράταξή μας δεν εξέφρασε ζηλοφθονία προς αυτούς. Αντί όμως να γίνει αυτή η αναδιανομή, αντί να υπάρξει στοιχειώδης συμμετοχή του Έλληνα πολίτη σ' αυτήν τη δυνητικά καλύτερη ημέρα οικονομικά, έρχεται και γίνεται αναδιανομή κατά τέτοιον τρόπο που πολλοί συναδέλφοι τον ανέλυσαν και γι' αυτό εγώ δεν χρειάζεται να μακρολογώσω επ' αυτού.

Γιατί υπέβαλε την πρόταση δυσπιστίας η Νέα Δημοκρατία; Θα σας υπενθυμίσω από την πλευρά μου τρεις λόγους. Αν δεν το έκανε, αυτό θα εσήμαινε ότι δεν ακούει την κοινωνία. Μην μου πείτε ότι εσείς δεν ακούτε τις κραυγές απόγνωσης της κοινωνίας, διότι όλοι τότε θα λέγαμε ψέματα εδώ μέσα. Δε νομίζω ότι έχετε τέτοια πρόθεση. Ούτε θα ήθελα ποτέ να σας την προσάψω αναίτια και άδικα. Η κραυγή είναι δεδομένη. Και η απόγνωση είναι δεδομένη.

Τώρα, γιατί είστε εσείς ένοχοι; Γιατί η Νέα Δημοκρατία όφειλε να κάνει την πρόταση δυσπιστίας; Κύριε Υπουργέ, ξέρουμε όλοι ότι σ' ένα σπίτι κάποιος εκποιεί την περιουσία του όταν έχει κηρύξει πτώχευση ή όταν το κάνει μόνο για τα παιδιά του. Ποτέ κανένας πατέρας, δεν εκποιεί τα περιουσιακά του στοιχεία για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Το κάνει μόνο όταν έχει τραγική οικονομική δυσκολία, δηλαδή έχει πτωχεύσει ή όταν το κάνει για το καλό των παιδιών του.

Εσείς λέτε ότι αναπτυσσόμεθα διότι οι δείκτες ευημερούν. Όμως, δεν έχετε δώσει εργασία στα παιδιά σας. Τα παιδιά της Ελλάδας σήμερα στην κυριολεξία, ουσία και τύποις, είναι δικά σας παιδιά. Και εκποιείτε τα περιουσιακά στοιχεία της Ελλάδας, ενώ αυξάνεται η ανεργία. Δεν είναι αυτό πολιτική διαστροφή; Δεν είναι ενοχή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ : Γιατί τους χαρίζετε τα παιδιά; Αποπαίδια τα έχουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Δε χαρίζω σε κανέναν τα παιδιά, αλλά αυτήν τη στιγμή αυτοί που έχουν τα σκήπτρα είναι οι κυβερνώντες και αυτοί εκπροσωπούν εκ του νόμου την πατρίδα.

Σε μια κοινωνία ανοικτή και ελεύθερη, που και εσείς ζείτε μέσα σ' αυτήν, χρειάζεται τόσο πολλή παιδεία για να γνωρίζετε, ότι από τη νηπιακή ηλικία για να φθάσετε πιο πάνω πρέπει να πάτε σκαλί-σκαλί; Δηλαδή, δεν γνωρίζατε το θεσμικό πλαίσιο του χρηματιστηρίου ποιο πρέπει να είναι; Χρηματιστήριο υπάρχει εδώ και χρόνια, όχι μόνο στις αναπτυγμένες χώρες, αλλά και στην πατρίδα μας. Πόσα χρόνια χρειάζόσασταν για να μάθετε ότι πρέπει να υπάρχουν αυτοί οι θεσμοί και οι διαδικασίες για να λειτουργεί το χρηματιστήριο;

Και έρχεσθε τα τελευταία χρόνια και φέρνετε τρεις και τέσσερις φορές αναδιάταξη του θεσμικού πλαισίου συμπληρώνοντας ή εμφανίζοντας νέα μέτρα για τη λειτουργία του χρηματιστηρίου. Ποιος φέρει την ευθύνη; Δεν θα σταματήσω σε κενά λόγια. Σας λέω ότι εσείς δύο χρόνια τώρα ως Κυβέρνηση αλλάζετε διαρκώς το θεσμικό πλαίσιο του χρηματιστηρίου. Χρειάζονταν μια τέτοια νηπιακή προσέγγιση αυτού του μέγιστου εργαλείου που λέγεται χρηματιστήριο; Πώς κυβερνάτε αυτόν τον τόπο;

Τέλος, θέλω, κύριε Υπουργέ, να απαντήσετε στην ελληνική Βουλή και δια μέσου αυτής στον ελληνικό λαό, από που πληρώ-

νονται τα μέλη της επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Έχετε διάταξη η οποία προβλέπει ότι αμείβονται και εκ των ποινών οι οποίες επιβάλλονται σε επιχειρηματίες και επιχειρήσεις από αποφάσεις τα ίδια τα μέλη παίρνουν; Είναι δυνατόν να προχωρήσει έτσι αυτό το Χρηματιστήριο; Πρέπει να αποσυνδεθούν εντελώς τα μέλη της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς...

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν είναι έτσι. Τι λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Δεν είναι έτσι. Τότε απαντήστε επίσημα και φέρτε μας το νομικό πλαίσιο λειτουργίας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Να δείτε και τους κωδικούς από τον προϋπολογισμό.

Ακόμη θέλω να πείτε ευθαρσώς εδώ στο Σώμα πόσα στελέχη της Εμπορικής Τραπεζής διώκονται σήμερα ή έχουν παραπεμφθεί για πειθαρχικά παραπτώματα, γιατί χρησιμοποιούσαν κωδικούς και έδιναν εντολές στον αέρα. Έτσι βρέθηκε εκτεθειμένη η ίδια η Τράπεζα.

Αγαπητοί φίλοι και κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία έπραξε το κοινοβουλευτικό της καθήκον. Εμείς οφείλαμε να επισημάνουμε αυτά που ο καθένας από τη δική του σκοπιά θεωρούσε ότι έπρεπε και ήταν σκόπιμο να τονίσουμε για να δώσετε μία απάντηση. Δεν ήλθαμε για να αντιδικήσουμε στις πλάτες του λαού και αν σήμερα η μομφή είναι στο πρόσωπό σας, δεν χαρίζομαστε στην Κυβέρνηση, αυτοί είναι κατ'εξοχήν οι ένοχοι και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο οποίος γνώριζε τόσα χρόνια τι γίνεται και όχι μόνο εσείς. Εσείς, όμως, είστε ο εντεταλμένος και οφείλετε να δώσετε εξηγήσεις.

Για μας είσατε ένοχοι και γι' αυτό θέσαμε τη μομφή στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Ο κ. Λιτζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν σήμερα συζητούσαμε τη συνεισφορά της Νέας Δημοκρατίας του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στα πλαίσια του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, αν ακούγαμε τις προτάσεις για κάποιο πρόβλημα που υπάρχει και πώς θα λυθεί, τότε τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Εγκλωβισμένοι, όμως, σε μία λογική που ο ελληνικός λαός έχει απορρίψει την προηγούμενη δεκαετία, αναφέρομαι στο κακό '89, εξακολουθούν να μέφονται και ήταν χαρακτηριστική η κατακλείδα του προλαλήσαντος συναδέλφου. Μίλησε για ενόχους, μιλάμε για μια προσπάθεια ποινικοποίησης της πολιτικής. Γι' αυτό επειδή συζητάμε για μια πρόταση μομφής οφείλω να δηλώσω εξ αρχής, ότι πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, υποκριτική, με έντονα στοιχεία λαϊκισμού και μικροπολιτικής και αποσταθεροποίησης ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Είστε χειρουργός και έχετε ένα πτώμα. Κανέτε ανατομία του πτώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ μη διακόπτετε τον ομιλητή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Λυπάμαι, αλλά αυτήν την ώρα δεν βλέπω κανένα πτώμα, πέρα από αυτό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν προκαλώ κανένα, λέω την άποψή μου και παρακαλώ να ακουστεί.

Αποσταθεροποίηση του κλίματος εμπιστοσύνης, στην ουσία αυτό προκαλείται, που έχει ανάγκη η οικονομία μας. Στην ουσία έρχεται η Νέα Δημοκρατία με αυτήν την πρόταση να κάνει κακό σε αυτό για το οποίο υποτίθεται ότι θα έπρεπε να δράσει θετικά. Δημιουργεί εντυπώσεις, σε ένα θέμα που αναμφίβολα εγγίζει τον ελληνικό λαό, όχι για να προτείνει λύσεις και διεξόδους, αλλά για να απορρίψει, να γενικεύσει και να επωφεληθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εννιά μόλις μήνες από την καθαρή εκλογική νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ένα μόλις μήνα μετά από την ψήφιση από τη Βουλή του προϋπολογισμού. Ο λαός μας επιβράβευσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τον Πρωθυπουργό για την οικονομική του πολιτική, που έφερε τη χώρα στο σκληρό πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η χώρα μας κινήθηκε με γοργούς ρυθμούς ανάπτυξης, κατάφερε να ελαχιστοποιήσει τις αποστάσεις που τη χώριζαν από τις ευρωπαϊκές χώρες, κατάφερε να εξομοιώσει τον πληθωρισμό με αυτόν των υπολοίπων κρατών της Ευρώπης ξεκινώντας

από το δυσθεώρητο 15% και κατάφερε να δημιουργήσει πολύ θετικούς δείκτες, όπως άλλωστε προανέφερε και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και που δεν χρειάζεται να επαναλάβω.

Τώρα βαδίζουμε στη μετάΟΝΕ εποχή με μέθοδο και αποφασιστικότητα, για να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση, να έχουν δηλαδή οι Έλληνες την ίδια ποιότητα ζωής με αυτήν των Ευρωπαίων.

Προς τι λοιπόν αυτή η μομφή, προς τι αυτή η προσωποποίηση των επιλογών που επιβεβαιώθηκαν από τον ελληνικό λαό και από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία; Διότι δεν υπακούει σε καμία λογική η άποψη της Νέας Δημοκρατίας, ότι όλες αυτές οι κατακτήσεις είναι αυτονόητες εξελίξεις και για όλα τα δυσάρεστα φταίει η Κυβέρνηση. Είναι αναξιόπιστο αυτό το επιχείρημα, που έχει καταδικαστεί από τον ελληνικό λαό σε αλλεπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις.

Αλλά ας έλθω στην ουσία του ζητήματος. Τι γίνεται με το χρηματιστήριο; Το χρηματιστήριο είναι γνωστό ότι αποτελεί έναν από τους δείκτες ανάπτυξης της οικονομίας.

Για λόγους ιστορίας θυμίζω ότι η πρώτη φορά που έγινε προσπάθεια για θεσμική θωράκιση και ανάπτυξη του ΧΑΑ ήταν το 1987 με Πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου, Υπουργό Εθνικής Οικονομίας το σημερινό Πρωθυπουργό και Υφυπουργό τον κ. Καρατζά. Τότε ψηφίστηκε ο νόμος περί οργάνωσης χρηματιστηρίων και κεφαλαιαγοράς. Απόδειξη του πόσο μακριά αυτή η παράταξη και ο Πρωθυπουργός -ο σημερινός Πρωθυπουργός- έβλεπε και επεδίωκε με μέτρα διαφάνειας και εξασφάλισης να θωρακίσει την επερχόμενη χρηματιστηριακή ανάπτυξη.

Ακολούθησε μία άνοδος της χρηματιστηριακής αγοράς. Μέχρι το 1998 υπήρχαν ένα εκατομμύριο επενδυτές, ένα εκατομμύριο κωδικοί. Στη συνέχεια και σε χρόνο ρεκόρ αυτός ο αριθμός έφτασε τα δύο μισά εκατομμύρια. Η ώθηση αυτή οφείλετο στην προεξόφληση της ένταξης στη Ζώνη του ευρώ, στην εξασφάλιση του πακέτου Σαντέρ, στην είσοδο ξένων θεσμικών και σε άλλους παράγοντες που εν τέλει επιβεβαιώθηκαν.

Οφείλουμε εδώ όλοι να ομολογήσουμε ότι οι δομές και οι μηχανισμοί ήταν ανέτοιμοι να δεχτούν τέτοια επενδυτική προσφορά. Όμως, η ευαισθητοποίηση της Κυβέρνησης ήταν άμεση. Γι' αυτό από το 1995 και μετά ψηφίστηκαν οκτώ νόμοι ακριβώς για τη θωράκιση και την ανάπτυξη της αγοράς.

Το όλο κλίμα οδήγησε σε έκρηξη προσδοκιών. Αναφέρομαι βέβαια στους μικρούς και μεσαίους επενδυτές, που σήμερα στη Σοφοκλέους αναστενάζουν. Δεν μπορεί από αυτό να εξαιρεθεί ο ρόλος των ΕΛΔΕ, οι χρηματιστές και τα "παπαγαλάκια", αλλά κυρίως η άγνοια των κανόνων του παιχνιδιού από το ευρύ επενδυτικό κοινό και πολλές φορές η απληστία των επενδυτών. Έτσι το χρηματιστήριο αντιμετωπίστηκε με όρους τζόγου και όχι σαν μία επένδυση με ρίσκο και χρόνο στην προσπάθεια απόδοσης αυτού.

Σίγουρα έχουν εξανεμισθεί μεγάλα ποσά στο χρηματιστήριο. Αλλά και σε αυτό η Νέα Δημοκρατία υπερβάλλει και παραπλανά. Το νούμερο το οποίο αναφέρετε, τα τριάντα δισεκατομμύρια δραχμές, είναι η λογιστική αξία και όχι η πραγματική. Η πραγματική αξία υπολογίζεται με βάση την τιμή αγοράς της μετοχής. Υπάρχουν πολλές έγκυρες εκτιμήσεις οικονομικών αναλυτών ότι ανέρχεται σε πολύ χαμηλότερο ποσό από αυτό που εσείς αναφέρεσθε. Υπ' αυτούς τους όρους εκείνο που εγώ έχω να καταλογίσω είναι μια υπεραπλουστευμένη λογική, η οποία οδηγεί στο ότι η Κυβέρνηση κρατά ένα μαγικό ραβδί που μπορεί να ανεβάσει και να κατεβάσει το χρηματιστήριο.

Αυτά κατά τη γνώμη μου είναι λογικές υπεραπλουστευτικές και εν πάση περιπτώσει η αγορά γνωρίζει πάρα πολύ καλά ότι και αυτονομία έχει και δυνατότητες έχει ιδιαίτερα τώρα που μπαίνουμε στη φάση της ολικής ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να πω, ότι υπάρχουν συνθήκες ανάκαμψης του χρηματιστηρίου, κατά τη δική μου εκτίμηση και απ' ό,τι σήμερα αντελήφθη και κατά την εκτίμηση της Κυβέρνησης. Υπάρχει επίσης ροπή για επενδύσεις, ιδιαίτερα με την εισροή των δεκαεπτάμισι τρισεκατομμυρίων του πακέτου Σαντέρ και της πολλαπλασιαστικής τους επίδρασης.

Εκείνο που απαιτείται είναι η εμμονή της Κυβέρνησης στην οικονομική πολιτική που έφερε αυτά τα αποτελέσματα. Εκείνο που μπορεί να κάνει η Κυβέρνηση είναι να εγκαταστήσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης, ηρεμίας και αξιοπιστίας, ώστε να διευκολύνει τις επενδύσεις.

Χρειάζεται λοιπόν -για να καταλήξω και σε κάποιες προτάσεις- τόνωση του επενδυτικού κλίματος, δηλαδή επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών με τις αποκρατικοποιήσεις που ξεκίνησαν. Χρειάζεται πλήρης απελευθέρωση των αγορών στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στις μεταφορές και στα δημόσια έργα. Χρειάζεται άρση των διοικητικών αντικινήτρων και των συντελεστών δυσχέρειας για την ίδρυση, επέκταση και εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων. Άλλωστε αυτό προβλέπεται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που ήδη έχει κατατεθεί από την Κυβέρνηση.

Επίσης, θα πρέπει να υπάρξει ακόμη πιο αυστηρός έλεγχος των εισαγομένων εταιρειών κατά τα πρότυπα ελέγχου και αξιολόγησης των επενδύσεων που υπάγονται στους αναπτυξιακούς νόμους, στα προγράμματα και στους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει δηλαδή να υπάρχει έλεγχος πριν, κατά και μετά το χρόνο της επένδυσης. Και βεβαίως πρέπει να υπάρξουν και κυρώσεις στο ισοδύναμο.

Τέλος, χρειάζεται προσαρμογή των όρων ίδρυσης και λειτουργίας των χρηματιστηριακών εταιρειών και των ΕΛΔΕ κατά τα πρότυπα των αντίστοιχων ευρωπαϊκών και αμερικανικών.

Κλείνω, κύριοι συνάδελφοι, με μία μόνο φράση: Αν η Νέα Δημοκρατία κατέθετε προτάσεις, αν πρότεινε κάτι πέραν της κινδυνολογίας και την ενοχοποίησης της πολιτικής, εάν δεν διακρινόταν από ανακολουθίες και αντιφάσεις, εάν ίσχυαν όλα αυτά, τότε ίσως δεν θα ήταν Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα - κωδονοκρουσίες)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το χρηματιστήριο βρίσκεται σε μία τραγική κατάσταση και έχει δημιουργήσει ένα τρομερό κοινωνικό πρόβλημα. Μου δίνεται η ευκαιρία να σας ξεναγήσω σε ένα "νοσοκομειακό χώρο", να σας πω πώς θα βλέπατε το χρηματιστήριο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Ανδρεουλάκο, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το χρηματιστήριο είναι πραγματικά ένας ασθενής στην εντατική μονάδα, διασωληνωμένος, που δεν μπορεί να κρατηθεί, δεν έχει επάρκεια οξυγόνου. Κάνουμε προσπάθειες να τον αποσυνδέσουμε από τη μηχανική υποστήριξη, κάνουμε προσπάθειες να τον απογαλακτίσουμε από το μηχάνημα, αλλά δεν μπορούμε.

Αυτό το λέω, διότι το κριτήριο είναι να μην πέσει τώρα το χρηματιστήριο κάτω από τις 3.000 μονάδες. Κυβέρνηση είστε. Όπως το φουσκώνετε τότε, κύριοι Υπουργοί, προσπαθήστε τώρα έτσι κάτι να κάνετε, αφού έχετε τις δυνατότητες, έχετε τους δικούς σας, τα δικά σας παιδιά, τα "καλά παιδιά".

Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να έρθουν στο μυαλό μας αυτές οι σκηνές που κάθε μέρα μας δείχνει η τηλεόραση: Άλλοι απογοητευμένοι, άλλοι να θρηνηολογούν, άλλοι ακόμη και να βιοπραγούν, άλλοι να είναι υβριστές στην απόγνωση που έχουν φθάσει από το χρηματιστήριο.

Εδώ βεβαίως πρέπει να πούμε το εξής: Ποιος φταίει γι' αυτό το χάλι; Γι' αυτό το κατάντημα ποιος φταίει; Μα κανείς δεν φταίει; Κάποιοι έχουν ευθύνη. Κάτι γίνεται.

Μου έκανε εντύπωση γιατί άκουσα πάρα πολλούς συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έλεγαν άλλα εδώ μέσα από αυτά που συζητούμε έξω στο περιστέριο, από αυτά που συζητούμε πίνοντας ένα καφέ ανταλλάσσοντας απόψεις. Και βεβαίως, εδώ δεν θα περίμενε κανείς να είχαν την ίδια άποψη που εκφράζουν έξω με αυτήν που εδώ διατυπώνουν για να υποστηρίξουν τον εκλεκτό τους, ωραίο προβλεπόμενο στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Υπουργό, τον κ. Παπαντωνίου. Έφυγε ο κ. Παπαντωνίου αλλά θα πω ότι θα είμασταν ευτυχείς όλοι, αν η οικονομία, αν το χρημα-

τιστήριο είχε την ομορφιά του Υπουργού και αυτό το σαρδ·οιο γέλωτα. Θα είμαστε ευτυχισμένοι.

Το χρηματιστήριο, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μια μεγάλη πηγή, μια δεξαμενή πλούτου, χρήματος για να μπορέσουμε να κάνουμε επενδύσεις, για να μπορέσουμε να έχουμε μια πολύ καλή οικονομία, για να μπορέσουμε να δώσουμε θέσεις εργασίας, για να μπορέσει τέλος πάντων αυτή η κοινωνική μαστίγια που έχει όλες αυτές τις προεκτάσεις, η ανεργία, να πέσει. Δυστυχώς όμως το χρηματιστήριο δεν έχει μπει σ' αυτήν τη λογική. Το χρηματιστήριο μπήκε από την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε μια άλλη λογική, κάποιοι δικοί μας να γίνουν πλούσιοι και κάποιες χιλιάδες, κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες να χάσουν και το υστέρημά τους.

Πίστεψε ο ελληνικός λαός στο λαϊκό καπιταλισμό. Και γιατί όχι να μην πιστέψει; Και τι είναι ο λαϊκός καπιταλισμός; Κάποια λίγα χρήματα να μπορέσουμε να αντλήσουμε, να κερδίσουμε, να κερδίσουμε ο μεροκαματιάρας κάτι χρήματα. Όταν τα επιτόκια πέφτουν αυτές τις μικρές οικονομίες που είχε πίστευε και καλά έκανε και πίστεψε, όχι μόνο ότι θα μπορούσε να βοηθήσει την εθνική οικονομία, αλλά παράλληλα θα μπορούσε να βοηθήσει και το οικογενειακό του εισόδημα για να ζήσει καλύτερα, να σπουδάσει τα παιδιά του, να μπορέσει τέλος πάντων να έχει μια αξιοπρεπή διαβίωση.

Και πού φθάσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι; Φθάσαμε σ' αυτό το σημείο το τραγικό της απόγνωσης που έφθασε βέβαια και η Κυβέρνηση να χαρακτηρίσει αυτούς που η ίδια τους οδήγησε εκεί, σε τζογαδόρους και είπε ότι δεν είναι τζόγος το χρηματιστήριο. Το μάθημα το κάνει εκ των υστέρων αφού τους δημιούργησε την προοπτική και δημιούργησε την ελπίδα, ότι από το χρηματιστήριο θα μπορούσαν να κερδίσουν χρήματα.

Μοιάζει, κύριοι συνάδελφοι, αυτό πραγματικά όπως θα έχετε δει εδώ στα στενά της Ομονοίας στην Πανεπιστημίου τους παπατζίδες. Έχουν και τους αβανταδόρους δίπλα. Αν δεν παίξουν μαζί με τους αβανταδόρους οι παπατζίδες, δεν μπορούν να προσελκύσουν πελάτες. Έτσι λοιπόν ακριβώς λειτούργησε αυτήν τη στιγμή και το χρηματιστήριο μέσω των οργάνων που διέθετε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Πρέπει να πούμε και το εξής, έτσι λιγάκι για την ιστορία. Είναι γνωστό ότι πηγαίνατε για εκλογές το φθινόπωρο του 1999. Φουσκώνατε το χρηματιστήριο να στρατολογήσετε όσο το δυνατόν περισσότερους, να αντλήσετε στην ποσόστωση της φορολόγησης όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα, πουλήσατε ελπίδα, έρχονται όμως οι σεισμοί του Σεπτεμβρίου και αλλάζουν τα σχέδια. Δεν μπορείτε πλέον να φουσκώσετε το χρηματιστήριο περισσότερο και εμφανίζεται ο κ. Παπαντωνίου και λέει τα γνωστά τα οποία τα παρουσίασε εδώ. Αλλά, έχει πει και κάτι άλλα ότι έχετε εμπιστοσύνη η εικόνα της οικονομίας είναι το χρηματιστήριο.

Τον κ. Καρατζά τον ξεχάσαμε; Ο κ. Παπαδημός τι ήταν; Άνθρωποι δικοί σας δεν ήταν; Δεν παγίδευσαν αυτοί τον ελληνικό λαό λέγοντας πάρτε και δεκαπέντε εκατομμύρια δάνειο για να παίξετε στο χρηματιστήριο; Τα είπατε ή δεν τα είπατε αυτά; Και πήγαν και πουλήθηκαν οικογένειες, πούλησαν χωράφια. Έφθασαν ακόμη να πουλήσουν και τα γαϊδούρια τους για να παίξουν σ' αυτήν την ελπίδα που τη σερβίρατε εσείς. Και τι έγινε κατόπιν; Φθάσαμε λοιπόν τον Απρίλιο, διατηρείτε ένα δείκτη της τάξεως των πέντε χιλιάδων μονάδων για να μπορέσετε να προσελκύσετε προεκλογικά, να ξαναπαγιδευτούν οι Έλληνες όπως τους παγίδευσате για να πάρτε τις εκλογές. Αυτό κάνατε.

Και βεβαίως, θα πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι πιθανόν να είναι και η ευθύνη δική μας, της Νέας Δημοκρατίας, που δεν είπαμε τη μεγάλη τότε λέξη ότι αυτήν τη στιγμή πρόκειται για μια πυραμίδα Σημίτη. Η πυραμίδα του Μπερίσα χωριούσε μπροστά στην πυραμίδα Σημίτη και θα σας πω γιατί: Διότι τα χρήματα τα οποία είχαν οι φίλοι μας, οι γείτονες, οι Αλβανοί, τα χάσανε. Ήταν χρήματα. Δεν έπαιξαν όμως και τα περιουσιακά τους στοιχεία για να υποθηκεύσουν την τύχη των παιδιών τους. Εδώ είναι το δράμα το οποίο έγινε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει κάποτε να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους: Βάλατε στο χρηματιστήριο δικά σας παιδιά της "Χαριλάου Τρικούπη", τεχνικές εταιρείες οι ο-

ποίες είχαν ένα σφυρί και ένα καλέμι μόνο. Τις βάλατε στο χρηματιστήριο και παγιδεύσατε όλη την οικονομία. Οι εταιρείες αυτές πήραν διάφορα έργα. Και θα σας πω εταιρείες: Για παράδειγμα η "ΑΤΕΜΚΕ" η οποία πήρε το νοσοκομείο της Λαμίας και το άφησε στη μέση τώρα γιατί χρεοκόπησε και την αγόρασε η "ΑΤΤΙΚΑΤ". Το νοσοκομείο έμεινε στη μέση. Και όχι μόνο αυτό. Έφθασαν στην αχρησιότητα -ακούστε το αυτό- και έκαναν μήνυση στο ελληνικό δημόσιο. Έκανε μήνυση η "ΑΤΕΜΚΕ" ζητώντας ένα δισεκατομμύριο τριακόσια εκατομμύρια γιατί επλανήθη στο διαγωνισμό.

Ποιος θα φτιάξει το νοσοκομείο της Λαμίας, κύριε Υπουργέ; Ποιος θα φτιάξει το νοσοκομείο της Κατερίνης που είχε πάρει άλλη εργοληπτική εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο με παιδιά δικά σας; Ποιος θα φτιάξει το δρόμο Ράχες-Βελεστίνο όταν κάποια εταιρεία πήρε το πακέτο αυτών των έργων αξίας δις εκατομμυρίων από το διαγωνισμό βάζοντας κάποια λάβαρα στο Μέγαρο Μουσικής, άφησε το έργο στο μέση και θρηνούμε από τότε που πήρε να φτιάξει αυτό το δρόμο, μέχρι τώρα είκοσι νεκρούς σ' αυτό το σημείο; Γι' αυτό, λοιπόν, ποιος έχει ευθύνη; Κανείς δεν έχει ευθύνη εδώ μέσα;

Και να πάμε στον κ. Καρατζά. Ο κ. Καρατζάς έχει ευθύνες και έπρεπε να τον έχετε αποπέμψει γιατί αυτός είναι ο μεγάλος τζογαδόρος. Ας μας πει για τις Γενικές Αποθήκες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Και για τη "ΛΑΜΨΑ".

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η εταιρεία "ΛΑΜΨΑ" πού βρίσκεται; Δεν έχουν το πλειοψηφικό πακέτο και δεν μπορούν να κάνουν συνέλευση. Έχουν χρήμα και το χρήμα αυτό το κλέψατε. Και δεν μπορείτε να κάνετε συνέλευση γιατί δεν έχετε πλειοψηφικό πακέτο. Και τα χρήματα πού πήγαν; Ενθυλακώθηκαν από κάποιους "ημετέρους" και βέβαια πήρε και μια μερίδα το ΠΑΣΟΚ για να κάνει τις ωραίες εκλογές και να γίνει όλος αυτός ο εκμαυλισμός. Έχουμε, λοιπόν, αυτό το φαινόμενο για το οποίο μίλησα.

Πήρατε μέτρα γι' αυτούς που έπαιξαν πλαστικό χρήμα στις τράπεζες, τους διευθυντές που έκαναν τις αναγγελίες των εκατοντάδων εκατομμυρίων ημερησίως, στις νεοεισηγμένες μετοχές και κέρδιζαν κάποιοι εκατομμύρια εις βάρος του ελληνικού λαού; Πήρατε μέτρα; Ο κ. Παπαντωνίου πήρε μέτρα; Και πρέπει να ξέρετε ο κ. Παπαντωνίου ότι μπορεί να είναι ο παντεπόπτης του Υπουργείου Οικονομικών έχει όμως βαρύτατες ευθύνες. Θα μου πείτε -το είπε και ο κ. Παυλόπουλος- ότι τη μόνη ηρωική πράξη που έχει να κάνει, επειδή διαθέτει ανθρωπομετρικό ανάστημα, δεν ξέρω όμως αν έχει μεγαλειο ψυχής, είναι να πει, παραιτούμαι. Κλαίνε χήρες, κλαίνε παιδιά, υπάρχουν νεκροί, υπάρχουν αυτοκτονίες, υπάρχουν εγκλωβισμένοι, υπάρχουν άνθρωποι αυτήν τη στιγμή με νευρολογικά κατάλοιπα που αν θα μπορούσαν να μιλήσουν θα σας έλεγαν ακριβώς τι έπρεπε να γίνει.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι κάποιοι ευθύνονται γι' αυτό το δράμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Πρέπει να κάνει ο Υπουργός αυτό που έκαναν οι Ιάπωνες, χαράκιρι!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Χαράκιρι δεν μπορεί να κάνει, κύριε Ανδρεουλάκο, το έκαναν στον πόλεμο της Μαντζουρίας οι Γιαπωνέζοι στρατηγοί όταν έχασαν το μέτωπο. Αλλά τέτοιο ανάστημα δεν διαθέτει. Βέβαια δεν θα θέλαμε τον κ. Παπαντωνίου να φθάσει σ' αυτό το κατάντημα. Μια παραίτηση όμως την απαιτεί ο ελληνικός λαός!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Διαμαντίδης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι η σειρά μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Είσθε αμέσως μετά, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Διαμαντίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να μιλήσω με όρους οικονομικούς και όχι με όρους ιατρικούς, όπως μίλησε ο μόλις κατελθών από το Βήμα κ. Γιαννόπουλος.

Φαίνεται ότι η αδυναμία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να

διατυπώσει συγκροτημένο πολιτικό λόγο και ουσιαστικές προτάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της χώρας, την οδήγησε σε κραυγαλέες δημαγωγικές και λαϊκίστικες εξάρσεις με μοναδικό σκοπό να αποκομίσει πολιτικά οφέλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε συνάδελφε, αυτά που λέτε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κύριε Ανδρεουλάκο, παρακαλώ μη με διακόπτετε. Είμαστε παλαιοί στο Κοινοβούλιο αυτό και πρέπει να υπάρχει ένας αλληλοσεβασμός.

Αποκορύφωμα αυτής της δημαγωγικής και λαϊκίστικης πολιτικής είναι η πρόταση μομφής, που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Παπαντωνίου, με αφορμή την πορεία του χρηματιστηρίου, αδιαφορώντας πλήρως αν με αυτήν της την πολιτική και με αυτήν της την τακτική θα καταστρέψει εκείνους, τους οποίους υποτίθεται ότι θέλει να υπερασπίσει, γιατί αγνοείτε, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα χρηματιστήρια έχουν τους δικούς τους κανόνες και τις δικές τους αντιδράσεις. Και αυτό συμβαίνει και με το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Ξεχνάτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τι αντιπροσώπευε το Χρηματιστήριο Αξιών πριν από έξι χρόνια, όταν ήταν ένα τριτοκοσμικό χρηματιστήριο, όταν οι συναλλαγές γινόντουσαν φωναχτά, όταν δεν υπήρχε μηχανοργάνωση, όταν οι εισηγμένες εταιρίες ήταν ελάχιστες, όταν οι επενδυτές μετρίονταν στα δάχτυλα και όταν ο τζίρος ήταν ελάχιστος. Όταν συγκροτήθηκε η πρώτη Κυβέρνηση του κ. Κώστα Σημίτη, ο δείκτης στο Χρηματιστήριο Αξιών ήταν λίγο κάτω από τις 600 μονάδες. Σε έξι χρόνια εκτοξεύτηκε στις 6.300 μονάδες και αυτό δεν έγινε τυχαία. Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης απέδωσε καρπούς. Τα επιτόκια μειώθηκαν, εξομοιώθηκαν με τα ευρωπαϊκά, ο πληθωρισμός έπεσε ραγδαία στο 2%-2,5% στα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η χώρα συμμετέχει πια ισότιμα στην ΟΝΕ -το μεγάλο επίτευγμα της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη- το χρηματιστήριο ανδρώθηκε, έγινε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό χρηματιστήριο, απέκτησε βάθος, οργάνωση, άριστη τεχνολογική υποστήριξη, δημιούργησε νέα προϊόντα και σήμερα συμμετέχει ισότιμα στη δημιουργία του ευρωπαϊκού χρηματιστηρίου, μαζί με τα μεγάλα χρηματιστήρια της Ευρώπης στη Φρανκφούρτη, στο Παρίσι, στο Λονδίνο και αλλού.

Η επιβράβευση της πολιτικής αυτής ήταν η αθρόα συμμετοχή του κόσμου στη χρηματιστηριακή αγορά. Αυτή η αθρόα συμμετοχή είχε και κάποιες παρενέργειες και αυτό ήταν αναμενόμενο. Δεν μπορεί κανείς να το αρνηθεί αυτό. Φαίνεται ότι ούτε και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς δεν ήταν έτοιμη να αντιμετωπίσει αυτό το φαινόμενο και σίγουρα μπορεί να έγιναν κάποια λάθη. Αλλά πείτε μου, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, υπήρξε κάποιος από σας τον Ιανουάριο του 1999, όταν ο δείκτης ήταν στις 3.000 μονάδες, που να πει ότι ο δείκτης θα πήγαινε στις 6.500 μονάδες; Κανένας δεν βρέθηκε. Δεν άκουσα κανέναν από σας να το υποστηρίξει. Και σήμερα δεν τολμάτε να αναφερθείτε στα μεγάλα διεθνή χρηματιστήρια, τα οποία στο διάστημα αυτό είχαν πολλές μεταπτώσεις.

Ενδεικτικά ο δείκτης NASDAQ από τις δύο χιλιάδες μονάδες που ήταν, σε λιγότερο από ένα χρόνο εκτοξεύτηκε στις 5.300 μονάδες και εν συνεχεία σε έξι μήνες πήγε στις 2.050 μονάδες. Δηλαδή μέσα σε ενάμιση χρόνο έχασε το 50% της αξίας του. Δεν βρέθηκε τότε κανένας στην Αμερική να κατηγορήσει ούτε τον πρόεδρο του χρηματιστηρίου ούτε τον Υπουργό Οικονομικών ούτε την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Και αυτό συνέβη και σε άλλα χρηματιστήρια.

Ο δείκτης Νικεΐ, στην Ιαπωνία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, από τις 33.000 μονάδες έπεσε στις 11.000 μονάδες, για να φτάσει σήμερα στις 13.800. Κανένας δεν βρέθηκε να κατηγορήσει την Κυβέρνηση της Ιαπωνίας. Το ίδιο έγινε και στο Χογκ-Κονγκ με το δείκτη HANG-SENG ο οποίος έχασε τα 2/3 της αξίας του. Και εκεί δεν βρέθηκε κανένας να κάνει ότι κάνατε εσείς εδώ. Και αυτό γιατί η αντιπολίτευση στις χώρες αυτές, κύριοι συνάδελφοι, είναι υπεύθυνη, γιατί μπορεί και αρθρώνει υπεύθυνο λόγο, ασκεί ουσιαστική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση με προτάσεις και πολιτικές θέσεις. Κι εσείς εδώ αδυνατείτε να το κάνετε. Και αυτό είναι λυπηρό όχι για σας, αλλά πολύ λυ-

πηρό για τη χώρα μας.

Οι πολιτικές παρεμβάσεις στα χρηματιστήρια σίγουρα είναι ατυχείς από όπου και αν προέρχονται. Η Κυβέρνηση για να βοηθήσει το Χρηματιστήριο της Αθήνας δύο πράγματα έπρεπε να κάνει και τα έκανε. Θωράκισε θεσμικά το Χρηματιστήριο Αθηνών και συνεχίζει να το πράττει αυτό, αν χρειάζεται να το κάνει και δεύτερον, δημιούργησε τον κατάλληλο οικονομικό ορίζοντα, ώστε οι εταιρίες να αναπτύσσονται και να ευδοκούν.

Με την ευκαιρία αυτή, επειδή κάποιος συνάδελφος ανέφερε από πού πληρώνεται η διοίκηση της κεφαλαιαγοράς και ανέφερε, ότι πληρώνονται και από τις ποινές που βάζει, πέρα από το μισθό που έχουν -και πρέπει να έχει κάποιος ένα μισθό όταν ασκεί μια διοίκηση- θέλω να πω ότι δεν πληρώνονται από τις ποινές που βάζουν. Θα πρέπει να είναι πιο διαβασμένοι όταν μιλάει από το Βήμα της Βουλής και ειδικά για τέτοια θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγνώριση των οικονομικών επιτευγμάτων της ελληνικής Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη, με Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών τον κ. Παπαντωνίου, που κατά τη γνώμη μου είναι ο πιο επιτυχημένος Έλληνας Υπουργός Οικονομικών από τη Μεταπολίτευση και μετά, είναι καθολική. Αυτό το ομολογούν όλοι, δεν χρειάζεται να το πούμε εδώ εμείς. Το ομολογεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, ο ΟΟΣΑ, το λέει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ομολογούν οι πάντες. Τι πιο ισχυρή απόδειξη από αυτό, ότι η ελληνική οικονομία είναι μια οικονομία που σήμερα μπορεί και μιλάει με τους ισχυρούς στην Ευρώπη, μπορεί και συνδιαμορφώνει την ευρωπαϊκή πολιτική; Αυτό δεν είναι επιτυχία της ελληνικής Κυβέρνησης; Δεν είναι επιτυχία της ελληνικής οικονομίας;

Δεν καταλαβαίνω από πού αντλείτε αυτά που λέτε για την ελληνική οικονομία, όταν πρόσφατα, μόλις στις 5 Ιανουαρίου, στην πανηγυρική εκδήλωση στο Ζάππειο, όπου παρευρέθηκαν και κάποιος συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία, ο Βέλγος Υπουργός Οικονομικών επιβεβαίωσε του λόγου του αληθές και έδωσε τα εύσημα και στην ελληνική Κυβέρνηση και στον Υπουργό Οικονομικών κ. Παπαντωνίου.

Θα ήταν πιο έντιμο από εσάς να κάνατε, αν θέλετε, πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης. Δεν τολμήσατε να το κάνετε αυτό και νομίζετε ότι κάνοντας πρόταση δυσπιστίας στο πρόσωπο του Υπουργού των Οικονομικών, θα μπορούσατε να πλήξετε την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Είναι το μεγάλο σας λάθος και αυτό το λάθος θα το πληρώσετε.

Βέβαια αντιλαμβάνομαι την αγωνία σας γιατί νομίζατε ότι θα μπορούσατε να αποκομίσετε κάποια πολιτικά οφέλη για να κυβερνήσετε, μια και τις τελευταίες τρεις εκλογικές αναμετρήσεις τις χάσατε και είσατε σ' αυτή τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Να είσθε βέβαιοι όμως, ότι αυτήν τη μέθοδο που ακολουθείτε ποτέ δεν θα σας φέρει στη θέση της Κυβέρνησης. Κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας έχει πράγματι προβλήματα. Τα προβλήματα τρέχουν καθημερινά. Τα προβλήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με πολιτικούς όρους και η πολιτική που ακολουθείτε δεν είναι η ενδεδειγμένη. Η μεταφορά της αντιπαράθεσης στο Κοινοβούλιο σε θέματα για τα οποία η Κυβέρνηση έχει δώσει εξετάσεις και έχει πετύχει, νομίζω ότι είναι μια λαθεμένη πολιτική και αυτοί που συμβουλευθούν τον Αρχηγό σας προς αυτή την κατεύθυνση, νομίζω ότι το ελάχιστο που μπορούν να κάνουν είναι να απομακρυνθούν από κοντά του. Βέβαια αυτό είναι ευθύνη του Αρχηγού σας να το κάνει.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω τα εξής: Η πολιτική αυτή που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία είναι λαθεμένη. Οφείλετε όχι μόνο στο κόμμα το οποίο υπερασπιζέσθε, αλλά κυρίως οφείλετε στον ελληνικό λαό, οφείλετε στους χιλιάδες αυτούς επενδυτές, οι οποίοι παρασύρθηκαν και παρασύρθηκαν από πολλούς παράγοντες οι οποίοι αναφέρθηκαν από το Βήμα αυτό -δεν έχω το χρόνο να τους επαναλάβω- να ασκήσετε μια διαφορετική πολιτική, μια πολιτική πιο υπεύθυνη. Με το να δημιουργείτε τέτοιες καταστάσεις, να προσπαθείτε να μεταφέρεται την εσωκομματική σας αντιπαράθεση μέσα στο Κοινοβούλιο, μέσω της μομφής κατά του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας είναι λάθος. Και αυτή η πολιτική σας είναι βέβαιο, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι την παρακολουθεί ο ελληνικός λαός. Μας παρακολουθεί όλους. Και να είσθε βέβαιοι ότι με αυτήν την πολιτική ο

ελληνικός λαός θα σας κατατάξει και πάλι, όταν θα έρθει η ώρα, το 2004, σε αυτήν τη θέση που σας έχει και σήμερα, στη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν τη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας την έδειχναν τα κανάλια απευθείας στον ελληνικό λαό, πιστεύουμε ότι αυτός θα έβγαζε χρήσιμα συμπεράσματα, τόσο βέβαια οι μικροεπενδυτές, οι οποίοι έχουν χάσει τρομερά χρηματικά ποσά, αλλά και γενικότερα ο εργαζόμενος λαός, τα λαϊκά στρώματα, για το καλοστημένο πολιτικό παιχνίδι που παίζεται χρόνια τώρα και κρατάει καλά στις πλάτες του ελληνικού λαού.

Το λέμε αυτό γιατί αποκαλύφθηκε χθες και σήμερα ότι τα δυο τουλάχιστον πολιτικά κόμματα, τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σαν Κυβέρνηση αλλά και η Νέα Δημοκρατία, δεν έχουν ουσιαστικές διαφορές στην πολιτική κατεύθυνσή τους και εκείνο το οποίο τους ενδιαφέρει, είναι μέσα από διαχειριστικές αλλαγές να δουν ποιος θα είναι στο τιμόνι της πολιτικής εξουσίας.

Πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να απευθύνει τη δική του δυσπιστία σε μια κατεύθυνση, στη νεοφιλελεύθερη συντηρητική και αντιλαϊκή πολιτική και βέβαια σ' εκείνα τα κόμματα, που είναι οι βασικοί πυλώνες αυτής της πολιτικής, δηλαδή στην Κυβέρνηση που έχει την κύρια πολιτική ευθύνη, αλλά και στη Νέα Δημοκρατία, η οποία βοηθάει με τη δική της στάση αυτήν την πολιτική.

Έχουν, λοιπόν, την ίδια πολιτική αφετηρία και προσπαθούν ο καθένας για λογαριασμό του να χρησιμοποιήσει τους μηχανισμούς του συστήματος για την πολιτική εξουσία. Γι' αυτό και οι δυο δεν αποκαλύπτουν τον πραγματικό χαρακτήρα του χρηματιστηρίου εξαιτίας του οποίου χάθηκαν πολλά τρισεκατομμύρια και ιδίως από τα λαϊκά στρώματα. Και στην αντιπέρα όχθη βέβαια, έχουμε τα τεράστια χρηματικά ποσά, τα τρισεκατομμύρια δραχμές που αποκόμισαν οι επιχειρηματίες, οι κεφαλαιοκράτες.

Μηχανισμός, λοιπόν, του καπιταλιστικού συστήματος είναι και το χρηματιστήριο. Και σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα ότι δεν είναι μηχανισμός, που αναδιανέμει τον πλούτο. Είναι μηχανισμός συγκέντρωσης τρομερών κεφαλαίων, τα οποία τα καρπώνονται συγκεκριμένοι μεγαλοεπιχειρηματίες και κεφαλαιοκράτες.

Αν ήθελε πραγματικά η Κυβέρνηση, αλλά και η Νέα Δημοκρατία που στηρίζει το χρηματιστήριο, θα έπρεπε να βρει άλλους μηχανισμούς, που πραγματικά θα μπορούσαν να αναδιανέμουν τον πλούτο.

Και τέτοιοι μηχανισμοί στα χέρια της Κυβέρνησης είναι πρώτον, η εισοδηματική πολιτική, γιατί όταν εδώ νομοθετούν οι Βουλευτές που ψηφίζουν το 2,2% για τους εργαζόμενους ευρύτερα, αυτό σημαίνει ότι κάποιος άλλος κερδίζει. Αν ήθελαν πραγματικά να ενισχύσουν το εισόδημα του εργαζόμενου λαού, δεν θα περιέκοπταν τα κονδύλια για την παιδεία, για την υγεία, για την κοινωνική ασφάλιση, για τον πολιτισμό.

Αν ήθελαν πραγματικά να ευνοήσουν και να αναδιανέμουν τον πλούτο προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων, θα έπρεπε να υπάρχει ένα άλλο φορολογικό δημοκρατικό δίκαιο σύστημα, το οποίο θα έπαιρνε από τους λίγους, για να δώσει στους πολλούς, στους φτωχούς, στους αδύνατους.

Και βέβαια χρησιμοποιήθηκαν πολλά νούμερα για την αύξηση του ΑΕΠ, για την οικονομία της χώρας. Όμως εκτός από αυτά τα νούμερα, υπάρχουν και άλλα νούμερα, που δυστυχώς δεν ακουστήκαν ούτε από την Κυβέρνηση, αλλά ούτε και από τη Νέα Δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ.)

Θα πρέπει να εξηγηθεί. Αφού λοιπόν ο μηχανισμός του χρηματιστηρίου δουλεύει προς όφελος των επενδύσεων και οι επενδύσεις για τη δημιουργία θέσεων εργασίας, γιατί δε γίνεται αυτό;

Και ποιος έλεγχος μπορεί να βάλει φραγμό στα κέρδη του κε-

φαλαίου και εκεί που πηγαίνουν; Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς βέβαια δεν μπορεί να το ελέγξει το κεφάλαιο. Διότι αν ήλεγχε το κεφάλαιο, τότε θα έπαυε να υφίσταται το κεφάλαιο. Γνωρίζουμε ότι το κεφάλαιο λειτουργεί ασύδοτα.

Και λέει η Νέα Δημοκρατία, αλλά και οι άλλες πτέρυγες του Κοινοβουλίου, όπως ο Συνασπισμός, να θεσμοθετήσουμε μια ανεξάρτητη Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς. Δε λένε όμως σε ποιο πλαίσιο μέσα θα κινηθεί αυτή η Επιτροπή. Διότι όταν γνωρίζουμε ότι το καπιταλιστικό σύστημα λειτουργεί με τους δικούς του νόμους, άρα η επιτροπή αυτή θα λειτουργήσει προς όφελος του κεφαλαιοκράτη.

Είναι ξεκάθαρα ορισμένα ζητήματα που πιστεύουμε ότι παίζουν κυρίαρχο ρόλο στο να κατανοήσει ο εργαζόμενος λαός αυτό το παιχνίδι, το οποίο παίζεται, η μη αποκάλυψη δηλαδή του πραγματικού χαρακτήρα του χρηματιστηρίου.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι αυτό χρησιμοποιείται σαν επιχείρημα, για να μπορέσουμε να πείσουμε έξω το μικροεπενδυτή, αυτόν ο οποίος έχει επενδύσει, αυτόν τον οποίο έχει αναγκάσει η Κυβέρνηση να επενδύσει με τη μείωση των ομολόγων, γιατί ήταν και αυτό ένα έσοδο για το δημόσιο και έδινε κάποια αυξημένα επιτόκια.

Πού τον οδήγησε; Τον οδήγησε και μέσα από το δανεισμό ακριβώς των τραπεζών, αλλά και μέσα, εάν θέλετε, από την πίστωση με αέρα να αγοράζει μετοχές, να πάει να παίξει στο χρηματιστήριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Τζέκη, είστε υπέρ της αύξησης των επιτοκίων;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είμαστε υπέρ της πολιτικής εκείνης που μέσα, εάν θέλετε και από το τραπεζικό σύστημα, διαφορετικό απ' αυτό που εσείς ευνοείτε, θα μπορέσει να δώσει άλλη ανάπτυξη στον τόπο. Και μιλάμε για τη λαϊκή οικονομία, κύριε Υπουργέ - και το γνωρίζετε πολύ καλά - και τη λαϊκή εξουσία. Εσείς είστε εξουσία των μονοπωλίων και το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό. Το γνωρίζετε και γιατί κάνετε το εξής: Την άνοιξη φορολογήσατε το σύνολο των συναλλαγών του χρηματιστηρίου με 0,0006 και ήρθατε μετά από πέντε μήνες να το κατεβάσετε στο 0,003. Αυτό τι αποδεικνύει. Ποιον ωφελείτε; Και βέβαια και μέσα από τα φορολογικά νομοσχέδια, τα οποία έχουμε ψηφίσει, βλέπουμε ότι μόνο πληρώνει ο εργαζόμενος λαός. Και στο φορολογικό νομοσχέδιο κατεβάσατε τους ανώτατους συντελεστές φορολογίας, νομικών και φυσικών προσώπων.

Και βέβαια εδώ σας καλεί η Νέα Δημοκρατία και σας λέει "κατεβάστε το ακόμα πιο κάτω". Και βέβαια έρχεται και η Ευρωπαϊκή Ένωση και σας λέει "ελάτε ακόμα πιο κάτω".

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είστε υπέρ της αύξησης των φορολογικών συντελεστών των φυσικών προ-

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είμαστε υπέρ της αύξησης των φορολογικών συντελεστών του μεγάλου κεφαλαίου, που καταληστεύει τον ελληνικό λαό από τον ιδρώτα του. Και αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσετε. Δυόμισι εκατομμύρια φτωχοί Έλληνες εργαζόμενοι, που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, σας εγκαλούν. Και δεν είναι μόνο τα χίλια άτομα των μικροεπενδυτών. Είναι οι εξακόσιες χιλιάδες άνεργοι που σας ζητούν δουλειά, γιατί δεν γίνονται επενδύσεις μέσα από το χρηματιστήριό σας. Αυτά δεν είναι απαντήσεις; Δεχθείτε, τουλάχιστον ότι υπάρχει μία διαφορετική φιλοσοφία. Άλλη πρεσβεύετε εσείς, άλλη εμείς. Και βέβαια η Νέα Δημοκρατία συμπλέει μαζί σας και γι' αυτό σας δίνει και χέρι βοηθείας σε πολλά ζητήματα μέσα στη Βουλή και όχι μόνο! Και μέσα και έξω από τη Βουλή, όταν αναπτύσσονται κινήματα, όταν αναπτύσσονται αγώνες και περιφέρονται στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, για να διαλύσουν τα μπλόκα των αγροτών, για να μην βγουν οι εργάτες στο δρόμο, για να μην βγουν οι νοσοκομειακοί γιατροί, για να μην διεκδικήσει, δηλαδή, ο ελληνικός λαός το δίκιο του. Και το δίκιο δεν είναι ό,τι ψηφίζεται μόνο μέσα εδώ στη Βουλή.

Άρα, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα πρέπει να δούμε εν συντομία, στο χρόνο που μου περισσεύει, ό,τι εδώ πραγματικά το ΠΑΣΟΚ πατάει στους νόμους της Νέας Δημοκρατίας. Θα πρέπει να δούμε, στα τρία χρόνια, αυτούς τους νόμους που ανέτρεψαν εργασιακές σχέσεις, αυτούς τους

νόμους που χτύπησαν ασφαλιστικά δικαιώματα, τους προχωράει το ΠΑΣΟΚ; Ναι, τους προχωράει παραπέρα. Άλλη ήταν η πολιτική του όταν ήταν στην αντιπολίτευση, άλλα κάνει τώρα.

Μειώνει τα εισοδήματα, όπως τα μειώνει η Νέα Δημοκρατία; Τα μειώνει. Αυξάνει την ανεργία; Την αυξάνει. Ξεκληρίζει τη μικρομεσαία αγροτιά; Την ξεκληρίζει. Υποβαθμίζει την παιδεία, την υγεία, τον πολιτισμό, το περιβάλλον, όπως γινόταν και επί Νέας Δημοκρατίας; Γίνεται. Έχουμε τις διώξεις, έχουμε τα δικαστήρια, έχουμε τις απειλές, έχουμε την τρομοκρατία, γενικότερα, του λαϊκού κινήματος; Τα είχαμε και τα έχουμε. Τα ΜΑΤ, είτε πράσινα είτε μπλέ, έχουν έναν κυρίαρχο στόχο: Το πώς να καθλώσουν και να καθυποτάξουν το λαϊκό κίνημα, το πώς θα υποτάξουν το εργατικό, το αγροτικό κλπ. κινήματα, για να μην διεκδικήσουν αυτά τα οποία διεκδικούν.

Άρα, λοιπόν, πιστεύουμε ότι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ έχουν έναν κοινό παρονομαστή: Τη νεοφιλελεύθερη, συντηρητική και αυταρχική πολιτική, έχουν το όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΟΝΕ. Κι εδώ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν συζητούσαμε πριν από λίγους μήνες για το χρηματιστήριο, από Υπουργού χείλη ακούστηκε "Μα, τι θέλετε εσείς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος; Μέσα από το χρηματιστήριο αποκοιμίζουν -λέει- οι φτωχοί χρήματα, για να σπουδάσουν τα παιδιά τους". Αυτό, λοιπόν, είναι το όραμα της Κυβέρνησης, αυτό είναι και το όραμα της Νέας Δημοκρατίας και άλλων κομμάτων; Μέσα από το χρηματιστήριο να προσπαθήσει ο άλλος να διεκδικήσει αυτά τα οποία είναι αυτονομία ό- τι πρέπει να του δώσει η Κυβέρνηση, η πολιτεία, δηλαδή τη δωρεάν δημόσια παιδεία, την εργασία, την κοινωνική ασφάλιση; Αυτά ακούστηκαν μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν ευθύνονται τα "παπαγαλάκια". Αυτά είναι όμορφα πτηνά, όμορφαίνουν το περιβάλλον. Είναι οι κράτεις εκείνοι, οι οποίοι οδήγησαν τον κόσμο στο χρηματιστήριο και είναι τα κραχτόπουλα εκείνα, τα διάφορα, σε διάφορα στρώματα τα οποία έπαιξαν και εκείνα σημαντικό ρόλο. Και βέβαια, ο πιο μεγάλος κράτεις ήταν η ίδια η πολιτική. Και σε αυτό το ζήτημα βέβαια και η Νέα Δημοκρατία δεν θα πρέπει να ξεχάσει, ότι ήταν η Νέα Δημοκρατία μετά τις ευρωκλογές που καλούσε το κόσμο για το χρηματιστήριο, σαν εν δυνάμει κυβέρνηση, επειδή νίκησε στις ευρωεκλογές.

Στο σημείο αυτό βέβαια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας βγήκε τότε και είπε θαρρετά την άποψή του. Βγήκε και είπε ότι κανένας δεν πρέπει να περιμένει, ιδίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ότι θα κερδίσει μέσα από το χρηματιστήριο. Βγήκε υπεύθυνα και το είπε, άλλο αν δεν εισακουστήκαμε και δεχθήκαμε, αν θέλετε, και χλευασμό από πολλούς πολιτικούς. Και τώρα βέβαια όλοι λέτε "μακριά η πολιτική από το χρηματιστήριο". Γιατί εσείς αυτό που κάνετε, τι είναι; Δεν είναι πολιτική; Δεν είναι παρέμβαση στο χρηματιστήριο; Δεν είναι το χρηματιστήριο πολιτική έκφραση αυτού του συστήματος;

Άρα -για να τελειώνω- εμείς εκείνο που ζητάμε από τον ελληνικό λαό είναι να καταθέσει τη δική του πρόταση μομφής σε αυτά τα κόμματα που τον ξεγέλασαν τόσα χρόνια, είτε είναι η Κυβέρνηση που έχει τις κύριες πολιτικές ευθύνες είτε είναι η Νέα Δημοκρατία που συμπορεύθηκε στον ένα ή στον άλλο βαθμό σε αυτό το ζήτημα. Έχει τρομερές ευθύνες γιατί, όταν ήταν ο δείκτης στο 6.300, δεν βγήκε να πει, ότι εδώ έχουμε χρηματιστήριο "φρούσα". Θα έπρεπε να το πει, δεν το είπε, γιατί ακριβώς είναι στην ιδεολογία της το χρηματιστήριο.

Εμείς βέβαια σ' αυτό το σημείο πιστεύουμε ότι κάναμε το καθήκον μας απέναντι στους μικροεπενδυτές και πιστεύουμε ότι και αυτή η συζήτηση που γίνεται είναι χρήσιμη για να βγάλει τα συμπεράσματά του, ότι μέσα από το δικό του αγώνα μπορεί να αλλάξει τα πράγματα και όχι με το τραπεζικό σύστημα που το έχει στα χέρια του η Κυβέρνηση.

Να πούμε ακόμη ότι στη δεκαετία του '75 ζήσαμε το τραπεζικό σύστημα. Δεν υπήρχε το χρηματιστήριο για να τροφοδοτήσει τις επιχειρήσεις, οι τράπεζες ήταν εκείνες που έδιναν, με μηδέν κόστος, χρήμα στους επιχειρηματίες, τις έκαναν προβληματικές, συσσωρεύθηκαν τα χρέη, τα πήρε το ΠΑΣΟΚ, έκανε τον Οργανισμό Ανασυγκρότησης, με καινούργια λεφτά, τον ιδρώτα του ελληνικού λαού τις ορθοπόδησε για να τις δώ-

σει ύστερα πολύ πιο φθηνά στους ίδιους ιδιοκτήτες. Να, λοιπόν, πως χρησιμοποιούνται τα διάφορα συστήματα του καπιταλιστικού συστήματος από τις κυβερνήσεις, οι οποίες έχουν θεοποιηθεί αυτοί τους μηχανισμούς.

Με αυτά τα ολίγα, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι καταλάβατε ποια είναι η πολιτική μας θέση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν μπορώ, κύριε συνάδελφε της σεβαστής Αριστεράς, να μη θαυμάσω την επιθετικότητά σας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το προκεχωρημένο της ώρας δεν εμποδίζει να διεισδύσουμε στο συζητούμενο θέμα.

Εγώ εκφράζω το σεβασμό μου, κύριε Υπουργέ, στο συνταγματικό δικαίωμα της Νέας Δημοκρατίας να υποβάλει τη συζητούμενη μομφή. Το πρόβλημα όμως έγκειται σ' αυτό. Το περιεχόμενο είναι φορτισμένο με ελαττωματικές σκοπιμότητες, με σκοπιμότητες που υπονομεύουν αντί να στηρίξουν τον ιδιαίτερα κρίσιμο χώρο του χρηματιστηρίου. Το ένα θέμα είναι αυτό.

Το δεύτερο θέμα είναι η καθολική ευθύνη, την οποία η Κυβέρνηση αναλαμβάνει. Απευθυνόμενη στο λαό ανέλαβε και τις ευθύνες της -ήταν μια τεράστια προσπάθεια- για τα σημεία στα οποία δεν κατόρθωσε να καλύψει τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Αναλαμβάνετε, κύριοι συνάδελφοι της συνολικής Αντιπολίτευσης, και τη δική σας, ευθύνη, ακόμη και για την κακή τροπή του χρηματιστηρίου; Η απάντηση μπορεί να δοθεί κατά συνείδηση από τον καθένα μας απέναντι από τον καθρέφτη καθώς θα κοιτάζουμε τη συνείδησή μας, το πρόσωπό μας.

Το χρηματιστήριο, η χρηματιστηριακή κεφαλαιαγορά είναι γεγονός ότι από το 1993 σημείωσε μια αλματώδη εξέλιξη τόσο σε μεγέθυνση, όσο και σε ωρίμανση. Αυτή η εξέλιξη εκπορεύθηκε από την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης να προωθήσει ένα मोχλό ιδιαίτερα αναπτυξιακό, κοινωνικό, οικονομικό κλπ. και από τα αθροιστικά μέτρα που έλαβε από το 1994 και μέχρι το 2001. Ήδη ολοκληρώθηκε η λειτουργία και του Τμήματος Στήριξης Επενδυτών και αρχίζει, νομίζω, από σήμερα να λειτουργεί.

Εάν θέλουμε να κάνουμε μία αποτίμηση έργου με ειλικρίνεια και να αξιολογήσουμε τους οκτώ νόμους που ψηφίστηκαν γύρω από το χρηματιστήριο για το χρηματιστήριο -τέσσερις το 1995, ένας το 1997, ένας το 1998 και δύο το 2000- θα διαπιστώσουμε ότι και μόνο αυτή η αποτίμηση οδηγεί στο τεκμήριο ότι εξεφράση η αγωνία, περιεβλήθη με την επιμέλεια που επέβαλαν οι συνθήκες και προωθήθη με τη διαύγεια μιας συνεχούς και ευρείας νομοθετικής εργασίας η υπόθεση χρηματιστήριο.

Γιατί η κακή τροπή; Για να δούμε τι έχουμε. Δεν μιλάμε για την εποχή μέχρι το 1993, όπου γνωρίζετε και οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι τότε το χρηματιστήριο ήταν σχεδόν εν ναρκώσει. Από τότε και μετά άρχισε διαδοχικά η εξέλιξή του. Από το Δεκέμβριο του 1999 μέχρι το Δεκέμβριο του 2000, έχουμε πράγματι έναν αθροιστικό άξονα σε πτωτική τροχιά και έχουμε μία πτώση γύρω στο 40% με 42%, σε αντίθεση με το 1999 που έχουμε αύξηση 103% και το 1998 που έχουμε 85% αύξηση. Αν αθροίσουμε αυτές τις διακυμάνσεις βγαίνει ότι μακροπρόθεσμα είναι σε ανοδική πορεία. Αν κάνω λάθος πείτε μου, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν είμαι οικονομολόγος.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Είναι δεδομένο. Επομένως, η αθροιστική απεικόνιση, εάν θα θέλαμε να διαγράψουμε την πορεία του, θα λέγαμε ότι είναι μακροπρόθεσμος ανοδική.

Από την άλλη όψη του νομίσματος, σαφώς και υπάρχουν τεράστια προβλήματα. Σαφώς και φτωχοί άνθρωποι έχασαν χρήματα, έχασαν σπίτια, έχασαν περιουσίες. Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σ' ένα καθεστώς ελεύθερης οικονομίας. Το κράτος δεν μπορεί μονίμως να είναι πάτερ φαμίλιας. Τα Μέσα Ενημέρωσης είναι εντελώς ελεύθερα. Ξεκινούν από το ένα άκρο και καταλήγουν στο άλλο. Μπορεί ο πολίτης να ενημερωθεί.

Ένα δεύτερο σημείο. Υπάρχει μία ψυχολογία τζόγου, πώς να το κάνουμε; Οφείλουμε να το πούμε. Ναι, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, αλλά οι ευθύνες να είναι δίκαιες και αντικειμενικές. Υπάρχει μία ψυχολογία τζόγου στον Έλληνα. Θέλει να παί-

ζει ο Έλληνας. Είναι πειρασμός το εύκολο κέρδος σε μία βυθιζόμενη, εάν θέλετε και κακώς προσανατολισμένη κοινωνία μέσα στο καταναλωτικό χάος που διαμορφώνουν οι συνθήκες και οι εξελίξεις.

Η συγκυρία των πραγμάτων. Δεν επηρεάζεται η οικονομία από τις διεθνείς εξελίξεις; Και επομένως και το χρηματιστήριο δεν επηρεάζεται από τα αντίστοιχα χρηματιστήρια, όταν χάνει η Ιρλανδία 30%, το Βέλγιο 37%, η Αυστρία 40%; Έχουμε δηλαδή μία εικόνα διεθνώς -η αμερικανική οικονομία, η γερμανική χρηματαγορά- η οποία επηρεάζει ούτως ή άλλως.

Υπάρχει και ένα στοιχείο που πρέπει να το υπογραμμίσω, διότι δεν το άκουσα από συναδέλφους όλων των πλευρών. Είναι η ψυχολογία του Έλληνα, κύριοι συνάδελφοι. Η ψυχολογία του Έλληνα είναι βαρομετρική, γι' αυτό και έχουμε κορυφαίους Έλληνες στην ιστορία μας. Όταν πετά ο Έλληνας δεν πιάνεται με τίποτε. Δεν αντέχει στην υποχώρηση. Δεν αντέχει στον πανικό. Δεν αντέχει στην κακή τροπή των πραγμάτων. Και τις περισσότερες φορές γι' αυτό ευθύνεται ότι δεν διεισδύει στην ανάγκη μιας πλήρους ενημέρωσής του. Δεν μεριμνά για την ενημέρωσή του.

Η διμοιρία, ο λόχος, η επιχείρηση να δει τα κριτήρια, τις προοπτικές. Να τα δει στο βάθος του χρόνου, στη μεσοπρόθεσμη, στη μακροπρόθεσμη προοπτική πως προβάλλονται τα πράγματα.

Έχουμε, λοιπόν, έναν έντονο παράγοντα κυμαινόμενο βαρομετρικά, που λέγεται ψυχολογία. Και αυτή με τη σειρά της επιβάλλει τα πράγματα.

Ένα δεύτερο κεφάλαιο που θα ήθελα να θέξω είναι ότι η Κυβέρνηση έλαβε τα επιβαλλόμενα μέτρα. Ο Υπουργός κ. Παπαντωνίου έλαβε ως υπεύθυνος του Υπουργείου Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας τα μέτρα, που επέβαλαν οι συνθήκες και επηρεάζοντας την εξέλιξη παράγοντες; Ακούσαμε τον κ. Παπαντωνίου να αναφέρει όλα τα μέτρα που λήφθηκαν. Μιλήσαμε για τους οκτώ νόμους. Είπαμε ότι μετατρέπεται ένα πάμπωχο επιτελείο τριών υπαλλήλων, σε ένα επιτελείο στελεχωμένο με ογδόντα επιτελείς, οι οποίοι παρακολουθούν, σχεδιάζουν, υλοποιούν, ελέγχουν κλπ. Έγιναν πλείστοι όσοι τακτικοί και έκτακτοι έλεγχοι. Παραπεμφθηκαν σε δικαστήριο ορισμένοι, επιβλήθηκαν πρόστιμα, αυστηρές χρηματικές ποινές και άλλα. Καθιερώθηκαν κανονισμοί, καθιερώθηκαν δεοντολογίες, υιοθετήθηκαν λογιστικά συστήματα που ισχύουν στα μεγάλα χρηματιστήρια τουλάχιστον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καθιερώθηκαν και υιοθετήθηκαν κανόνες χρηματιστηριακής συμπεριφοράς, κανόνες επενδυτικής συμπεριφοράς. Το σύνολο των μέτρων αυτών, λήφθηκε σε σύντομο χρόνο και μέσα από την αγωνιώδη προσπάθεια η πατρίδα να πετύχει το μεν την έξοδο της οικονομίας από τη βαρύτατη κρίση και το δε να πορευθεί στη συγκλιτική πορεία.

Εγώ είμαι υπερήφανος ως Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον Υπουργό Παπαντωνίου και σας μιλώ με την ειλικρίνεια που σας οφείλω και που -επιτρέψτε μου να καυχηθώ- με διακρίνει. Η εργατικότητα του, η τιμιότητά του, η μόρφωσή του, η διορατικότητά του, η αγωνιώδης προσπάθεια να πετύχει το στρατηγικό στόχο, στην ΟΝΕ, πολλές φορές, αναγκασμένος από τα πράγματα σε προσαρμογές που ίσως και ο ίδιος δεν θα πίστευε από κοινωνικής πλευράς. Αγωνίζεστε σκληρά μέσα και έξω από τη χώρα.

Όλα αυτά συνιστούν μία πορεία που εξασφάλισε δύο αναμφισβήτητα πράγματα: Την είσοδο στην ΟΝΕ, που είναι θρίαμβος, κύριοι συνάδελφοι. Κάνατε την προσπάθεια, την ξεκινήσατε το 1990. Δεν απουσιάζσατε. Βοηθήσατε, στηρίξατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ δεν κατηγορώ. Στηρίξατε την προσπάθεια των προσαρμογών ακόμα και σε εκείνα τα σημεία που οι αγκυλώσεις του παρελθόντος μας εμπόδιζαν να πραγματοποιήσουμε τις επιβαλλόμενες προσαρμογές στο μέτρο που έπρεπε.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι συλλογικά, με τη θυσία του λαού, με την κατεύθυνση της Κυβέρνησης και θα το πω, με το σύνολο του πολιτικού κόσμου, πετύχαμε την είσοδο στην ΟΝΕ. Ήταν στρατηγικός στόχος.

Και κάτι άλλο που δεν κουβεντιάζουμε πολύ συχνά ή που αφήνουμε αόρατη την πιο κραυγαλέα πλευρά, είναι ότι η οικονο-

μία σταμάτησε να ολισθαίνει. Σταθεροποιήθηκε, αναπτύσσεται με ρυθμούς πολύ ανώτερους, 2,3, 3,5, 5, που ελπίζουμε να πραγματοποιήσουμε στη διάρκεια του τρέχοντος έτους.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι εάν είχα την παραμικρή αμφιβολία για ευθύνη ή ολιγωρία του κ. Παπαντωνίου και αν δεν είχα συσσωρευμένα αισθήματα εκτίμησης και σεβασμού για τον ιδρώτα, την τιμιότητα, την εργατικότητα και το θάρρος του να τραβήξει τη γραμμή προς την ΟΝΕ χωρίς συμβιβασμούς, θα ψήφιζα μαζί σας την πρόταση μομφής. Με πλήρη συνείδηση και απόλυτη, της συνείδησής μου, ελευθερία όπως το άρθρο 60 του Συντάγματος επιβάλλει και απαιτεί, εξασφαλίζοντας το απόλυτο δικαίωμα ελευθερίας γνώμης και ψήφου στο Βουλευτή, καταψηφίζω την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Με όλη μου λοιπόν την καρδιά, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που σας τιμώ ιδιαίτερα, ψηφίζω κατά της πρότασής σας και εκφράζω το σεβασμό μου στον Παπαντωνίου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

Στις δώδεκα όπως ξέρετε θα πρέπει να τελειώσουμε και επομένως μετά θα μιλήσει και ο κ. Λέγκας. Εσείς, κυρία Παπακώστα, θα μιλήσετε πρώτη από τη Νέα Δημοκρατία αύριο το απόγευμα.

Ορίστε, κύριε Χαϊτίδη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ευρισκόμενος στην Αίθουσα σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης κοντεύω και εγώ να πεισθώ και διερωτώμαι: "Καλά, δεν υπάρχει πρόβλημα; Δεν υπάρχουν Έλληνες και μάλιστα εκατοντάδες χιλιάδες -μερικά στοιχεία τους ανεβάζουν σε ενάμισι εκατομμύριο- που έχουν κωδικό χρηματιστηρίου μαζί με τις οικογένειές τους -συζητάμε για τη μισή Ελλάδα σήμερα- δεν υπάρχουν λοιπόν Έλληνες που έχουν κυριολεκτικά καταστραφεί από την όποια πορεία του χρηματιστηρίου, ανεξαρτήτως, των πολιτικών ευθυνών που τώρα αναζητούμε;"

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κόσμος που έχει καταστραφεί; Δεν γνωρίζουμε ανθρώπους που άρχισαν ήδη στην απελπισία τους να αυτοκτονούν; Υπάρχει η παραμικρή ελπίδα όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που είναι συνάνθρωποί μας, είναι συγγενείς μας, είμαστε συνέχεια μαζί τους, να ανακτήσουν έστω ένα μέρος από τα χρήματα τα οποία έχουν απωλέσει;

Αυτά όλα είναι ή δεν είναι υπαρκτά; Για να λύσεις ένα πρόβλημα πρέπει πρώτα να παραδεχθείς ότι υπάρχει, να το ερευνήσεις, να το μελετήσεις και να σκεφθείς τρόπους για την επίλυσή του. Διαφορετικά αν όπως η στρουθοκάμηλος, βάζουμε το κεφάλι μας μέσα στο έδαφος και στο σκότος, τότε φυσικά δεν υπάρχει ούτε πρόβλημα ούτε λύση του.

Αν λάβουμε στα σοβαρά όλες αυτές τις διαβεβαιώσεις της Κυβέρνησης για ανυπαρξία προβλήματος στο χρηματιστήριο που με τόσο κόπο και με τόση προσπάθεια οι Υπουργοί, αλλά και οι άλλοι κυβερνητικοί συνάδελφοι προσπαθούν να μας πείσουν, τότε θα πρέπει να σπεύσουμε αύριο το πρωί να ρευστοποιήσουμε ότι έχουμε και αν δεν έχουμε να δανειστούμε, να αγοράσουμε αμέσως μετοχές σε ένα χρηματιστήριο που μπορεί σήμερα να μην είναι στις καλύτερες μέρες του, αλλά είναι βέβαιο, κατά τις διαβεβαιώσεις της Κυβέρνησεως ότι θα έχει μια ραγδαία ανάκαμψη και επομένως θα είναι κερδοφόρο.

Με αυτές λοιπόν τις σκέψεις -αν είναι δυνατόν συνάδελφοι να μην παραλογιζόμαστε- θα πρέπει να φθάσουμε στο σημείο να σπεύσουμε και εμείς να γίνουμε τα νέα θύματα -αν δεν έχουμε γίνει- του χρηματιστηρίου;

Φυσικά όλα αυτά δεν είναι σοβαρές σκέψεις, δεν είναι σοβαρά συμπεράσματα, αλλά δυστυχώς αυτά προκύπτουν από τη μέχρι τώρα συζήτηση. Αναφέρομαι βέβαια στις θέσεις που Υπουργοί και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ έλαβαν και εξέθεσαν μέσα σε αυτήν την Αίθουσα όσοι ελέγχουν το χρηματιστήριο. Και έκαναν ακόμα ένα σφάλμα σήμερα, το οποίο επέτεινε και τη δυσπιστία του κόσμου προς την Κυβέρνηση και τις διαβεβαιώσεις της, αλλά επέτεινε και την ανησυχία και τον πανικό.

Ξέρετε ποιο είναι αυτό; Σήμερα κατά "σύμπτωση" το χρημα-

τιστήριο, μετά από μια καθοδική ξέφρενη πορεία μηνών, ξαφνικά ανέκαμψε και μάλιστα κατά ένα ποσοστό σημαντικό. Δηλαδή 4%.

Και στον πλέον αδαή πολίτη ξέρετε τι σημαίνει αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι; Ότι υπάρχει ένας δίαυλος επικοινωνίας, μια επιρροή της Κυβερνήσεως στο χρηματιστήριο μέσω διαφόρων παραγόντων, προσώπων και μηχανισμών και κάθε φορά που η Κυβέρνηση έχει κάποιο πρόβλημα, τότε έρχεται ο από μηχανής Θεός και το χρηματιστήριο ξαφνικά χωρίς καμία ερμηνεία ανακάμπτει. Ποιοί συντελούν με ποιούς τρόπους σ' αυτό; Ο σκοπός είναι γνωστός και προφανής. Αλλά οι τρόποι με τους οποίους επεμβαίνει κάθε φορά που έχει πρόβλημα η Κυβέρνηση να διορθώνει, όπως και σήμερα, την πορεία του Χρηματιστηρίου, όλα αυτά δημιουργούν την ανησυχία και τη βεβαιότητα ότι όχι μόνο είναι πολιτικά υπεύθυνη η Κυβέρνηση, αλλά και ότι ίσως οι σχεδιασμοί για το μέλλον δεν είναι και καθόλου ενθαρρυντικοί για όλους αυτούς οι οποίοι πάθανε τις γνωστές καταστροφές που σήμερα και αύριο εκτίθενται εδώ μέσα.

Ελέχθη προηγουμένως και από τον κύριο Υπουργό της Εθνικής Οικονομίας και από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Σπυριδιώνη και από άλλους συναδέλφους, ότι εν πάση περιπτώσει τα ίδια "συμβαίνουν και εις Παρίσιους", ότι υπάρχουν και άλλα χρηματιστήρια σε όλον τον κόσμο, στην προοδευμένη και οικονομικά ισχυρότερη από εμάς Ευρώπη, όπου συμβαίνουν μερικές αυξομειώσεις. Βεβαίως συμβαίνουν. Υπάρχουν όμως ορισμένα "αλλά".

Πρώτον, οι αυξομειώσεις αυτές δεν είναι στο βαθμό και στην επικινδυνότητα των μειώσεων του ελληνικού χρηματιστηρίου.

Δεύτερον, οι αυστηροί έλεγχοι και η λειτουργία των θεσμών και οργάνων που διέπουν τη λειτουργία ενός χρηματιστηρίου, δεν επιτρέπουν στα ξένα χρηματιστήρια, στα οποία αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι και ο κύριος Υπουργός, να γίνεται συστηματική κερδοσκοπία και καταστροφή των μικροεπενδυτών σε όφελος κάποιων μεγάλων νεόπλουτων οι οποίοι αντί να επενδύσουν, παίρνουν όλο αυτό το προϊόν του κακού τρόπου λειτουργίας του χρηματιστηρίου και το εναποθέτουν στα θησαυροφυλάκιά τους αντί να επενδύσουν, όπως υποχρεούνται. Και δεν θα κάνουν χάρη σε κανένα, αλλά υποχρεούνται εκ του νόμου.

Τρίτο και κυριότερο, τα άλλα χρηματιστήρια αντιπροσωπεύουν ισχυρές και συνεχώς αυξανόμενες με σπουδαίες επενδύσεις κερδοφόρες επιχειρήσεις. Επομένως αντιπροσωπεύουν μια κερδοφορία η οποία μπορεί προς στιγμή να παρουσιάζει κάποιες διακυμάνσεις, αλλά η κερδοφορία στο τέλος είναι δεδομένη. Όπως είναι δεδομένο ότι τα οποία προς στιγμή λογιστικά ή πραγματικά κέρδη που πετυχαίνουν οι επιχειρηματίες στα άλλα χρηματιστήρια, αυτά τα κέρδη μέσω των μηχανισμών που λειτουργούν, είτε επενδύονται υποχρεωτικά και ελέγχεται αυτή η επένδυση, είτε με τη μορφή διανομής μερισμάτων, δίδονται στους μετόχους των αντιστοίχων επιχειρήσεων. Στο ελληνικό χρηματιστήριο δυστυχώς δεν συμβαίνει τίποτε απ' όλα αυτά. Αντίθετα είναι γνωστό ότι αναζητούνται ματαιώς περίπου τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές και δεν μπορεί να βρεθεί ποιοι πώς και γιατί κατόρθωσαν να τα ενθυλακώσουν και εν συνεχεία ψάχνουμε εμείς να βρούμε πώς θα επιστραφούν, αν μπορούν να επιστραφούν, έστω ορισμένα από αυτά στους δυστυχείς οι οποίοι τα έχουν χάσει.

Και για να μη θεωρηθεί ότι τα περί μεθοδεύσεων και τα περί ευθυνών της Κυβερνήσεως είναι ισχυρισμοί αντιπολιτευτικοί, σας διαβάζω από μια σειρά δημοσιευμάτων ένα χαρακτηριστικό -είναι της Τρίτης 31 Αυγούστου 1999- από την εφημερίδα "ΕΞΟΥΣΙΑ". Τίτλος: "Πακτωλός τριακοσίων σαράντα επτά δισεκατομμυρίων στη Σοφοκλέους σε μια μέρα". Εννοεί προφανώς την προηγούμενη, τη Δευτέρα. Λέει συγκεκριμένα: "Ισχυρή ώθηση προσδίδει στην ελληνική κεφαλαιαγορά η υψηλή και συνεχώς τροφοδοτούμενη ρευστότητα, η οποία, από όποια πηγή και αν προέρχεται, φαίνεται να είναι ικανή να αποτρέψει το ενδεχόμενο... κλπ.". Σημειώστε το "από όποια πηγή και αν προέρχεται". Και συνεχίζει: "...ενώ ενισχυτικά του θετικού κλίματος λειτουργούν και οι προσδοκίες των επενδυτών εν όψει των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης για ακόμα περαιτέρω αύξηση του δείκτη του χρηματιστηρίου".

Είναι ακριβώς τα όσα αναφέρονται σε αυτήν την έγκυρη εφημερίδα και τα οποία ουδέποτε διαψεύστηκαν και τα οποία αποδίδουν ευθέως, όπως εγώ πιστεύω, ευθύνη στον Πρωθυπουργό. Γιατί για μένα δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε τους οικονομικούς υπουργούς και να πούμε ότι αυτοί είναι τα εξελαστήρια θύματα. Οι όποιοι υπουργοί και ειδικά οι Υπουργοί, οι οικονομικοί στο καίριο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών εκφράζουν και εφαρμόζουν μία συνολική και μία συλλογικά λαμβανόμενη απόφαση για την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Δεν μπορούμε επομένως να συζητάμε και να απομονώνουμε τις ευθύνες όταν υπάρχουν των οικονομικών υπουργών. Συζητάμε για τις ευθύνες πρώτα-πρώτα του Πρωθυπουργού, όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρεται σε αυτό το άρθρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Κύριε Χαϊτίδη, είναι αποδεκτή από εσάς μία διακοπή;

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Αναφέρει ο κ. Χαϊτίδης τι είπε ο Πρωθυπουργός στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης το 1999. Να μου επιτρέψετε να σας θυμίσω τι είπε ο κ. Καραμανλής στη συνέντευξη τύπου που έδωσε στο Ζάππειο το Σεπτέμβριο του 1999.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Τί σχέση έχουν, κύριε Υπουργέ, όσα λέτε, με αυτά που λέω; Αυτήν τη στιγμή δεν κρίνεται ο κ. Καραμανλής. Εδώ κρίνεται η Δεν κυβερνάει ο κ. Καραμανλής ακόμα, θα κυβερνήσει αύριο. Αλλά σήμερα κυβερνάει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Ο κ. Καραμανλής δεν είναι ένας Βουλευτής. Είναι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το Σεπτέμβριο του 1999, στην κορύφωση δηλαδή της πορείας του χρηματιστηρίου δίνει συνέντευξη τύπου στο Ζάππειο και λέει τα εξής: "Πιστεύουμε ότι σήμερα το χρηματιστήριο είναι σε μια φάση έντονης ανάπτυξης και ότι στο μέλλον, κοντινό ή απώτερο, θα είναι πιο ανθηρό".

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Επομένως, θέλετε να πείτε, κύριε Υπουργέ, αν κατάλαβα, ότι ο κ. Καραμανλής καθορίζει τις οικονομικές αποφάσεις της Κυβερνήσεως ή ότι ο κ. Καραμανλής υπαγορεύει στην Κυβέρνηση τι θα κάνει και τι θα πει;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μα, κύριε Υπουργέ, ξέρετε προσωπικά ότι σας εκτιμώ. Αλλά νομίζω ότι αυτές οι παρατηρήσεις κατεβάζουν το επίπεδο της συζητήσεως. Διότι δεν είναι δυνατόν να συζητάμε τώρα για το τι είπε στο Ζάππειο ο κ. Καραμανλής.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ : Αφήστε τα αυτά, κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Κυρία Παπακώστα, μην παρεμβάλεστε, γιατί δεν γράφεται τίποτα τελικά στα Πρακτικά.

Παρακαλώ, ολοκληρώστε κύριε Χαϊτίδη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Είναι φανερό, κύριε Υπουργέ, ότι η Νέα Δημοκρατία υφίσταται ένα καταγίγισμο λασπολογίας ακόμα και εκεί όπου είναι εμφανής, αυταπάδεια η ευθύνη της Κυβερνήσεως. Και όταν εμείς θέλουμε να προειδοποιήσουμε τον ελληνικό λαό και να προειδοποιήσουμε και εσάς για τον κατήφορο, έρχεστε και μας κατηγορείτε ως κινδυνολόγους εάν η Νέα Δημοκρατία δεν σας κατηγορεί όσο ενδεχομένως οφείλει να σας κατηγορήσει για τις ευθύνες σας, λέτε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν μας κατηγορεί αρκούντως, επομένως και αυτή συμμετέχει, συμμερίζεται ένα μέρος των ευθυνών. Για όνομα του Θεού! Επιτρέψτε μου να πω, κύριε Υπουργέ, και μη το πάρετε προσωπικά, ότι αυτά είναι είναι διάφορες σοφιστικές διατυπώσεις οι οποίες δεν νομίζω να στέκουν σε μία σοβαρή συζήτηση, όπως πιστεύω ότι κάναμε σήμερα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Υπουργέ, σας διαβάζω μία εφημερίδα η οποία πρόσκειται στην Κυβέρνηση και η οποία κατά κάποιο τρόπο εκθέτει τον κ. Σημίτη και του αποδίδει μία ενθάρρυνση στους επενδυτές, να προσδοκούν ακόμη υψηλότερους δείκτες, γιατί τότε το Σεπτέμβριο του 1999 ο δείκτης ήταν 6.000 μονάδες και υπήρχε και η γνωστή δήλωση του κ. Κόκαλη και του κ. Σημίτη ότι περιμένουν

το Δεκέμβριο του 1999 7.000 μονάδες. Τα θυμάστε αυτά πιστεύω.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε, για να ολοκληρώσω, να σας μεταφέρω την αγωνία και την απογνώση της Επαρχίας.

Χιλιάδες συμπολίτες μας στην επαρχία -κύριε Υπουργέ, κι εσείς από την επαρχία προέρχεστε- κάτω από την πίεση της οικονομικής αδυναμίας τους για επιβίωση παρασύρθηκαν από τις κυβερνητικές υποσχέσεις και διαβεβαιώσεις, επένδυσαν στο χρηματιστήριο, έχασαν τις οικονομίες μιας ζωής και αδυνατούν να συντηρήσουν πλέον τις οικογένειές τους. Άλλοι που δανείστηκαν κινδυνεύουν να χάσουν το μοναδικό υποθηκευμένο σήμερα σπίτι τους, το επαγγελματικό τους αυτοκίνητο, το μηχανήμα για το καθημερινό μεροκάματο.

Τι θα γίνουν τα παιδιά τους; Τι θα γίνουν όλοι αυτοί, κύριε Υπουργέ; Σε τι να ελπίζουν; Μήπως στις επενδύσεις που δεν κάνει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη στην επαρχία γιατί τις έχει περιορίσει μόνο στην Αττική; Μήπως στα καζίνο, τα οποία έχετε σκορπίσει σε όλη την Ελλάδα και φθάσατε ακόμη και στις ακριτικές περιοχές, όπως είναι το Κιλκίς, η Ξάνθη, ακόμα και η Χαλκιδική που είναι μια ακριτική περιοχή. Τα καζίνο που σαν βδέλλες έχουν απομυζήσει την τελευταία ικμάδα οικονομίας στην περιφέρεια;

Και ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι η επαρχία σύμφωνα με το δικό σας πρόγραμμα δεν μπορεί να προσδοκά σε επενδύσεις, οι οποίες θα προέρχονται από το ενδιαφέρον ή από τον κρατικό προϋπολογισμό της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Κύριε Χαϊτίδη, αγορεύσατε σαν να ήσασταν Υπουργός. Πήρατε πολύ χρόνο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Επομένως η τελευταία ελπίδα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Δεν θέλετε να δώσω το λόγο στον κ. Λέγκα; Δεν θα του δώσω το λόγο και θα τσακωθείτε μετά.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να ολοκληρώσω.

Η τελευταία λοιπόν ελπίδα, επειδή εσείς δεν φροντίσατε ως Κυβέρνηση να κάνετε κάποια σοβαρή επένδυση στην επαρχία, ήταν οι μικροοικονομίες ημών των επαρχιωτών. Και αυτές, λοιπόν, κατορθώσατε να τις εξαφανίσετε, με αποτέλεσμα αυτήν τη στιγμή και για το ορατό μέλλον να μην υπάρχει καμία προοπτική επενδύσεων και καμία προοπτική ν' αντιμετωπιστεί η κατακόρυφη άνοδος της ανεργίας, η οποία φθάνει στο Νομό Σερρών πάνω από το 25% του ενεργού πληθυσμού. Επομένως καταλαβαίνετε ότι δεν είναι υπερβολή να λέμε ότι οι επαρχιώτες δεν βλέπουν κανένα φως, δεν έχουν καμία ελπίδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Λήξτε, κύριε Χαϊτίδη.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ : Ξέρετε τι βλέπω εγώ, κύριε Υπουργέ; Και θα μου πείτε αν το βλέπετε κι εσείς στην περιοχή σας. Ότι σε λίγο θα έλθουν μόνο λαθρομετανάστες, οι οποίοι θα καλύψουν το κενό που αφήνει η έλλειψη ελληνικού πληθυσμού και επενδύσεων στην επαρχιακή Ελλάδα. Και αυτό νομίζω ότι είναι μία παράλειψη που πρέπει ν' απασχολήσει την Κυβέρνησή σας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ : Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς τουλάχιστον σ' αυτήν την Αίθουσα να συμφωνήσουμε σ' ένα πράγμα: Στο γεγονός δηλαδή ότι η πορεία του ελληνικού χρηματιστηρίου έχει εξελιχθεί σ' ένα μείζον κοινωνικό και πολιτικό ζήτημα. Τουλάχιστον έτσι θα αποδεικνύαμε -εγώ θεωρώ βεβαίως το αυτονόητο- ότι έχουμε επαφή με την πραγματικότητα, έχουμε επαφή με την αγορά, έχουμε επαφή με την κοινωνία.

Δυστυχώς διαπίστωση από τις πρώτες τοποθετήσεις των συναδέλφων μας της Πλειοψηφίας την προσπάθεια απαξίωσης αυτού του προβλήματος με υπεραπλουστεύσεις του τύπου ότι αυτά συμβαίνουν και στα καλύτερα σπίτια, στα καλύτερα χρηματιστήρια, ότι στο χρηματιστήριο δεν κερδίζεις μόνο, αλλά χάνεις κιόλας, ότι δεν απολογούμαστε και δεν ευθυνόμαστε γι' αυτούς που τζόγαραν σε ανυπόληπτες επιχειρήσεις.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δεν έχω κανένα πρόβλημα να συμφωνήσω με τα παραπάνω και να προσθέσω ότι κάποιοι αγόρασαν μετοχές όχι για να συνεταιριστούν τον καλό επιχειρηματία, αλλά για να κερδοσκοπήσουν στη φήμη του, άλλοι για να διασφαλίσουν ένα ανώτερο μέρος του επιτοκίου καταθέσεων και πάρα πολλοί χωρίς να γνωρίζουν το ποσοστό υψηλών κινδύνων που αναλαμβάνουν.

Οφείλουμε όμως να πούμε και να παραδεχθείτε ότι η πρωτοδοτούμενη αναδιανομή που συντελέστηκε στηρίχθηκε στη λογική του μηδενικού συνόλου, σύμφωνα με την οποία τα κέρδη του ενός είναι οι ζημιές του άλλου. Ότι η αναδιανομή αυτή δεν δημιούργησε στην οικονομία ούτε οικονομική ανάπτυξη ούτε πραγματικό πλούτο, καθόσον η οικονομία μας πλέον στηρίζεται, σύμφωνα με τις μελέτες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας κατά 72,3%, στην κατανάλωση των νοικοκυριών. Ότι εάν άρχιζαν έλεγχοι και εκκαθαρίσεις των αλληλόχρεων λογαριασμών σε τράπεζες, στις μεγάλες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα ανακαλύπτατε ένα τεράστιο μετακυλιόμενο επιχειρηματικό έλλειμμα που απειλεί εκ των πραγμάτων τα σαθρά βάθρα της οικονομίας μας.

Προσπαθώντας να αρθρώσετε επιχειρήματα μιλάτε με επίταση για τα καλά αποτελέσματα της οικονομίας μας. Και εσείς είστε οι ίδιοι που συνεχώς υποστηρίζατε ότι το χρηματιστήριο είναι ο καθρέφτης της οικονομίας. Δεν μπορείτε, όμως, να το λέτε αυτό μόνο όταν ο δείκτης ανεβαίνει και να το απαλείφετε προκλητικά, ποιώντας τη νήσσαν, όταν ο δείκτης πέφτει.

Μιλάτε για την επιτυχία της ένταξης μας στην ΟΝΕ. Βεβαίως και είναι επιτυχία σε σχέση με το να μην μπαίναμε ποτέ. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάτε τα δύο χρόνια καθυστέρησης, ότι αυτά τα δύο χρόνια τα πληρώσαμε με υψηλά επιτόκια, με μία υποτίμηση, με πληθωρισμό, με βραδύτερη ανάπτυξη απ' ότι μπορούσαμε να είχαμε.

Μιλάτε, επίσης, για κακές υπηρεσίες της Νέας Δημοκρατίας στην προσπάθεια ανόρθωσης του δείκτη και της αγοράς γενικότερα και ξεχνάτε τα προεκλογικά σποτ, τη μικροπολιτική προσπάθεια χειραγώγησης των μικροεπενδυτών, τη δήλωση της 2.6.1999 του κυρίου Υπουργού -ακούστηκε βεβαίως εδώ μέσα- ότι το ελληνικό χρηματιστήριο θα το ζήλευαν όλοι, την αντίστοιχη δήλωση της 1.9.1999 ότι όλοι θα βγουν κερδισμένοι και κυρίως ο μέτοχος ο οποίος επενδύει το περισσευμά του. Και επειδή βεβαίως το περίσσευμα αυτό ήταν μικρό, προσπαθήσατε να το αυξήσετε χορηγώντας του δάνεια εξυπηρέτησης της μικροκερδοσκοπικής αντίληψης, που προηγουμένως εσείς φροντίσατε να εμφυσήσετε στην ελληνική κοινωνία.

Τη δήλωση, επίσης, της 16.2.2000 ότι η άνοδος θα συνεχιστεί και θα επιταχυνθεί, ότι ήδη ξεκίνησε. Τη δήλωση της 28.3.2000, δώδεκα μόλις μέρες πριν από τις εκλογές, ότι η τάση του χρηματιστηρίου θα είναι ανοδική, το οποίο σημαίνει ότι όσοι είναι στο χρηματιστήριο θα είναι κερδισμένοι. Η περίοδος νευρικότητας, έλεγε ο κύριος Υπουργός, έχει ημερομηνία λήξης. Είναι η 9η Απριλίου. Είναι η επανεκλογή της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για την επίτευξη των μικροπολιτικών σας επιδιώξεων επιτρέψατε την ανεξέλεγκτη εισαγωγή στο χρηματιστήριο εταιρειών αφανούς προβληματικότητας. Επιτρέψατε την αύξηση κεφαλαίων εισηγμένων εταιρειών με όρους και προϋποθέσεις που οδήγησαν στην ανεξέλεγκτη αύξηση κεφαλαίων. Υποστηρίξατε αδιαφανείς διαδικασίες αλληλοϋποστήριξης μετοχών ανάμεσα στους δανειζόμενους επιχειρηματίες και τις δανείστριες τράπεζες.

Αποτέλεσμα όλων αυτών; Εξανείστηκαν τριάντα πέντε τρισεκατομμύρια δραχμές κυρίως σε βάρος των μικροεπενδυτών. Ποτέ τόσο πολλοί δεν πίστεψαν ότι τους τα πήραν τόσο λίγοι.

Τινάζεται στον αέρα ο σχεδιασμός του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης από το οποίο αναμένεται να αντλήσετε από ιδιωτικούς πόρους τουλάχιστον τέσσερα τρισεκατομμύρια δραχμές. Άρχισαν να εμφανίζονται τα κοινωνικά δράματα και μάλιστα με θύματα ανθρώπινες ζωές. Η αγορά συνεχίζει να παραμένει παγωμένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι περισσότεροι από δώδεκα νόμοι έχουν έρθει στη Βουλή, το πρόβλημα συνεχίζεται και βεβαίως οξύνεται γιατί όλοι αυτοί οι νόμοι διέ-

πονται από τη γνωστή εισπρακτική λογική της Κυβέρνησης.

Παραδείγματος χάρη ήρθατε, κύριε Υπουργέ, και διπλασιάσατε την εισφορά για τις χρηματιστηριακές πράξεις. Ενώ δηλαδή είχατε την ευχέρεια να φορολογήσετε τα κέρδη από τις υπεραξίες στην περίπτωση που οι μετοχές μεταβιβάζονται κερδοσκοπικά σε σύντομο χρονικό διάστημα, εσείς επιβάλλατε εισφορές σε αυτούς που πωλούν και που τις περισσότερες φορές είναι οι χαμένοι. Θα μπορούσε, δηλαδή, όπως σας πρότεινε -διατυπώθηκε αυτή η πρόταση στη Βουλή- ο κ. Μητσοτάκης νομίζω, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, η κερδοσκοπία να επιβαρύνεται με ένα υψηλό ποσοστό όταν αυτή εκδηλώνεται σε χρονικό διάστημα κάποιων ωρών ή ημερών και να μηδενίζεται σταδιακά με την πάροδο του χρόνου.

Δυστυχώς, την πρόταση αυτή δεν τη δεχθήκατε. Λέω, δυστυχώς, γιατί θα είχαμε την ευκαιρία να δούμε ποιοι είναι αυτοί που κερδοσκοπήσαν, ποιοι επωφεληθήκαν, επειδή οι μετοχές είναι ονομαστικές. Εσείς, κύριε Υπουργέ, βεβαίως μπορεί να τους γνωρίζετε. Αν δεν είναι ανάγκη να τους γνωρίζουμε και εμείς, είναι τουλάχιστον ανάγκη και απαίτηση να τους γνωρίσει ο ελληνικός λαός.

Πέραν, όμως, από την παραπάνω παρατήρηση σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο για να αναστραφεί το κλίμα θα πρέπει να παραιτηθούν άμεσα όλοι οι υπεύθυνοι με προεξάρχοντα τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, να αποδοθούν οι πολιτικές και ποινικές ευθύνες σ' αυτούς που κατέστησαν αναξιόπιστο το χρηματιστήριο, να θωρακιστεί το χρηματιστήριο μέσω της αναμόρφωσης του πλαισίου λειτουργίας της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, η οποία με το υφιστάμενο πλαίσιο και τις πολιτικές εξαρτήσεις που τη διέπουν δεν μπορεί να εξασκήσει τον εποπτικό της ρόλο. Να προχωρήσουν οι διαρθρωτικές αλλαγές όπως η απελευθέρωση των αγορών, η άρση των αντικινήτρων στην επιχειρη-

ματικότητα, η φορολογική μεταρρύθμιση, ο περιορισμός της σπατάλης στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση ανακάλυψε κάποτε στα πράσινα λειβάδια της επικοινωνιακής της τακτικής μια ισχνή αγελάδα. Φρόντισε με διαδικασίες τεχνητής πάχυνσης να την καταστήσει γαλακτοφόρο. Από κει και πέρα άρχισε το άρμεγμα. Άρμεγε η κυβέρνηση, άρμεγαν και οι φίλοι, χωρίς όμως το γάλα να φθάνει σε όλους. Άρμεγαν όσοι έπαιρναν σειρά. Η αγελάδα δεν ήταν τρελή. Τρελάθηκε όμως από το πολύ άρμεγμα. Δυστυχώς, τώρα δεν μπορούν ούτε να την πλησιάσουν, δεν μπορούν να την προσεγγίσουν. Την έχουν τρομάξει, αλλά και τους έχει τρομάξει. Γι' αυτό τουλάχιστον, οφείλουν να την αφήσουν ήσυχη, οφείλουν να απομακρυνθούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 17 Ιανουαρίου 2001 (απόγευμα) και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 17 Ιανουαρίου 2001 (απόγευμα) επικυρώθηκαν. Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.08' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 1 Φεβρουαρίου 2001 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως δυσπιστίας προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών που κατέθεσαν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

